Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2913/92

1992 m. spalio 12 d.

nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą

(OL L 302, 1992 10 19, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 82/97	L 17	1	1997 1 21
►**M2**	1999 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 955/1999	L 119	1	1999 5 7
►**M3**	2000 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2700/2000	L 311	17	2000 12 12
►**M4**	2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 648/2005	L 117	13	2005 5 4
►**M5**	2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1791/2006	L 363	1	2006 12 20
►**M6**	2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1186/2009	L 324	23	2009 12 10
►**M7**	2013 m. gegužės 13 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 517/2013	L 158	1	2013 6 10
►**M8**	2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013	L 269	1	2013 10 10

iš dalies keičiamas:

►**A1**	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	21	1994 8 29
►**A2**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	2003 9 23

NB: Šioje suvestinėje dokumento redakcijoje pateiktos nuorodos į Europos valiutos vienetą ir (arba) ekiu, kurios nuo 1999 m. sausio 1 d. turi būti suprantamos kaip nuorodos į euro – Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3308/80 (OL L 345, 1980 12 20, p. 1) ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1103/97 (OL L 162, 1997 6 19, p. 1).

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2913/92

1992 m. spalio 12 d.

nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 28, 100a ir 113 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi Bendrija paremta muitų sąjunga; kadangi tikslinga, atsižvelgiant į Bendrijos prekybininkų ir muitinių suinteresuotumą, sujungti į kodeksą šiuo metu daugelyje Bendrijos reglamentų ir direktyvų išdėstytas muitų teisės aktų nuostatas; kadangi ši užduotis yra ypač svarbi vertinant vidaus rinkos funkcionavimo požiūriu;

kadangi toks Bendrijos muitinės kodeksas toliau vadinama – Kodeksas) turi apimti galiojančius muitų teisės aktus; kadangi, nepaisant to, šiuos teisės aktus tikslinga iš dalies pakeisti, kad jie būtų nuoseklesni, juos supaprastinti ir ištaisyti tam tikrus juose tebesančius netikslumus, siekiant, kad būtų sukurta visaapimanti šios srities Bendrijos teisė;

kadangi šiame Kodekse, parengtame remiantis vidaus rinkos koncepcija, turi būti išdėstytos bendrosios taisyklės ir procedūros, užtikrinančios tarifų ir kitų Bendrijos lygyje taikomų priemonių, susijusių su Bendrijos ir trečiųjų šalių prekyba, įgyvendinimą; kadangi, be kita ko, šis Kodeksas turi apimti bendrosios žemės ūkio ir prekybos politikos priemonių įgyvendinimą, dėl ko būtina atsižvelgti į šių bendrosios politikos sričių reikalavimus;

kadangi derėtų nurodyti, kad šis Kodeksas taikomas nepažeidžiant specialiųjų kitų sričių nuostatų; kadangi tokios specialiosios taisyklės, *inter alia*, gali būti nustatytos ir iki šiol, ir vėliau teisės aktų, susijusių su žemės ūkiu, statistika, prekybos politika arba nuosavais ištekliais, kontekste;

([1]) OL C 128, 1990 5 23, p. 1.
([2]) OL C 72, 1991 3 18, p. 176 ir 1992 m. rugsėjo 16 d. sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL C 60, 1991 3 8, p. 5.

▼B

kadangi, siekiant pusiausvyros tarp, viena vertus, muitinės poreikių užtikrinti, teisingą muitų teisės aktų taikymą ir, antra vertus, prekybininkų teisės turėti tinkamas veiklos sąlygas, šioms institucijoms, *inter alia*, būtina suteikti plačius įgaliojimus atliekant tikrinimus, o minėtiems prekybininkams – muitinės veiksmų apskundimo teisę; kadangi Junginė Karalystė, norėdama įgyvendinti skundų nagrinėjimo muitinėje sistemą, turės nustatyti naujas administracines procedūras, kurios negalės būti pradėtos taikyti iki 1995 m. sausio 1 d.;

kadangi, atsižvelgiant į ypatingą Bendrijos prekybos su trečiosiomis šalimis svarbą, reikia atsisakyti muitinės formalumų ir tikrinimų arba bent jau iki minimumo sumažinti jų apimtis;

kadangi svarbu užtikrinti, kad šis Kodeksas būtų vienodai taikomas, ir to siekiant nustatyti Bendrijos lygio procedūrą, kuri sudarytų galimybes laiku nustatyti jo įgyvendinimo tvarką; kadangi siekiant užtikrinti glaudų ir efektyvų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą šioje srityje reikia sudaryti Muitinės kodekso komitetą;

kadangi imantis priemonių, reikalingų šio Kodekso įgyvendinimui, daugiausia dėmesio reikia skirti visų apgaulės būdų ir pažeidimų, galinčių turėti neigiamos įtakos Bendrajam Europos Bendrijų biudžetui, prevencijai,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR PAGRINDINĖS SĄVOKOS

1 straipsnis

Muitinės veiklos taisykles sudaro šis Kodeksas ir Bendrijos arba nacionaliniu lygiu priimtos jo įgyvendinimo nuostatos. Nepažeidžiant specialiųjų kitų sričių taisyklių, šis Kodeksas taikomas:

— prekybai tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių,

— prekėms, kurioms taikomos Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis, Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartis arba Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartis.

2 straipsnis

1. Išskyrus atvejus, kai tarptautinės konvencijos arba paprotinės teisės normos, apimančios geografiniu arba ekonominiu požiūriu ribotą taikymo sritį, arba autonominės Bendrijos lygio priemonės nustato kitaip, Bendrijos muitinės veiklos taisyklės vienodai taikomos visoje Bendrijos muitų teritorijoje.

▼B

2. Tam tikros muitinės veiklos taisyklių nuostatos taip pat gali būti taikomos ir už Bendrijos muitų teritorijos ribų, vadovaujantis arba atitinkamų sričių taisyklėmis, arba tarptautinėmis konvencijomis.

3 straipsnis

▼A1

1. Bendrijos muitų teritoriją sudaro:

— Belgijos Karalystės teritorija,

— Danijos Karalystės teritorija, išskyrus Farerų salas ir Grenlandiją,

— Vokietijos Federacinės Respublikos teritorija, išskyrus Heligolando salą ir Büsingeno teritoriją (1964 m. lapkričio 23 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Šveicarijos Konferedacijos sutartis),

— Ispanijos Karalystės teritorija, išskyrus Ceutą ir Melillą,

▼M1

— Prancūzijos Respublikos teritoriją, išskyrus užjūrio teritorijas ir Sent Pjerą bei Mikeloną,

▼A1

— Graikijos Respublikos teritorija,

— Airijos teritorija,

— Italijos Respublikos teritorija, išskyrus Livigno ir Campione d'Italia municipalitetus bei nacionalinius Lugano ežero vandenis, esančius tarp kranto ir rajono tarp Ponte Tresa ir Porto Ceresio politinės sienos,

— Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teritorija,

— Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje,

— Austrijos Respublikos teritorija,

— Portugalijos Respublikos teritorija,

▼M1

— Suomijos Respublikos teritoriją,

▼A1

— Švedijos Karalystės teritorija,

— Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teritorija, išskyrus Lamanšo salas ir Mano salą,

▼A2

— Čekijos Respublikos teritoriją,

— Estijos Respublikos teritoriją,

— Kipro Respublikos teritoriją,

— Latvijos Respublikos teritoriją,

— Lietuvos Respublikos teritoriją,

— Vengrijos Respublikos teritoriją,

— Maltos Respublikos teritoriją,

▼A2

— Lenkijos Respublikos teritoriją,

— Slovėnijos Respublikos teritoriją,

— Slovakijos Respublikos teritoriją,

▼M5

— Bulgarijos Respublikos teritoriją,

— Rumunijos teritoriją,

▼M7

— Kroatijos Respublikos teritorija.

▼A2

2. Toliau išvardytos teritorijos, esančios už valstybių narių teritorijos ribų, atsižvelgiant į joms taikomas konvencijas ir sutartis, yra laikomos Bendrijos muitų teritorija:

a) PRANCŪZIJA

Monako Kunigaikštystės teritorija, kaip nustatyta 1963 m. gegužės 18 d. Paryžiuje pasirašytoje Muitų konvencijoje (1963 m. rugsėjo 27 d.*Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys*, p. 8679),

b) KIPRAS

Jungtinės Karalystės Suverenių bazių teritorijų Akrotirio ir Dekelijos teritorija, kaip nustatyta 1960 m. rugpjūčio 16 d. Nikosijoje pasirašytoje Sutartyje dėl Kipro Respublikos sukūrimo (*United Kingdom Treaty Series* Nr. 4 (1961) Cmnd. 1252).

▼B

3. Bendrijos muitų teritorija taip pat apima valstybių narių ir 2 dalyje minėtų teritorijų teritorinius vandenis, vidaus jūrų vandenis ir oro erdvę, išskyrus teritorijų, kurios vadovaujantis 1 dalimi nepriklauso Bendrijos muitų teritorijai, teritorinius vandenis, vidaus jūrų vandenis ir oro erdvę.

4 straipsnis

Šiame Kodekse vartojamos šios sąvokos:

1) „Asmuo“:

— fizinis asmuo,

— juridinis asmuo,

— jeigu galiojančios taisyklės numato tokią galimybę, asmenų bendrija, pripažįstama galinčia atlikti teisinius veiksmus, tačiau neturinti juridinio asmens teisinio statuso.

2) „Bendrijoje įsteigti asmenys“:

— kalbant apie fizinį asmenį, bet kuris asmuo, kuris įprastai ten gyvena,

— kalbant apie juridinį asmenį arba asmenų bendriją, bet kuris asmuo, kuris Bendrijoje turi savo registruotą buveinę, centrinę būstinę arba nuolatinį verslo padalinį.

3) „Muitinė“ – institucija, *inter alia*, atsakinga už muitinės veiklos taisyklių taikymą.

▼B

4) „Muitinės įstaiga“ – bet kuri įstaiga, kurioje galima atlikti visus arba kai kuriuos muitinės veiklos taisyklių nustatytus formalumus.

▼M4

4a) „įvežimo muitinės įstaiga“ – pagal muitinės veiklos taisykles muitinės nustatyta muitinės įstaiga, į kurią nedelsiant privalo būti pristatytos į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės, atliksianti atitinkamą rizika pagrįstą tų prekių įvežimo tikrinimą.

4b) „importo muitinės įstaiga“ – pagal muitinės veiklos taisykles muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kurioje turi būti atlikti formalumai, susiję su muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimu į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms prekėms, įskaitant atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą.

4c) „eksporto muitinės įstaiga“ – pagal muitinės veiklos taisykles muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kurioje turi būti atlikti formalumai, susiję su muitinės sankcionuotų veiksmų įforminimu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms, įskaitant atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą.

4d) „išvežimo muitinės įstaiga“ – pagal muitinės veiklos taisykles muitinės nustatyta muitinės įstaiga, kuriai prekės privalo būti pateiktos prieš jas išvežant iš Bendrijos muitų teritorijos, atliekanti tų prekių muitinį tikrinimą, susijusį su taikomais išvežimo formalumais, ir atitinkamą rizika pagrįstą tikrinimą.

▼B

5) „Sprendimas“ – bet kuris oficialus aktas, susijęs su muitinės veiklos taisyklėmis, kuriuo muitinė pareiškia apie minėtų taisyklių taikymą konkrečiu atveju ir kuris sukelia teisines pasekmes vienam arba keliems konkrečiai nurodytiems arba identifikuojamiems asmenims; ►M1 ši sąvoka, be kita ko, apima privalomą informaciją pagal 12 straipsnį. ◄

6) „Muitinis statusas“ – Bendrijos prekių arba ne Bendrijos prekių statusas.

7) „Bendrijos prekės“ – prekės:

▼M1

— gautos tik Bendrijos muitų teritorijoje, laikantis 23 straipsnyje nustatytų sąlygų, kurių sudėtyje nėra prekių, importuotų iš šalių arba teritorijų, nesančių Bendrijos muitų teritorijos dalimis. Nebus manoma, kad prekės, gautos iš prekių, kurioms yra taikomas sąlyginio neapmokestinimo režimas, turi Bendrijos statusą pagal komiteto nustatytą tvarką, numatytą ypatingą ekonominę reikšmę turintiems atvejams,

▼B

— importuotos iš šalių arba teritorijų, nesančių Bendrijos muitų teritorijos dalimis, ir išleistos į laisvą apyvartą,

— išgautos arba pagamintos Bendrijos muitų teritorijoje tik iš antrojoje įtraukoje nurodytų prekių arba iš prekių, nurodytų pirmojoje ir antrojoje įtraukose.

▼B

8) „Ne Bendrijos prekės“ – 7 punkte nenurodytos prekės.

Nepažeidžiant 163 ir 164 straipsnių, prekės netenka jų turimo Bendrijos prekių statuso, kai jos fiziškai išgabenamos iš Bendrijos muitų teritorijos.

9) „Skola muitinei“ – asmens prievolė sumokėti pagal galiojančias Bendrijos nuostatas atitinkamoms prekėms taikomų importo muitų (importo skola muitinei) arba eksporto muitų (eksporto skola muitinei) sumą.

10) „Importo muitai“:

— muitai ir muitams mokamiems už importuojamas prekes lygiaverčio poveikio privalomieji mokėjimai,

— ►M1 ——————— ◄ importo privalomieji mokėjimai, nustatyti įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką arba konkrečią tvarką, kuri taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus.

11) „Eksporto muitai“:

— muitai ir muitams mokamiems už eksportuojamas prekes lygiaverčio poveikio privalomieji mokėjimai,

— ►M1 ——————— ◄ eksporto privalomieji mokėjimai, nustatyti įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką arba sudarius atitinkamus susitarimus, kurie taikomi tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus.

12) „Skolininkas“ – bet kuris asmuo, privalantis sumokėti skolą muitinei.

13) „Muitinės priežiūra“ – priemonės, kurias paprastai taiko ši institucija, siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi muitinės veiklos taisyklių ir, atitinkamais atvejais, kitų nuostatų, taikomų prekėms, kurios yra muitinės prižiūrimos.

▼M4

14) „Muitinis tikrinimas“ – konkretūs veiksmai, kuriuos atlieka muitinė, siekdama užtikrinti, kad būtų teisingai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką; tokiais veiksmais gali būti laikomas prekių tikrinimas, deklaracijos duomenų tikrinimas, elektroninių arba rašytinių dokumentų egzistavimo ir autentiškumo tikrinimas, įmonių apskaitos registrų ir kitų registrų tikrinimas, transporto priemonių tikrinimas, bagažo ir kitų daiktų, kuriuos gabena arba su savimi nešioja asmenys, tikrinimas, tarnybiniai tyrimai ir kiti panašūs veiksmai.

▼B

15) „Muitinės sankcionuoti veiksmai su prekėmis“:

a) muitinės procedūros įforminimas prekėms;

b) prekių įvežimas į laisvąją zoną arba padėjimas į laisvąjį sandėlį;

▼B

c) prekių reeksportas iš Bendrijos muitų teritorijos;

d) prekių sunaikinimas;

e) prekių perdavimas valstybės nuosavybėn.

16) „Muitinės procedūra“:

a) išleidimas į laisvą apyvartą;

b) tranzitas;

c) muitinis sandėliavimas;

d) laikinasis įvežimas perdirbti;

e) muitinės prižiūrimas perdirbimas;

f) laikinasis įvežimas;

g) laikinasis išvežimas perdirbti;

h) eksportas.

17) „Muitinės deklaracija“ – nustatytos formos ir nustatytu būdu atliekamas veiksmas, kuriuo asmuo pareiškia savo pageidavimą, kad prekėms būtų įforminta muitinės procedūra.

18) „Deklarantas“ – asmuo, pateikiantis muitinės deklaraciją savo vardu, arba asmuo, kurio vardu muitinės deklaracija pateikiama.

19) „Prekių pateikimas muitinei“ – nustatytu būdu muitinei pateikiamas pranešimas apie prekių pristatymą į muitinės įstaigą arba bet kurią kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą.

20) „Prekių išleidimas“ – muitinės veiksmas, kuriuo suteikiama teisė su prekėmis atlikti veiksmus, leidžiamus taikant joms įformintą muitinės procedūrą.

21) „Muitinės procedūros vykdytojas“ – asmuo, kurio vardu buvo pateikta muitinės deklaracija, arba asmuo, kuriam buvo perduotos su muitinės procedūra susijusios pirmiau minėto asmens teisės ir prievolės.

22) „Leidimo turėtojas“ – asmuo, kuriam išduotas leidimas.

23) „Galiojančios nuostatos“ – Bendrijos arba nacionalinės nuostatos.

▼M3

24) „Komiteto procedūra“ – 247 ir 247a straipsniuose arba 248 ir 248a straipsniuose nustatyta procedūra.

▼M4

25) „Rizika“ – tikėtinumas, kad gali įvykti įvykis, susijęs su prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimu, išvežimu, tranzitu, perkėlimu ir galutiniu vartojimu bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymu, kuris

— trukdo teisingai taikyti Bendrijos ar nacionalines priemones, arba

— kelia pavojų Bendrijos ir jos valstybių narių finansiniams interesams, arba

— kelia grėsmę Bendrijos saugumui ir saugai, visuomenės sveikatai, aplinkai arba vartotojams.

▼M4

26) „Rizikos valdymas“ – sistemingas rizikos identifikavimas ir visų priemonių, būtinų rizikos kilimui apriboti, įgyvendinimas. Rizikos valdymui priskirtina veikla apima duomenų ir informacijos rinkimą, rizikos analizę ir įvertinimą, veiksmų parinkimą ir įgyvendinimą, taip pat reguliarią proceso ir jo rezultatų stebėseną bei peržiūrą, remiantis tarptautiniais, Bendrijos ir nacionaliniais šaltiniais bei strategijomis.

▼B

2 SKYRIUS

ĮVAIRIOS BENDROSIOS NUOSTATOS, VISŲ PIRMA SUSIJUSIOS SU ASMENŲ TEISĖMIS IR PRIEVOLĖMIS TAIKANT MUITINĖS VEIKLOS TAISYKLES

1 skirsnis

Atstovavimo teisė

5 straipsnis

1. Kiekvienas asmuo, laikydamasis 64 straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų ir vadovaudamasis nuostatomis, priimtomis įgyvendinant 243 straipsnio 2 dalies b punktą, gali paskirti savo atstovą, įgaliotą atstovauti jam muitinėje atliekant muitinės veiklos taisyklių nustatytus veiksmus ir formalumus.

2. Toks atstovavimas gali būti:

— tiesioginis, kai atstovas veikia kito asmens vardu ir dėl jo interesų, arba

— netiesioginis, kai atstovas veikia savo vardu, bet dėl kito asmens interesų.

Valstybė narė gali nustatyti apribojimą, kad teisę pateikti muitinės deklaracijas turi tik:

— tiesioginis atstovas arba

— netiesioginis atstovas,

kuris privalo būti tos šalies teritorijoje savo verslu užsiimantis muitinės tarpininkas.

3. Išskyrus 64 straipsnio 2 dalies b punkte ir 3 dalyje nurodytus atvejus, atstovas privalo būti įsteigtas Bendrijoje.

4. Atstovas privalo pareikšti, kad jis veikia dėl atstovaujamojo asmens interesų, nurodyti, ar jis veikia kaip tiesioginis, ar kaip netiesioginis atstovas, ir turėti įgaliojimus, suteikiančius teisę veikti kaip atstovui.

Asmuo, kuris nepareiškia, kad jis veikia kito asmens vardu arba dėl jo interesų, arba kuris pareiškia, kad veikia kito asmens vardu arba dėl jo interesų, neturėdamas atitinkamų įgaliojimų, laikomas veikiančiu savo vardu ir dėl savo interesų.

5. Muitinė turi teisę reikalauti, kad bet kuris asmuo, kuris pareiškia, kad veikia kito asmens vardu arba dėl jo interesų, pateiktų įrodymus, kad jis turi įgaliojimus veikti kaip atstovas.

▼M4

1A skirsnis

Įgalioti ekonominių operacijų vykdytojai

5a straipsnis

1. Muitinė, jei būtina pasikonsultavusi su kitomis kompetentingomis institucijomis, suteikia įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą bet kuriam Bendrijos muitų teritorijoje įsteigtam ekonominių operacijų vykdytojui, atitinkančiam 2 dalyje nustatytus kriterijus.

Įgaliotas ekonominių operacijų vykdytojas naudojasi palankesnėmis muitinio tikrinimo, susijusio su saugumu ir sauga, sąlygomis ir (arba) muitinės veiklos taisyklėse numatytais supaprastinimais.

Įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusą pripažįsta visų valstybių narių muitinės, atsižvelgdamos į 2 dalyje išdėstytas taisykles bei sąlygas ir nepažeisdamos muitinio tikrinimo reikalavimų. Remdamosi įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statuso pripažinimu ir įvertinusios, ar įvykdyti Bendrijos muitų teisės aktų nustatyti reikalavimai, taikytini tam tikros rūšies supaprastinimui, muitinės leidžia operacijų vykdytojui naudotis tokiu supaprastinimu.

2. Įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statusas suteikiamas remiantis šiais kriterijais:

— priimtini duomenys apie muitinės nustatytų reikalavimų laikymąsi,

— priimtina verslo ir, atitinkamais atvejais, transporto registrų tvarkymo sistema, sudaranti galimybes atlikti atitinkamą muitinį tikrinimą,

— atitinkamais atvejais mokumo įrodymas, ir

— kai šis kriterijus taikytinas, – atitinkami saugumo ir saugos standartai.

Komiteto procedūra taikoma šioms taisyklėms nustatyti:

— reglamentuojančioms įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statuso suteikimo tvarką,

— reglamentuojančioms leidimų naudotis supaprastinimais išdavimo tvarką,

— nustatančioms muitinės įstaigą, kurios kompetencijai priklauso suteikti tokį statusą ir išduoti leidimus,

— apibrėžiančioms palankesnių muitinio tikrinimo sąlygų, susijusių su saugumu ir sauga, rūšį ir mastą, atsižvelgiant į bendro rizikos valdymo taisykles,

— reglamentuojančioms konsultacijų su kitomis muitinėmis ir informacijos pateikimo kitoms muitinėms tvarką,

ir šioms sąlygoms apibrėžti:

— kai galima nustatyti, kad leidimas galioja tik vienoje arba keliose valstybėse narėse,

▼M4

— kai galima sustabdyti įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statuso galiojimą arba šį statusą atšaukti, ir

— kai tam tikroms įgaliotų ekonominių operacijų vykdytojų kategorijoms galima netaikyti reikalavimo būti įsteigtiems Bendrijoje, visų pirma atsižvelgiant į tarptautinius susitarimus.

▼B

2 skirsnis

Sprendimai, susiję su muitinės veiklos taisyklių taikymu

6 straipsnis

1. Jeigu asmuo prašo, kad muitinė priimtų sprendimą, susijusį su muitinės veiklos taisyklių taikymu, jis turi pateikti muitinei visą jos prašomą informaciją ir dokumentus, kurių reikia sprendimui priimti.

2. Toks sprendimas turi būti priimamas ir pareiškėjui apie jį pranešama tuojau pat, kai tą įmanoma padaryti.

Jeigu prašymas priimti sprendimą pateikiamas raštu, sprendimas turi būti priimamas per laikotarpį, nustatytą vadovaujantis galiojančių nuostatomis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai muitinė gavo minėtą prašymą. Pareiškėjui apie tokį sprendimą turi būti pranešama raštu.

Šis laikotarpis gali būti pratęstas, jeigu muitinei jo nepakanka. Tokiu atveju muitinė turi iki pirmiau minėto laikotarpio pabaigos apie tai pranešti pareiškėjui, nurodydama jo pratęsimą pagrindžiančias priežastis ir papildomą laikotarpį, kurio, jos nuomone, reikia sprendimui pagal pateiktą prašymą priimti.

3. Raštu išdėstytuose muitinės sprendimuose, kuriais prašymai atmetami arba kurie yra nepalankūs asmenims, kurių atžvilgiu jie priimti, turi būti nurodyti tokių sprendimų priėmimo motyvai. Juose taip pat turi būti nurodyta sprendimo apskundimo teisė, nustatyta 243 straipsnyje.

4. Teisės aktų gali būti nustatyta, kad 3 dalies pirmasis sakinys taip pat taikomas ir kitiems sprendimams.

7 straipsnis

Išskyrus 244 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodytus atvejus, muitinė nedelsdama įgyvendina priimtus sprendimus.

8 straipsnis

1. Suinteresuotam asmeniui palankus sprendimas pripažįstamas negaliojančiu, jeigu jis buvo priimtas remiantis neteisinga arba neišsamia informacija ir jeigu:

— pareiškėjas žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad informacija buvo neteisinga arba neišsami, ir

— toks sprendimas negalėjo būti priimtas remiantis teisinga arba išsamia informacija.

▼B

2. Asmenys, kuriems buvo taikomas atitinkamas sprendimas, informuojami apie jo pripažinimą negaliojančiu.

3. Pripažinimas negaliojančiu įsigalioja nuo tos dienos, kai buvo priimtas negaliojančiu pripažintas sprendimas.

9 straipsnis

1. Suinteresuotam asmeniui palankus sprendimas atšaukiamas arba pakeičiamas, jeigu 8 straipsnyje nenurodytais atvejais, nebuvo įvykdytos arba nebevykdomos viena arba keletas nustatytų jo priėmimo sąlygų.

2. Suinteresuotam asmeniui palankus sprendimas gali būti atšauktas, jeigu asmuo, kurio atžvilgiu jis buvo priimtas, nevykdo tuo sprendimu jam nustatytų prievolių.

3. Asmuo, kuriam taikomas atitinkamas sprendimas, informuojamas apie jo atšaukimą arba pakeitimą.

4. Sprendimo atšaukimas arba pakeitimas įsigalioja nuo pranešimo apie tai dienos. Tačiau išimtiniais atvejais, kai tai būtina dėl teisėtų asmens, kuriam taikomas atitinkamas sprendimas, lūkesčių, muitinė turi teisę nustatyti vėlesnę sprendimo atšaukimo arba pakeitimo įsigaliojimo datą.

10 straipsnis

8 ir 9 straipsniai nepažeidžia nacionalinių taisyklių, kurios nustato, kad sprendimai negalioja arba tampa niekiniais dėl priežasčių, nesusijusių su muitų teisės aktais.

3 skirsnis

Informavimas

11 straipsnis

1. Kiekvienas asmuo turi teisę prašyti muitinės pateikti informaciją apie muitų teisės aktų taikymą.

Toks prašymas gali būti nepatenkinamas, jeigu jis nėra susijęs su tikrai numatoma atlikti importo arba eksporto operacija.

2. Informacija pareiškėjui teikiama nemokamai. Tačiau, jeigu muitinė dėl to turi specialių išlaidų, ypač kai atliekama prekių analizė arba ekspertizė arba kai prekės grąžinamos pareiškėjui, iš jo gali būti pareikalauta sumokėti atitinkamą pinigų sumą.

▼M1

12 straipsnis

1. Gavusi rašytinį prašymą, muitinė, vadovaudamasi Komiteto procedūra, išduoda privalomąją tarifinę informaciją arba privalomąją kilmės informaciją.

2. Privalomoji tarifinė informacija arba privalomoji kilmės informacija yra privaloma muitinei, tačiau tik santykiuose su informacijos turėtoju ir tik atliekant tarifinį prekių klasifikavimą ar nustatant prekių kilmę.

▼**M1**

Privalomoji tarifinė informacija arba privalomoji kilmės informacija yra privaloma muitinei tik tada, kai ji taikytina prekėms, su kuriomis muitinės formalumai atliekami po šios informacijos išdavimo dienos.

Kilmės reikalų atveju taikomi formalumai yra su 22 ir 27 straipsnių taikymu siejami formalumai.

3. Tokios informacijos turėtojas privalo įrodyti, kad:

— tarifams: deklaruotos prekės pagal visus požymius atitinka pateiktoje informacijoje aprašytas prekes,

— kilmei: atitinkamos prekės ir aplinkybės, lemiančios kilmės įgijimą, pagal visus požymius atitinka pateiktoje informacijoje aprašytas prekes ir aplinkybes.

4. Privalomoji informacija apie tarifus galioja šešerius metus, o apie kilmę — trejus metus nuo jos išdavimo dienos. Nukrypstant nuo 8 straipsnio, informacija pripažįstama negaliojančia, jeigu ji išduota remiantis netikslia arba neišsamia pareiškėjo pateikta informacija.

5. Privalomoji informacija netenka galios, jeigu:

a) informacijai apie tarifus:

i) priimamas reglamentas, ir informacija nebeatitinka juo nustatytų teisės normų;

ii) ji nebeatitinka kurios nors iš 20 straipsnio 6 dalyje nurodytų nomenklatūrų aiškinimo:

— Bendrijos lygiu dėl Kombinuotosios nomenklatūros aiškinamųjų pastabų pakeitimų ar Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimo,

— tarptautiniu lygiu dėl Pasaulio muitinių organizacijos, įsteigtos 1952 m. „Muitinių bendradarbiavimo tarybos“ pavadinimu, priimto Suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos nomenklatūros klasifikavimo patarimo arba aiškinamųjų pastabų pakeitimo;

iii) jeigu ji panaikinama arba iš dalies pakeičiama pagal 9 straipsnį ir jeigu apie panaikinimą arba pakeitimą pranešama jos turėtojui.

i ir ii papunkčiuose nurodytais atvejais privalomoji informacija netenka galios nuo minėtų dokumentų paskelbimo datos, o tarptautinių dokumentų priėmimo atveju — nuo Komisijos informacinio pranešimo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* „C“ serijoje dienos;

b) informacijai apie kilmę:

i) priimamas reglamentas arba Bendrija sudaro susitarimą, ir informacija nebeatitinka juo nustatytų teisės normų;

▼M1

ii) ji nebeatitinka:

— Bendrijos lygiu siekiant paaiškinti taisykles priimtų aiškinamųjų pastabų ir nuomonių arba Europos Bendrijų Teisingumo Teismo priimto sprendimo,

— tarptautiniu lygiu Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) priimto susitarimo dėl kilmės taisyklių arba aiškinamųjų pastabų, arba nuomonės apie kilmę, pareikštos aiškinat tą susitarimą;

iii) jeigu ji panaikinama arba iš dalies pakeičiama pagal 9 straipsnį ir jeigu jos turėtojui buvo pranešta iš anksto.

i ir ii papunkčiuose nurodytais atvejais privalomoji informacija netenka galios nuo minėtus dokumentus skelbiant nurodytos datos, o tarptautinių dokumentų priėmimo atveju — nuo datos, kurią paskelbia Komisija *Europos Bendrijų oficialiojo leidinio* „C“ serijoje.

6. Privalomosios informacijos, kuri netenka galios vadovaujantis 5 dalies a punkto ii arba iii papunkčiu arba b punkto ii arba iii papunkčiu, turėtojas gali ja naudotis dar šešis mėnesius nuo atitinkamų dokumentų paskelbimo arba šio asmens informavimo dienos, jeigu jis iki tokios priemonės priėmimo remdamasis privalomąja informacija yra sudaręs privalomas vykdyti sutartis dėl atitinkamų prekių pirkimo arba pardavimo. Tačiau produktams, kuriems išduotas importo sertifikatas, eksporto sertifikatas arba išankstinio nustatymo sertifikatas pateikiamas jų muitinio įforminimo metu, nurodytasis šešių mėnesių laikotarpis pakeičiamas sertifikato galiojimo laikotarpiu.

5 dalies a punkto i papunkčio ir b punkto i papunkčio taikymo atveju reglamente arba susitarime gali būti nustatytas ankstesniosios pastraipos taikymo laikotarpis.

7. 6 dalyje nustatytomis sąlygomis sprendimas dėl prekių klasifikavimo arba kilmės nustatymo, išdėstytas privalomojoje informacijoje, gali būti taikomas tik toliau išvardytais atvejais:

— nustatant importo arba eksporto muitus,

— apskaičiuojant eksporto grąžinamąsias išmokas ir bet kurias kitas pinigų sumas, mokamas importo arba eksporto atvejais įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką,

— naudojant importo sertifikatus, eksporto sertifikatus arba išankstinio nustatymo sertifikatus, kurie pateikiami atliekant muitinės deklaracijos, kuria deklaruojamos atitinkamos prekės, priėmimo formalumus, jeigu tokie sertifikatai buvo išduoti remiantis atitinkama informacija.

▼M1

Be to, išimtiniais atvejais, kai gali būti sutrikdytas sklandus įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką nustatytos tvarkos taikymas, gali būti nuspręsta vadovaujantis 1966 m. rugsėjo 22 d. Reglamento Nr. 136/66/EEB ([1]) dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo 38 straipsnyje ir atitinkamuose kitų reglamentų dėl bendro rinkų organizavimo straipsniuose nustatyta tvarka nukrypti nuo 6 dalies.

▼B

4 skirsnis

Kitos nuostatos

▼M4

13 straipsnis

1. Muitinė gali, laikydamasi galiojančių nuostatų nustatytų sąlygų, atlikti visų rūšių tikrinimą, kurį, jos nuomone, būtina atlikti norint užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką. Muitinis tikrinimas, kuriuo norima užtikrinti tinkamą Bendrijos teisės aktų taikymą, gali būti atliekamas ir trečiojoje šalyje, jei tą numato tarptautinis susitarimas.

2. Muitinis tikrinimas, išskyrus atliekamą pasirinktinio tikrinimo būdu, grindžiamas rizikos analize, atliekama naudojantis automatinio duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, siekiant nustatyti ir kiekybiškai įvertinti rizikos veiksnius ir sukurti rizikos veiksniams įvertinti būtinas priemones, besiremiančias nacionalinio, Bendrijos ir, jei esama, tarptautinio lygmens kriterijais.

Komiteto procedūra taikoma bendro rizikos valdymo sistemai apibrėžti ir bendriems kriterijams bei prioritetinėms tikrinimo sritims nustatyti.

Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, sukuria kompiuterinę sistemą rizikos valdymui įgyvendinti.

3. Kai tikrinimą atlieka ne muitinė, o kita institucija, toks tikrinimas atliekamas pastarajai institucijai glaudžiai derinant savo veiksmus su muitine ir, jei įmanoma, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje.

4. Atlikdamos šiame straipsnyje nurodytą tikrinimą muitinės ir kitos kompetentingos institucijos, pavyzdžiui veterinarijos ir policijos institucijos, gali perduoti gautus duomenis apie prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimą, išvežimą, tranzitą, perkėlimą ir galutinį vartojimą bei apie Bendrijos statuso neturinčių prekių laikymą viena kitai, valstybių narių muitinės įstaigoms ir Komisijai, jei tai būtina siekiant iki minimumo sumažinti riziką.

([1]) OL 172, 1966 9 30. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 3290/94 (OL L 349, 1994 12 31, p. 105).

▼M4

Perduoti konfidencialius duomenis trečiųjų šalių muitinėms ir kitoms įstaigoms (pavyzdžiui, saugumo institucijoms) leidžiama tik tada, jei tą numato tarptautinis susitarimas ir jei laikomasi galiojančių duomenų apsaugos nuostatų, visų pirma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]) ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ([2]).

▼B

14 straipsnis

Įgyvendinant muitų teisės aktus, kiekvienas asmuo, tiesiogiai arba netiesiogiai susijęs su atitinkamomis prekybos prekėmis operacijomis, privalo muitinės reikalavimu ir per jos nustatytą laiką pateikti jai visus būtinus dokumentus ir informaciją, neatsižvelgiant į asmens naudojamas jos laikmenas, ir suteikti visą muitinės reikalaujamą pagalbą.

▼M4

15 straipsnis

Visa informacija, kuri pagal savo turinį arba pateikimo būdą yra konfidenciali, laikoma tarnybos paslaptimi. Kompetentingos institucijos neturi teisės jos atskleisti be tiesioginio informacijos pateikėjo – asmens arba institucijos – sutikimo. Tačiau informaciją perduoti leidžiama, jeigu kompetentingos institucijos yra įpareigotos ją teikti vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis, visų pirma susijusiomis su procesiniais veiksmais. Informacija atskleidžiama arba pateikiama griežtai laikantis galiojančių duomenų apsaugos nuostatų, visų pirma Direktyvos 95/46/EB ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

▼B

16 straipsnis

Suinteresuoti asmenys turi saugoti 14 straipsnyje nurodytus dokumentus, ►M4 muitinio tikrinimo reikmėms, ◄ galiojančių nuostatų nustatytą laikotarpį, bet ne trumpiau kaip trejus kalendorinius metus, neatsižvelgiant į asmenų naudojamas dokumentų laikmenas. Šis laikotarpis skaičiuojamas nuo toliau nurodytų metų pabaigos:

a) prekių išleidimo į laisvą apyvartą b punkte nenurodytomis aplinkybėmis atveju arba prekių deklaravimo eksportui atveju – nuo metų, kuriais buvo priimtos atitinkamos prekių išleidimo į laisvą apyvartą arba eksporto deklaracijos, pabaigos;

b) prekių išleidimo į laisvą apyvartą dėl jų galutinio vartojimo taikant sumažintą arba nulinę importo muito normą atveju – nuo metų, per kuriuos prekės nustojo būti muitinės priežiūros objektu, pabaigos;

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).
([2]) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

▼B

c) kitos muitinės procedūros įforminimo prekėms atveju – nuo metų, kuriais atitinkama muitinės procedūra buvo užbaigta, pabaigos;

d) prekių įvežimo į laisvąją zoną arba padėjimo į laisvąjį sandėlį atveju – nuo metų, kada jos buvo išgabentos iš atitinkamos įmonės, pabaigos.

Nepažeidžiant 221 straipsnio 3 dalies antrojo sakinio nuostatų, tais atvejais, kai atlikus muitinį tikrinimą, susijusį su skola muitinei, paaiškėja, kad apskaitoje turi būti ištaisytas atitinkamas įrašas, dokumentai turi būti saugomi ilgiau už pirmojoje pastraipoje nustatytą laikotarpį, tiek laiko, kiek reikia pakeitimams padaryti ir patikrinti.

17 straipsnis

Jeigu laikotarpis, data arba terminas yra nustatyti vadovaujantis muitų teisės aktais šių teisės aktų taikymo tikslais, toks laikotarpis nepratęsiamas, ir tokia data arba terminas neatidedami, išskyrus atvejus, kai atitinkamuose teisės aktuose tai numato speciali nuostata.

▼M1

18 straipsnis

1. Siekiant nustatyti prekių tarifinę klasifikaciją ir importo muitus taikytinas ekiu kursas, išreikštas nacionalinėmis valiutomis, nustatomas kartą per mėnesį. Taikytini valiutų kursai — tai kursai, paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* priešpaskutinę mėnesio darbo dieną. Šie kursai taikomi visą kitą mėnesį.

Tačiau, jeigu taikytinas kursas mėnesio pradžioje skiriasi daugiau negu 5 % nuo to kurso, kuris buvo išspausdintas priešpaskutinę darbo dieną prieš to paties mėnesio 15 dieną, pastarasis kursas taikomas nuo to paties mėnesio 15 dienos iki jo pabaigos.

2. Įgyvendinant muitų teisės aktus kitais atvejais nei numatyta 1 dalyje, taikytinas ekiu kursas, išreikštas nacionalinėmis valiutomis, nustatomas kartą per metus. Taikytini valiutų kursai — tai kursai, paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* pirmąją spalio mėnesio darbo dieną, kurie taikomi nuo kitų kalendorinių metų sausio 1 d. Jeigu atitinkamas tam tikros nacionalinės valiutos kursas nenustatytas, turi būti taikomas šios valiutos paskutinės dienos kursas, paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Muitinė gali suapvalinti arba sumažinti sumą, susidariusią perskaičiuojant ekiu išreikštą sumą į savo nacionalines valiutas kitais tikslais nei siekiant nustatyti prekių tarifinę klasifikaciją arba importo bei eksporto muitus.

Suapvalinta suma negali skirtis nuo originalios sumos daugiau negu 5 %.

▼M1

Muitinė gali išlaikyti nepakeistą nacionalinės valiutos vertę, kurios suma išreikšta ekiu, jeigu šio straipsnio 2 dalyje numatytų metinių koregavimų metu prieš minėtąjį suapvalinimą perskaičiavus tą sumą nacionalinės valiutos vertė arba tos vertės sumažėjimas pakinta mažiau negu 5 %.

▼B

19 straipsnis

Nustatant, kokiais atvejais ir kokiomis sąlygomis muitų teisės aktų taikymo tvarka gali būti supaprastinta, taikoma Komiteto procedūra.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VEIKSNIAI, KURIAIS REMIANTIS TAIKOMI IMPORTO ARBA EKSPORTO MUITAI BEI KITOS PRIEMONĖS, TAIKYTINOS VYKDANT PREKYBĄ PREKĖMIS

1 SKYRIUS

EUROPOS BENDRIJŲ MUITŲ TARIFAS IR TARIFINIS PREKIŲ KLASIFIKAVIMAS

20 straipsnis

1. Skolos muitinei atsiradimo atveju teisiškai privalomi sumokėti muitai apskaičiuojami remiantis Europos Bendrijų muitų tarifu.

2. Kitos priemonės, taikytinos vadovaujantis tam tikrų su prekyba prekėmis susijusių sričių dalykus reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis, atitinkamais atvejais turi būti taikomos atsižvelgiant į tarifinį tokių prekių klasifikavimą.

3. Europos Bendrijų muitų tarifą sudaro:

a) Kombinuotoji prekių nomenklatūra;

b) bet kuri kita nomenklatūra, visai arba iš dalies sudaryta remiantis Kombinuotąja nomenklatūra arba ją papildanti bet kuriais poklasiais, kuri įsteigta konkrečių sričių dalykus reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis ir skirta naudoti taikant tarifų priemones, susijusias su prekyba prekėmis;

c) privalomųjų mokėjimų, paprastai taikomų Kombinuotojoje prekių nomenklatūroje nurodytoms prekėms, normos ir kiti rodikliai susiję su:

— muitais ir

— ►M1 ——————— ◄ importo privalomieji mokėjimai, nustatyti įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką arba remiantis konkrečia tvarka, kuri taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus;

▼B

d) lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimais, kuriuos Bendrija yra sudariusi su tam tikromis šalimis arba šalių grupėmis ir kuriose joms suteikta teisė naudotis lengvatiniu tarifų režimu;

e) lengvatinių tarifų priemonės, kurias Bendrija vienašališkai taiko tam tikroms šalims, šalių grupėms arba teritorijoms;

f) autonominės suspendavimo priemonės, kuriomis sumažinami tam tikroms prekėms nustatyti importo muitai arba nuo jų atleidžiama;

g) kitos tarifų priemonės, nustatytos kitų Bendrijos teisės aktų.

4. Nepažeidžiant taisyklių, reglamentuojančių fiksuoto dydžio privalomųjų mokėjimų taikymo tvarką, 3 dalies d, e ir f punktuose nurodytos priemonės deklaranto prašymu taikomos vietoj c punkte nurodytų priemonių, jeigu atitinkamos prekės atitinka pirmiau paminėtų priemonių taikymo sąlygas. Jeigu įvykdytos atitinkamos sąlygos, toks prašymas gali būti pateiktas ir po laiko.

5. Jeigu 3 dalies d, e ir f punktuose nurodytos priemonės gali būti taikomos tik tam tikram importuojamų prekių kiekiui, jų taikymas nutraukiamas:

a) tarifinių kvotų taikymo atveju – pasiekus nustatytą importuojamų prekių kiekio ribą;

b) tarifinių viršutinių ribų taikymo atveju – Komisijos sprendimu.

6. Tarifinis prekių klasifikavimas – tai vadovaujantis galiojančiomis taisyklėmis atliekamas:

a) Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijos arba bet kurios kitos 3 dalies b punkte nurodytos nomenklatūros subpozicijos arba

b) bet kurios kitos nomenklatūros, visai arba iš dalies sudarytos remiantis Kombinuotąja nomenklatūra arba ją papildančios bet kuriais poklasiais, įsteigtos konkrečias sričių dalykus reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis ir skirtos naudoti taikant kitas priemones, susijusias su prekyba prekėmis, išskyrus tarifų priemones, subpozicijos,

kurioje turi būti klasifikuojamos atitinkamos prekės, nustatymas.

21 straipsnis

1. Palankus tarifų režimas, kurį galima taikyti tam tikroms prekėms dėl jų rūšies arba galutinio vartojimo, turi būti taikomas laikantis reikalavimų, nustatytų vadovaujantis Komiteto procedūra. Jeigu jam taikyti reikia leidimo, taikomi 86 ir 87 straipsniai.

2. 1 dalyje formuluotė „palankus tarifų režimas“ reiškia importo muitų, apibrėžtų 4 straipsnio 10 punkte, sumažinimą arba sąlyginį neapmokestinimą importo muitais, įskaitant atvejus, kai taikoma tarifinė kvota.

▼B

2 SKYRIUS

PREKIŲ KILMĖ

1 skirsnis

Nelengvatinė prekių kilmė

22 straipsnis

Nelengvatinė prekių kilmė, apibrėžta 23–26 straipsniuose, nustatoma:

a) taikant Europos Bendrijų muitų tarifą, išskyrus 20 straipsnio 3 dalies d ir e punktuose nurodytas priemones;

b) taikant ne tarifų priemones, nustatytas tam tikrų su prekyba prekėmis susijusių sričių dalykus reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis;

c) įforminant ir išduodant prekių kilmės sertifikatus.

23 straipsnis

1. Prekėmis, kilusiomis iš tam tikros šalies, laikomos prekės, visiškai išgautos arba pagamintos tik toje šalyje.

2. Formuluotė „prekės, visiškai išgautos arba pagamintos vienoje šalyje“ reiškia:

a) toje šalyje išgautus mineralinius produktus;

b) joje išaugintus augalinės kilmės produktus;

c) joje gimusius ir užaugintus gyvus gyvūnus;

d) produktus, gautus iš joje užaugintų gyvų gyvūnų;

e) joje vykusios žvejybos arba medžioklės produktus;

f) jūrų žvejybos produktus ir kitus produktus, laivų, registruotų toje šalyje ir plaukiojančių su tos šalies vėliava, sugautus arba išgautus jūroje, kuri neįeina į šalies teritorinę jūrą;

g) prekes, išgautas arba pagamintas plaukiojančiose įmonėse iš tos šalies kilmės produktų, nurodytų f punkte, jeigu tokios plaukiojančios įmonės registruotos toje šalyje ir plaukioja su jos vėliava;

h) produktus, išgautus iš jūros dugno arba podugnio, esančio už teritorinės jūros ribų, jeigu ta šalis turi išimtines teises eksploatuoti šį jūros dugną arba podugnį;

i) gamybos operacijų metu susidariusias atliekas ir laužą bei naudotus gaminius, jeigu jie buvo surinkti toje šalyje ir tinka tik žaliavoms regeneruoti;

▼B

j) prekes, pagamintas arba pradėtas gaminti toje šalyje vien tik iš a–i punktuose nurodytų prekių arba jų darinių.

3. 2 dalyje sąvoka „šalis“ reiškia ir tos šalies teritorinę jūrą.

24 straipsnis

Jeigu prekės buvo gaminamos ne vienoje šalyje, jos laikomos kilusiomis iš tos šalies, kurioje buvo atliekamas baigiamasis, svarbus, ekonomiškai pagrįstas jų perdirbimo arba apdorojimo procesas tam tikslui įrengtoje įmonėje, o šio proceso metu buvo pagamintas naujas produktas arba atliktas svarbus to produkto gamybos etapas.

25 straipsnis

Jeigu nustatoma arba jeigu išaiškinti faktai patvirtina prielaidą, kad vienintelis kurio nors perdirbimo arba apdorojimo proceso tikslas buvo apeiti nuostatas, taikomas Bendrijoje konkrečių šalių prekėms, toks perdirbimo arba apdorojimo procesas jokiomis aplinkybėmis nelaikomas suteikiančiu taip pagamintoms prekėms šalies, kurioje jis yra atliktas, prekių kilmę, įgyjamą pagal 24 straipsnį.

26 straipsnis

1. Muitų teisės aktai arba kiti konkrečių sričių dalykus reglamentuojantys Bendrijos teisės aktai gali nustatyti, kada privaloma pateikti prekių kilmę įrodantį dokumentą.

2. Nepaisant to, kad pateiktas toks dokumentas, muitinė turi teisę, kilus rimtoms abejonėms, reikalauti, kad būtų pateiktas bet kuris papildomas įrodymas, liudijantis, kad nurodyta prekių kilmė tenkina atitinkamų Bendrijos teisės aktų nustatytų taisyklių reikalavimus.

2 skirsnis

Lengvatinė prekių kilmė

27 straipsnis

Lengvatinės prekių kilmės taisyklės apibrėžia prekių kilmės įgijimo reikalavimus, kuriuos prekės privalo atitikti, kad joms galėtų būti taikomos 20 straipsnio 3 dalies d arba e punktuose nurodytos priemonės.

Šios taisyklės nustatomos:

a) prekėms, kurioms taikomi 20 straipsnio 3 dalies d punkte nurodyti susitarimai, – tuose susitarimuose;

b) prekėms, kurioms taikomos 20 straipsnio 3 dalies e punkte nurodytos lengvatinių tarifų priemonės, – vadovaujantis Komiteto procedūra.

▼B

3 SKYRIUS

PREKIŲ MUITINIS ĮVERTINIMAS

28 straipsnis

Vadovaujantis šio skyriaus nuostatomis nustatyta muitinė vertė naudojama taikant Europos Bendrijų muitų tarifą ir netarifines priemones, nustatytas konkrečias su prekyba prekėmis susijusių sričių dalykus reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis.

29 straipsnis

1. Importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais, jeigu:

a) pirkėjui netaikomi disponavimo prekėmis arba prekių naudojimo apribojimai, išskyrus apribojimus, kurie:

— nustatyti įstatymų arba Bendrijoje veikiančių valdžios institucijų,

— riboja prekių perpardavimo geografinę sritį arba

— neturi didelės įtakos prekių vertei;

b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti;

c) jokios pajamos, gautos pirkėjui toliau perparduodant, perleidžiant ar naudojant prekes, tiesiogiai ar netiesiogiai neatitenka pardavėjui, išskyrus atvejus, kai pagal 32 straipsnį galima padaryti atitinkamus patikslinimus, ir

d) pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje nesusiję arba, jeigu pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje susiję, sandorio vertė priimtina muitinei remiantis 2 dalimi.

2. a) Nustatant, ar sandorio vertė priimtina pagal 1 dalį, faktas, kad pirkėjas ir pardavėjas yra tarpusavyje susiję, pats savaime nelaikomas pakankamu pagrindu pripažinti sandorio vertę nepriimtina. Prireikus turi būti įvertinamos su pardavimu susijusios aplinkybės ir nustačius, kad pirkėjo ir pardavėjo tarpusavio ryšys neturėjo įtakos kainai, sandorio vertė turi būti pripažįstama priimtina. Jeigu muitinė, remdamasi deklaranto pateikta arba kitu būdu gauta informacija, turi pagrindo manyti, kad pirkėjo ir pardavėjo tarpusavio ryšys turėjo įtakos kainai, ji tokios savo išvados motyvus turi išdėstyti deklarantui, suteikdama jam realią galimybę atsakyti. Deklaranto prašymu šie motyvai turi būti išdėstyti raštu.

▼B

b) Jeigu pardavimo sandoris sudaromas tarp susijusių asmenų, sandorio vertė pripažįstama priimtina ir prekių įvertinimas atliekamas vadovaujantis 1 dalimi, jeigu deklarantas parodo, kad ši vertė beveik nesiskiria nuo vienos iš šių, tuo pačiu arba beveik tuo pačiu metu nustatytų verčių:

i) tapačių arba panašių prekių pardavimo eksportui į Bendriją sandorio vertės, kai pirkėjai ir pardavėjai jokiu konkrečiu atveju nėra tarpusavyje susiję;

ii) tapačių arba panašių prekių muitinės vertės, nustatytos vadovaujantis 30 straipsnio 2 dalies c punktu;

iii) tapačių arba panašių prekių muitinės vertės, nustatytos vadovaujantis 30 straipsnio 2 dalies d punktu.

Atliekant pirmiau minėtus palyginimus, turi būti deramai atsižvelgiama į nurodytus apyvartos lygių ir prekių kiekio skirtumus, 32 straipsnyje išvardytus elementus ir pardavėjo išlaidas, kai prekės parduodamos su juo nesusijusiam pirkėjui, jeigu tokių išlaidų pardavėjas neturi parduodamas prekes su juo susijusiam pirkėjui.

c) Šios straipsnio dalies b punkte nurodyti įvertinimai turi būti atliekami deklaranto iniciatyva ir tik palyginimo tikslais. Pakaitinės vertės vadovaujantis šiuo punktu negali būti nustatomos.

3. a) Faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina – tai visi pirkėjo įvykdyti ar priklausantys įvykdyti mokėjimai pardavėjui arba pardavėjo naudai už importuotas prekes, įskaitant visus įvykdytus arba priklausančius įvykdyti pirkėjo mokėjimus pardavėjui arba, vykdant pardavėjo įsipareigojimus, trečiajam asmeniui, esančius importuotų prekių pardavimo pirkėjui sąlyga. Mokėjimo forma nebūtinai turi būti pinigų pervedimas. Gali būti mokama tiesiogiai arba netiesiogiai, pateikiant akredityvus arba vertybinius popierius.

b) Pirkėjo veikla, kuri vykdoma savo sąskaita, įskaitant rinkodaros veiklą, tačiau neįskaitant veiklos, kurią įvertinant atliekami 32 straipsnyje nurodyti patikslinimai, nėra laikoma netiesioginiu apmokėjimu pardavėjui net ir tuo atveju, kai ją galima laikyti naudinga pardavėjui arba kai ji buvo vykdoma susitarus su pardavėju, ir nustatant importuojamų prekių muitinę vertę tokios veiklos išlaidos neturi būti pridedamos prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos.

30 straipsnis

1. Jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 straipsniu, ji turi būti nustatoma paeiliui taikant 2 dalies a, b, c ir d punktus iki pirmojo punkto, pagal kurį šią vertę įmanoma nustatyti, su sąlyga, kad deklaranto prašymu c ir d punktai turi būti taikomi atvirkštine tvarka; punkto, kuris yra paskesnis pagal šioje straipsnio dalyje nustatytą eilės tvarką, nuostatos gali būti taikomos tik tada, kai vadovaujantis tam tikru punktu muitinės vertės nustatyti neįmanoma.

▼B

2. Muitine verte, nustatyta vadovaujantis šiuo straipsniu, laikoma:

a) tapačių prekių, parduotų eksportui į Bendriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė nustatinėjama, sandorio vertė;

b) panašių prekių, parduotų eksportui į Bendriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė yra nustatinėjama, sandorio vertė;

c) vertė, nustatyta pagal prekių vieneto kainą, už kurią Bendrijoje su pardavėjais nesusijusiems asmenims parduotas didžiausias bendras importuotų prekių ar tapačių arba panašių importuotų prekių kiekis;

d) apskaičiuotoji vertė, gauta susumavus:

— medžiagų ir gamybos arba kitokio perdirbimo, atlikto gaminant importuotas prekes, išlaidas arba vertę,

— pelną ir bendrąsias išlaidas, kurių dydis lygus pelnui ir bendrosioms išlaidoms, kurios paprastai atsispindi šalies eksportuotojos gamintojų vykdomoje prekyboje prekėmis, parduodamomis eksportui į Bendriją, kurios yra tos pačios klasės ar rūšies kaip ir prekės, kurių vertė nustatinėjama,

— 32 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų elementų išlaidas arba vertę.

3. 2 dalies taikymo sąlygos ir taisyklės išsamiau nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

31 straipsnis

1. Jeigu importuojamų prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 arba 30 straipsniais, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Bendrijoje, ir naudojant priimtinas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti:

— Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo ►**M1** 1994 m. ◄,

— Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VII straipsnyje ►**M1** 1994 m. ◄,

— šio skyriaus nuostatose.

2. Nustatant prekių muitinę vertę pagal 1 dalį, negalima remtis:

a) Bendrijoje pagamintų prekių pardavimo Bendrijoje kaina;

b) sistema, pagal kurią muitinė pasirenka didesniąją iš dviejų alternatyvių verčių;

c) prekių kaina šalies eksportuotojos vidaus rinkoje;

▼B

d) gamybos išlaidomis, išskyrus tapačių arba panašių prekių apskaičiuotąsias vertes, nustatytas vadovaujantis 30 straipsnio 2 dalies d punktu;

e) prekių, eksportuojamų į Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančią šalį, kainomis;

f) minimaliomis muitinėmis vertėmis arba

g) sutartinėmis arba fiktyviomis vertėmis.

32 straipsnis

1. Nustatant muitinę vertę pagal 29 straipsnį, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos pridedama:

a) toliau išvardytos išlaidos, neviršijant atitinkamų pirkėjo išlaidų, neįskaitytų į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną prekių kainą, dydžio:

   i) komisiniai ir apmokėjimas tarpininkams, išskyrus pirkimo komisinius;

   ii) išlaidos talpykloms su atitinkamomis prekėmis, jeigu tokias talpyklas muitinė laiko importuotų prekių neatskiriama dalimi;

   iii) pakavimo išlaidos, susijusios ir su darbu, ir su medžiagomis;

b) atitinkamai paskirstyta toliau išvardytų pirkėjo tiesiogiai arba netiesiogiai, nemokamai arba sumažintomis kainomis tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, susijusių su importuojamų prekių gamyba ir pardavimu eksportui, vertė, tiek, kiek ši vertė nebuvo įskaityta į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą:

   i) medžiagų, komponentų, dalių ir panašių daiktų, įeinančių į importuojamų prekių sudėtį;

   ii) įrankių, štampų, formų ir panašių daiktų, naudotų importuojamoms prekėms gaminti;

   iii) medžiagų, sunaudotų gaminant importuojamas prekes;

   iv) inžinerinių, projektavimo, meninio apipavidalinimo, dizaino darbų, įskaitant eskizų ir brėžinių parengimą, atliktų ne Bendrijoje ir būtinų importuojamų prekių gamybai;

c) su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama, susiję autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas, kuriuos pirkėjas privalo tiesiogiai arba netiesiogiai sumokėti vykdydamas šių prekių pardavimo sąlygas, tiek, kiek tokie autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas neįskaityti į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą;

▼B

d) tiesiogiai arba netiesiogiai pardavėjui tenkančios dalies pajamų, gautų toliau perparduodant, perleidžiant arba naudojant importuojamas prekes vertė;

e) i) importuojamų prekių vežimo ir draudimo išlaidos, ir

ii) su importuojamų prekių vežimu susiję krovimo ir tvarkymo privalomieji mokėjimai

iki jų įvežimo į Bendrijos muitų teritoriją vietos.

2. Vadovaujantis šiuo straipsniu papildomos pinigų sumos prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos pridedamos tik remiantis objektyviais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis.

3. Nustatant muitinę vertę, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos nepridedamos jokios pinigų sumos, išskyrus kai numatyta šiame straipsnyje.

4. Šiame skyriuje sąvoka „pirkimo komisiniai“ reiškia importuotojo atlygį savo agentui, mokamą už atstovavimo paslaugas, suteiktas perkant prekes, kurių vertė nustatinėjama.

5. Nepaisant 1 dalies c punkto:

a) nustatant muitinę vertę apmokėjimas už teisę atgaminti importuojamas prekes Bendrijoje neturi būti pridedamas prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos ir

b) pirkėjo apmokėjimas už teisę platinti arba perparduoti importuojamas prekes, neturi būti pridedamas prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos, jeigu toks apmokėjimas nėra prekių pardavimo eksportui į Bendriją sąlyga.

33 straipsnis

1. Jeigu nurodyti atskirai nuo faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos, į muitinę vertę neįskaitomi:

a) prekių vežimo išlaidos, atsirandančios po to, kai prekės jau buvo pristatytos į jų įvežimo į Bendrijos muitų teritoriją vietą;

b) statybos, montažo, surinkimo, priežiūros arba techninės pagalbos išlaidos, atsirandančios po to, kai importuojamos prekės, pavyzdžiui, pramoninė įranga, mašinos ar įrenginiai jau būna importuotos;

▼B

c) palūkanos, sumokėtos pirkėjo pagal finansavimo susitarimą, sudarytą pirkėjo ir susijusį su importuojamų prekių pirkimu, nepriklausomai nuo to, ar finansavimą skiria pardavėjas, ar kitas asmuo, tačiau su sąlyga, kad finansavimo susitarimas buvo sudarytas raštu ir pirkėjas pareikalautas gali įrodyti, kad:

— atitinkamos prekės iš tikrųjų parduodamos už kainą, kuri deklaruota kaip faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina, ir

— nurodyta palūkanų norma neviršija įprastinio tokiems sandoriams dydžio šalyje, kurioje skirtas finansavimas, tuo metu, kai jis buvo skirtas;

d) apmokėjimas už teisę atgaminti importuojamas prekes Bendrijoje;

e) pirkimo komisiniai;

f) importo muitai arba kiti privalomieji mokėjimai, mokėtini Bendrijoje importuojant arba parduodant prekes.

34 straipsnis

Taikant Komiteto procedūrą gali būti nustatytos specialios taisyklės, reglamentuojančios duomenų apdorojimo įrangai skirtų laikmenų ir jose esančių duomenų bei programinės įrangos muitinės vertės nustatymo tvarką.

35 straipsnis

▼M3

Jeigu veiksniai, naudojami prekių muitinei vertei nustatyti, išreikšti ne valstybės narės, kurioje atliekamas įvertinimas, valiuta, taikomas nustatyta tvarka kompetentingų institucijų paskelbtas atitinkamos valiutos kursas.

▼B

Toks kursas kiek įmanoma efektyviau atspindi tokios valiutos einamąją vertę prekybos sandoriuose, išreikštą tos valstybės narės valiuta, ir taikomas tokį laikotarpį, koks gali būti nustatytas taikant Komiteto procedūrą.

Jeigu toks kursas nenustatytas, taikytinas valiutos kursas turi būti nustatomas taikant Komiteto procedūrą.

36 straipsnis

1. Šio skyriaus nuostatos nepažeidžia specialiųjų nuostatų, reglamentuojančių prekių, išleistų į laisvą apyvartą po to, kai joms buvo įforminti kiti muitinės sankcionuoti veiksmai, muitinio įvertinimo tvarką.

2. Nukrypstant nuo 29, 30 ir 31 straipsnių, greitai gendančių prekių, kurios paprastai tiekiamos pagal konsignacijos sutartis, muitinė vertė deklaranto prašymu gali būti nustatoma pagal supaprastintas taisykles, patvirtintas taikant Komiteto procedūrą ir galiojančias visoje Bendrijoje.

▼B

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS, TAIKOMOS Į BENDRIJOS MUITŲ TERITORIJĄ ĮVEŽTOMS PREKĖMS, KOL JOMS ĮFORMINAMI MUITINĖS SANKCIONUOTI VEIKSMAI

1 SKYRIUS

PREKIŲ ĮVEŽIMAS Į BENDRIJOS MUITŲ TERITORIJĄ

▼M4

36a straipsnis

1. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės, išskyrus prekes, gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, turi būti nurodytos bendrojoje deklaracijoje.

2. Bendroji deklaracija pateikiama įvežimo muitinės įstaigai.

Muitinė gali leisti pateikti bendrąją deklaraciją kitai muitinės įstaigai tuo atveju, jei pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis įvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

Muitinės gali leisti vietoj bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

3. Bendroji deklaracija pateikiama prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją.

4. Taikant Komiteto procedūrą nustatomi:

— bendrosios deklaracijos pateikimo terminas prieš įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją,

— taisyklės, apibrėžiančios pirmojoje įtraukoje nurodytam terminui taikytinas išimtis ir pakeitimus, ir

— sąlygos, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti bendrąją deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį,

įvertinant ypatingas aplinkybes ir pritaikant tam tikroms prekių srautų rūšims, transporto rūšims ar ekonominių operacijų vykdytojams, arba atsižvelgiant į tuos atvejus, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės.

36b straipsnis

1. Taikant Komiteto procedūrą ir, atitinkamais atvejais, atsižvelgiant į tarptautinius standartus ir verslo praktiką, nustatomas bendras bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys ir bendri šių duomenų formatai, įtraukiant duomenis, būtinus rizikos analizei ir tinkamam muitinio tikrinimo veiksmų taikymui, pirmiausia saugumo ir saugos tikslais.

2. Bendroji deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Šiam tikslui gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra pateikiami būtini duomenys.

▼M4

Ypatingomis aplinkybėmis muitinės gali priimti popieriuje surašytas bendrąsias deklaracijas, jei joms taikomas tas pats rizikos valdymo lygmuo, koks yra taikomas bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

3. Bendrąją deklaraciją pateikia asmuo, kuris įveža prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba prisiima atsakomybę už tokį prekių gabenimą.

4. Nepaisant 3 dalyje nurodyto asmens prievolių, vietoj jo bendrąją deklaraciją gali pateikti:

a) asmuo, kurio vardu veikia 3 dalyje nurodytas asmuo, arba

b) bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų pateiktos, arba

c) kurio nors iš 3 dalyje arba a ar b punktuose nurodytų asmenų atstovas.

5. 3 ir 4 dalyse nurodyto asmens prašymu jam gali būti leista iš dalies pakeisti vieną arba daugiau jau pateiktos bendrosios deklaracijos duomenų elementų. Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama po to, kai muitinės:

a) informavo bendrąją deklaraciją pateikusį asmenį, kad ketina patikrinti prekes, arba

b) nustatė, kad tam tikri duomenys yra neteisingi, arba

c) leido išgabenti prekes.

36c straipsnis

1. Įvežimo muitinės įstaiga gali nereikalauti, kad būtų pateikta bendroji deklaracija, jeigu nepasibaigus 36a straipsnio 3 arba 4 dalyse nurodytam terminui, atitinkamos prekės deklaruojamos pateikiant muitinės deklaraciją. Tokiu atveju muitinės deklaracijoje turi būti pateikti bent jau tie duomenys, kuriuos būtina pateikti bendrojoje deklaracijoje, ir iki tol, kol muitinės deklaracija nepriimama vadovaujantis 63 straipsniu, ji laikoma turinčia bendrosios deklaracijos statusą.

Muitinė gali leisti muitinės deklaraciją pateikti importo muitinės įstaigai, kuri nėra įvežimo muitinės įstaiga, jei importo muitinės įstaiga nedelsdama perduoda būtinus duomenis įvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

2. Tais atvejais, kai muitinės deklaracija pateikiama nesinaudojant duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, muitinė jos duomenims taiko tą patį rizikos valdymo lygmenį, koks yra taikomas muitinės deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

▼B

37 straipsnis

1. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekėms nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos. ►M4 Jų muitinį tikrinimą galima atlikti ◄ vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis.

▼B

2. Jos lieka taip prižiūrimos tiek laiko, kiek, atitinkamais atvejais, reikia jų muitiniam statusui nustatyti, o ne Bendrijos prekių atveju, nepažeidžiant 82 straipsnio 1 dalies, – tol, kol pakeičiamas prekių muitinis statusas, jos įvežamos į laisvąją zoną, padedamos į laisvąjį sandėlį, reeksportuojamos ar sunaikinamos vadovaujantis 182 straipsniu.

38 straipsnis

1. Asmuo, gabenantis į Bendriją prekes, įvežtas į Bendrijos muitų teritoriją, turi nedelsdamas, laikydamasis muitinės nustatyto maršruto ir vykdydamas jos nurodymus, jeigu jie duoti, šias prekes pristatyti:

a) į muitinės nustatytą muitinės įstaigą arba į bet kurią kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą arba

b) į laisvąją zoną, jeigu prekės tiesiogiai gabenamos į tokią zoną:

— jūra arba oru, ar

— sausuma, nevykstant per kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį, jeigu laisvoji zona ribojasi su valstybės narės ir trečiosios šalies sausumos siena.

2. Bet kuris asmuo, kuris prisiima atsakomybę už prekių gabenimą po to, kai jos buvo įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją, *inter alia*, dėl prekių perkrovimo, tampa atsakingu už 1 dalyje nustatytos prievolės vykdymą.

3. ►**M4** Prekės, kurių muitinį tikrinimą dar joms esant už Bendrijos muitų teritorijos ribų valstybė narė gali atlikti vadovaudamasi ◄ galiojančiomis nuostatomis, *inter alia*, kai sudarytas atitinkamas susitarimas tarp tos valstybės narės ir trečiosios šalies, traktuojamos taip pat kaip ir į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės.

4. 1 dalies a punktas neužkerta kelio įgyvendinti bet kurias galiojančias nuostatas, taikomas turistinėms kelionėms, pasienio susisiekimui, pašto siuntų gabenimui arba ekonominiu požiūriu mažareikšmiams vežimams, su sąlyga, kad tai nedaro neigiamos įtakos muitinės priežiūros ir muitinio tikrinimo galimybėms.

▼M4

5. 1–4 dalys, 36a-36c straipsniai ir 39-53 straipsniai netaikomi prekėms, kurios buvo laikinai išgabentos iš Bendrijos muitų teritorijos jas gabenant tarp dviejų šioje teritorijoje esančių vietų jūra arba oru, su sąlyga, kad jas be sustojimo už Bendrijos muitų teritorijos ribų tiesioginiu maršrutu gabeno reguliarius reisus vykdanti oro transporto arba laivybos linija.

▼B

6. 1 dalis netaikoma prekėms, esančioms laivuose arba orlaiviuose, vykstančiuose per valstybių narių teritorinę jūrą arba oro erdvę, jeigu prekių paskirties uostas arba oro uostas yra ne šių valstybių narių teritorijoje.

▼B

39 straipsnis

1. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* 38 straipsnio 1 dalyje nustatytos prievolės neįmanoma įvykdyti, asmuo, privalantis įvykdyti tą prievolę, arba, vietoj jo, bet kuris kitas asmuo turi nedelsdamas informuoti muitinę apie susidariusią padėtį. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* prekės nėra visiškai prarastos, muitinei taip pat turi būti pateikta informacija apie tikslią jų buvimo vietą.

2. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* laivas arba orlaivis, kuriam taikomos 38 straipsnio 6 dalies nuostatos, yra priverstas laikinai įplaukti į Bendrijos muitų teritorijoje esantį uostą arba nusileisti šioje teritorijoje, o 38 straipsnio 1 dalyje nustatytos prievolės neįmanoma įvykdyti, asmuo, įplukdęs laivą į Bendrijos muitų teritoriją arba nutupdęs orlaivį šioje teritorijoje, arba, vietoj jo, bet kuris kitas asmuo turi nedelsdamas informuoti muitinę apie susidariusią padėtį.

3. Muitinė nustato priemones, kurių reikia imtis, kad būtų įmanoma vykdyti 1 dalyje nurodytų prekių ir prekių, esančių laivuose ar orlaiviuose, susidarius 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, muitinės priežiūrą, ir prireikus turi užtikrinti, kad šios prekės būtų nugabentos į muitinės įstaigą arba į kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą.

2 SKYRIUS

PREKIŲ PATEIKIMAS MUITINEI

▼M4

40 straipsnis

Į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes, išskyrus gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per Bendrijos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, muitinei turi pateikti asmuo, kuris jas įveža į minėtą teritoriją arba, atitinkamais atvejais, asmuo, kuris prisiima atsakomybę už jau įvežtų prekių gabenimą. Prekes pateikiantis asmuo turi nurodyti anksčiau pateiktą ir su tomis prekėmis susijusią bendrąją deklaraciją arba muitinės deklaraciją.

▼B

41 straipsnis

40 straipsnis neužkerta kelio taikyti galiojančias taisykles, susijusias su prekėmis:

a) kurias gabena keleiviai;

b) kurioms muitinės procedūra įforminama jų nepateikus muitinei.

42 straipsnis

Muitinei sutikus, jai pateiktos prekės gali būti apžiūrimos arba kitaip patikrinamos, imami jų pavyzdžiai, kad būtų įmanoma joms įforminti muitinės sankcionuotus veiksmus. Toks leidimas duodamas asmeniui, turinčiam teisę pateikti prekes tokiems veiksmams, įforminti, jam pateikus atitinkamą prašymą.

▼B

3 SKYRIUS

▼M4

MUITINEI PATEIKTŲ PREKIŲ IŠKROVIMAS

_____

▼B

46 straipsnis

1. Prekės turi būti iškraunamos iš jas gabenančių transporto priemonių arba perkraunamos į kitas transporto priemones tik muitinei leidus ir tik muitinės nustatytose arba patvirtintose vietose.

Tačiau tokį leidimą gauti neprivaloma neišvengiamo pavojaus atveju, kai būtina nedelsiant iškrauti visas prekes arba jų dalį. Tokiu atveju apie tai turi būti nedelsiant informuojama muitinė.

2. Muitinė, norėdama patikrinti prekes ir jas gabenančias transporto priemones, turi teisę bet kuriuo metu pareikalauti iškrauti ir išpakuoti prekes.

47 straipsnis

Prekės negali būti išgabentos iš jų pirminės buvimo vietos be muitinės leidimo.

4 SKYRIUS

PRIEVOLĖ MUITINEI PATEIKTOMS PREKĖMS ĮFORMINTI MUITINĖS SANKCIONUOTUS VEIKSMUS

48 straipsnis

Muitinei pateiktoms ne Bendrijos prekėms turi būti įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, kuriuos leidžiama taikyti tokioms ne Bendrijos prekėms.

49 straipsnis

1. Jeigu prekės yra nurodytos bendrojoje deklaracijoje, formalumai, kuriuos būtina atlikti joms įforminant muitinės sankcionuotus veiksmus, turi būti atlikti:

a) per 45 dienas nuo bendrosios deklaracijos pateikimo dienos, kai prekės atgabentos jūra;

b) per 20 dienų nuo bendrosios deklaracijos pateikimo dienos, kai prekės atgabentos ne jūra.

2. Atsižvelgdama į susidariusias aplinkybes, muitinė gali nustatyti trumpesnį laikotarpį arba leisti pratęsti 1 dalyje nurodytus terminus. Tačiau toks pratęsimas neturi būti ilgesnis, negu būtina atsižvelgiant į susidariusiomis aplinkybėmis pagrįstus poreikius.

▼B

5 SKYRIUS

LAIKINASIS PREKIŲ SAUGOJIMAS

50 straipsnis

Muitinei pateiktos prekės nuo jų pateikimo iki tol, kol joms įforminami muitinės sankcionuoti veiksmai, turi laikinai saugomų prekių statusą. Tokios prekės toliau vadinamos „laikinai saugomomis prekėmis“.

51 straipsnis

1. Laikinai saugomos prekės turi būti laikomos tik muitinės nustatytose vietose, laikantis šios institucijos nustatytų sąlygų.

2. Muitinė turi teisę reikalauti, kad prekes laikantis asmuo pateiktų garantiją, užtikrinančią, kad bus sumokėta bet kuri skola muitinei, galinti atsirasti pagal 203 arba 204 straipsnius.

52 straipsnis

Nepažeidžiant 42 straipsnio nuostatų, su laikinai saugomomis prekėmis galima atlikti tik tokias tvarkymo operacijas, kurių reikia nepakitusiai prekių būklei išsaugoti, nepakeičiančias prekių išvaizdos ir techninių charakteristikų.

53 straipsnis

1. Muitinė nedelsdama imasi visų priemonių, įskaitant prekių pardavimą, būtinų su atitinkamomis prekėmis susijusiai padėčiai sureguliuoti, jeigu per 49 straipsnyje nurodytus laikotarpius nebuvo pradėti vykdyti formalumai, kuriuos būtina atlikti šioms prekėms įforminant muitinės sankcionuotus veiksmus.

2. Muitinė turi teisę prekes laikančio asmens rizika ir sąskaita nugabenti atitinkamas prekes į specialią muitinės prižiūrimą vietą ir laikyti ten tol, kol bus sureguliuota su tomis prekėmis susijusi padėtis.

6 SKYRIUS

NUOSTATOS, TAIKOMOS NE BENDRIJOS PREKĖMS, KURIOS BUVO GABENAMOS TAIKANT TRANZITO PROCEDŪRĄ

54 straipsnis

38 straipsnis, išskyrus jo 1 dalies a punktą, ir 39–53 straipsniai netaikomi, jeigu į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms prekėms jau įforminta tranzito procedūra.

▼B

55 straipsnis

Pristačius ne Bendrijos prekes, kurios buvo gabenamos taikant tranzito procedūrą, į jų paskirties vietą Bendrijos muitų teritorijoje ir pateikus muitinei laikantis tranzito tvarką reglamentuojančių taisyklių, taikomi ►M1 42 ◄–53 straipsniai.

7 SKYRIUS

KITOS NUOSTATOS

56 straipsnis

Susiklosčius atitinkamoms aplinkybėms, muitinė turi teisę sunaikinti jai pateiktas prekes. Apie tai muitinė turi informuoti prekes laikantį asmenį. Prekes laikantis asmuo turi apmokėti prekių sunaikinimo išlaidas.

57 straipsnis

Jeigu muitinė nustato, kad prekės buvo neteisėtai įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją arba buvo nuslėptos vengiant muitinės priežiūros, ji imasi visų priemonių, įskaitant prekių pardavimą, būtinų su tomis prekėmis susijusiai padėčiai sureguliuoti.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

MUITINĖS SANKCIONUOTI VEIKSMAI

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

58 straipsnis

1. Išskyrus tuos atvejus, kai nustatyta kitaip, prekėms, neatsižvelgiant į jų rūšį arba kiekį, jų kilmės, išsiuntimo arba paskirties šalį, bet kuriuo metu, laikantis nustatytų sąlygų, gali būti įformintas bet kuris muitinės sankcionuoti veiksmas.

2. 1 dalis netrukdo nustatyti draudimus arba apribojimus, kurie pagrįsti visuomenės dorovės, viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos bei gyvybės, apsaugos, nacionalinių meno, istorijos ar archeologijos vertybių apsaugos bei pramoninės ir komercinės nuosavybės apsaugos reikalavimais.

2 SKYRIUS

MUITINĖS PROCEDŪROS

1 skirsnis

Muitinės procedūros įforminimas

59 straipsnis

1. Visos prekės, kurioms pageidaujama įforminti muitinės procedūrą, turi būti deklaruojamos atitinkamai muitinės procedūrai.

▼B

2. Bendrijos prekės, deklaruotos eksporto, laikinojo išvežimo perdirbti, tranzito arba muitinio sandėliavimo procedūrai, yra muitinės prižiūrimos nuo muitinės deklaracijos priėmimo momento iki tų prekių išgabenimo iš Bendrijos muitų teritorijos arba sunaikinimo momento, ar iki joms įformintos muitinės deklaracijos pripažinimo negaliojančia momento.

60 straipsnis

Kol Bendrijos muitų teisės aktuose nenustatytos atitinkamos taisyklės, valstybės narės nustato įvairių jų teritorijoje veikiančių muitinės įstaigų kompetenciją, atitinkamais atvejais atsižvelgdamos į prekių rūšis ir joms taikytinas muitinės procedūras.

61 straipsnis

Muitinės deklaracija turi būti pateikiama:

a) raštu arba

b) naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, jeigu tai numatyta taikant Komiteto procedūrą priimtose nuostatose arba jeigu tą leidžia muitinė, arba

c) kaip žodinė deklaracija arba bet kuris kitas veiksmas, kuriuo prekes laikantis asmuo pareiškia savo pageidavimą, kad prekėms būtų įforminta muitinės procedūra, jeigu tokia galimybė yra numatyta taisyklėse, priimtose taikant Komiteto procedūrą.

A. **Rašytinės deklaracijos**

I. Įprastinė procedūra

62 straipsnis

1. Rašytinės deklaracijos turi surašomos blankuose, atitinkančiuose tam skirtą oficialiai patvirtintą pavyzdinę formą. Jos turi būti pasirašytos ir jose turi būti pateikti visi duomenys, reikalingi nuostatoms, reglamentuojančioms muitinės procedūros, kuriai deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, taikyti.

2. Kartu su deklaracija turi būti pateikti visi dokumentai, reikalingi nuostatoms, reglamentuojančioms muitinės procedūros, kuriai deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, taikyti.

63 straipsnis

Muitinė priima deklaracijas iš karto, jeigu jos atitinka 62 straipsnyje nustatytas sąlygas ir jeigu jose nurodytos prekės pateiktos muitinei.

64 straipsnis

1. Laikantis 5 straipsnio muitinės deklaraciją turi teisę pateikti bet kuris asmuo, kuris gali pateikti prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba pasirūpinti, kad jos būtų pateiktos, kartu su visais dokumentais, kuriuos reikia pateikti pagal taisykles, reglamentuojančias muitinės procedūros, kuriai deklaruotos prekės, atlikimo tvarką.

▼B

2. Tačiau

a) jeigu muitinės deklaracijos priėmimas suteikia konkrečiam asmeniui tam tikrų įpareigojimų, jis deklaraciją privalo pateikti pats arba ji turi būti pateikta jo vardu;

b) deklarantas turi būti įsteigtas Bendrijoje.

Tačiau įsteigimo Bendrijoje sąlyga netaikoma asmenims, kurie:

— pateikia tranzito arba laikinojo įvežimo deklaraciją,

— ne nuolat deklaruoja prekes, jeigu muitinė pripažįsta tokių aplinkybių pagrįstumą.

3. 2 dalies b punktas neužkerta kelio valstybėms narėms taikyti dvišalių susitarimų, sudarytų su trečiosiomis šalimis, arba panašiai veikiančių paprotinės teisės normų, pagal kurias laikantis abipusiškumo principo tokių šalių asmenys turi teisę pateikti muitinės deklaracijas atitinkamų valstybių narių teritorijoje.

65 straipsnis

Deklaranto prašymu jam gali būti leista padaryti vieną arba daugiau muitinės priimtos deklaracijos duomenų pakeitimų. Šie pakeitimai negali pakeisti deklaracijos tiek, kad ji galėtų būti taikoma ne toms prekėms, kurios pradžioje buvo joje nurodytos.

Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama, jeigu atitinkamo leidimo buvo paprašyta po to, kai muitinė:

a) pranešė deklarantui, kad ketina patikrinti prekes, arba

b) nustatė, kad tam tikri duomenys neteisingi, arba

c) išleido prekes.

66 straipsnis

1. Deklaranto prašymu muitinė pripažįsta jos priimtą deklaraciją negaliojančia, jeigu deklarantas pateikia įrodymų, kad prekės toje deklaracijoje nurodytai muitinės procedūrai buvo deklaruotos per klaidą arba kad dėl ypatingų aplinkybių įforminti prekėms muitinės procedūrą, kuriai jos buvo deklaruotos, nebetikslinga.

Tačiau, jeigu muitinė jau yra pranešusi deklarantui apie savo ketinimą patikrinti prekes, prašymas pripažinti deklaraciją negaliojančia nepriimamas tol, kol neatliktas patikrinimas.

2. Deklaracija negali būti pripažinta negaliojančia išleidus prekes, išskyrus atvejus, nustatytus taikant Komiteto procedūrą.

3. Deklaracijos pripažinimas negaliojančia nekliudo taikyti galiojančių baudžiamosios teisės aktų nuostatų.

▼B

67 straipsnis

Išskyrus tuos atvejus, kai specialiai nustatyta kitaip, taikant visas nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūros, kuriai deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, remiamasi deklaracijos priėmimo muitinėje data.

68 straipsnis

Muitinė, tikrindama jos priimtas deklaracijas, turi teisę:

a) patikrinti deklaraciją sudarančius ir kartu su ja pateikiamus dokumentus. Muitinė turi teisę reikalauti, kad deklarantas pateiktų kitus dokumentus, reikalingus deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumui patikrinti;

b) patikrinti prekes ir imti jų pavyzdžių analizei arba detaliam patikrinimui.

69 straipsnis

1. Deklarantas arba, jo atsakomybe, kitas asmuo turi nugabenti prekes į jų tikrinimo ir pavyzdžių ėmimo vietas, taip pat reikiamu būdu paruošti jas tokiam tikrinimui arba pavyzdžių ėmimui. Dėl to atsiradusias išlaidas padengia deklarantas.

2. Deklarantas turi teisę dalyvauti tikrinant prekes ir imant pavyzdžius. Muitinė, manydama, kad tai būtina, turi teisę reikalauti, kad deklarantas arba jo atstovas dalyvautų tikrinant prekes arba imant pavyzdžius ir suteiktų muitinei pagalbą, kurios reikia tokiam tikrinimui arba pavyzdžių ėmimui palengvinti.

3. Jeigu pavyzdžiai imami laikantis galiojančių nuostatų, muitinė neprivalo už juos sumokėti arba kitaip kompensuoti jų paėmimą, tačiau apmoka pavyzdžių analizės arba tikrinimo išlaidas.

70 straipsnis

1. Jeigu tikrinama tik dalis deklaracijoje nurodytų prekių, dalinio tikrinimo rezultatai taikomi visoms toje deklaracijoje išvardytoms prekėms.

Tačiau deklarantas turi teisę reikalauti toliau tikrinti prekes, jeigu jis mano, kad dalinio tikrinimo rezultatai netaikytini likusiai deklaruotų prekių daliai.

2. Taikant 1 dalį, kai deklaracijos blanke nurodytos dviejų arba daugiau rūšių prekės, su kiekviena rūšimi susiję duomenys laikomi sudarančiais atskirą deklaraciją.

▼B

71 straipsnis

1. Deklaracijos tikrinimo rezultatais remiamasi taikant nuostatas, reglamentuojančias prekėms įformintos muitinės procedūros atlikimo tvarką.

2. Jeigu deklaracija nebuvo patikrinta, 1 dalyje nurodytos nuostatos taikomos remiantis deklaracijoje pateiktais duomenimis.

72 straipsnis

1. Muitinė imasi priemonių, reikalingų prekėms identifikuoti, jeigu identifikavimo reikia muitinės procedūros, kuriai minėtos prekės buvo deklaruotos, atlikimo sąlygoms užtikrinti.

2. Ant prekių arba transporto priemonių uždėtus identifikavimo ženklus turi teisę nuimti ar sunaikinti tik muitinė arba tai gali būti padaryta tik jai leidus, išskyrus atvejus, kai juos nuimti arba sunaikinti būtina dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure*, norint išsaugoti prekes arba transporto priemones.

73 straipsnis

1. Nepažeidžiant 74 straipsnio, jeigu laikomasi atitinkamos muitinės procedūros įforminimo prekėms sąlygų ir jeigu prekėms netaikomos jokios draudimo arba apribojimo priemonės, muitinė išleidžia prekes iš karto, kai patikrinami arba be patikrinimo priimami deklaracijoje pateikti duomenys. Ši nuostata taip pat taikoma tais atvejais, kai tokio patikrinimo neįmanoma atlikti per pagrįstai tam reikalingą laiką ir kai tolesniam tikrinimui pateiktos prekės nebereikalingos.

2. Visos toje pačioje deklaracijoje nurodytos prekės išleidžiamos tuo pat metu.

Taikant šią straipsnio dalį, kai deklaracijos blanke nurodytos dviejų arba daugiau rūšių prekės, su kiekviena rūšimi susiję duomenys laikomi sudarančiais atskirą deklaraciją.

74 straipsnis

1. Jeigu priėmus muitinės deklaraciją atsiranda skola muitinei, deklaracijoje nurodytos prekės neišleidžiamos iki tol, kol skola nesumokama arba nepateikiama reikalinga garantija. Tačiau, nepažeidžiant 2 dalies, ši nuostata netaikoma laikinojo įvežimo procedūros taikymo atvejais, kai prekės iš dalies neapmokestinamos importo muitais.

2. Jeigu vadovaudamasi nuostatomis, reglamentuojančiomis muitinės procedūros, kuriai deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, muitinė reikalauja pateikti garantiją, prekės neišleidžiamos atitinkamai muitinės procedūrai atlikti, kol tokia garantija nepateikiama.

▼B

75 straipsnis

Turi būti taikomos visos būtinos priemonės, įskaitant prekių konfiskavimą ir pardavimą, jeigu prekės:

a) negali būti išleistos dėl to, kad:

— per muitinės nustatytą laiką neįmanoma pradėti arba tęsti prekių tikrinimo dėl nuo deklaranto priklausančių priežasčių arba

— nebuvo pateikti dokumentai, kuriuos privaloma pateikti prieš įforminant prekėms pageidaujamą muitinės procedūrą, arba

— per nustatytą laikotarpį nebuvo sumokėti, atitinkamai, importo arba eksporto muitai arba nepateikta garantija, nors tai turėjo būti padaryta, arba

— joms taikomi draudimai arba apribojimai;

b) neišgabenamos per pagrįstai tam reikalingą laikotarpį nuo jų išleidimo.

II. Supaprastintos procedūros

76 straipsnis

1. Tam, kad galėtų kiek įmanoma supaprastinti formalumų ir procedūrų atlikimo tvarką, tuo pat metu užtikrindama, kad operacijos būtų atliekamos tinkamu būdu, muitinė, laikydamasi sąlygų, nustatytų taikant Komiteto procedūrą, duoda leidimą:

a) 62 straipsnyje nurodytoje deklaracijoje nepateikti tam tikrų to paties straipsnio 1 dalyje minėtų duomenų arba kartu su deklaracija nepateikti kai kurių to straipsnio 2 dalyje minėtų dokumentų;

b) vietoj 62 straipsnyje nurodytos deklaracijos pateikti prekybos arba administracinį dokumentą, kuris turi būti pateikiamas kartu su prašymu įforminti prekėms atitinkamą muitinės procedūrą;

c) laikyti, kad prekėms atitinkama procedūra įforminta įtraukus jas į apskaitą; šiuo atveju muitinė gali nereikalauti, kad deklarantas pateiktų prekes muitinei.

Supaprastintoje deklaracijoje, prekybos arba administraciniame dokumente, taip pat apskaitoje būtina nurodyti bent duomenis, būtinus prekėms identifikuoti. Jeigu prekės įtraukiamos į apskaitą, būtina nurodyti jų įtraukimo datą.

2. Išskyrus atvejus, nustatytinus taikant Komiteto procedūrą, deklarantas turi pateikti papildomą deklaraciją, kuri gali būti apibendrintos, periodinės arba suvestinės deklaracijos pobūdžio.

▼B

3. Papildomos deklaracijos ir 1 dalies a, b ir c punktuose minėtos supaprastintos deklaracijos laikomos vientisu, nedalomu dokumentu, įsigaliojančiu nuo supaprastintų deklaracijų priėmimo dienos; 1 dalies c punkte nurodytais atvejais įtraukimas į apskaitą turi tokią pat juridinę galią kaip ir 62 straipsnyje nurodytas deklaracijos priėmimas.

4. Specialių supaprastintų procedūrų, naudojamų atliekant Bendrijos tranzito procedūrą, taikymo tvarka nustatoma taikant Komiteto procedūrą.

B. **Kitos deklaracijos**

77 straipsnis

►M3 1. ◄ Jeigu muitinės deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, kaip tai apibrėžta pagal 61 straipsnio b punkte, arba kaip žodinė deklaracija, arba atliekant bet kurį kitą veiksmą, apibrėžtą 61 straipsnio c punkte, 62–76 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*, nepažeidžiant juose išdėstytų principų.

▼M3

2. Jeigu muitinės deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, muitinės gali leisti nepateikti kartu su deklaracija lydimųjų dokumentų, minimų 62 straipsnio 2 dalyje. Šiuo atveju minėti dokumentai lieka muitinėje, kuri juos saugo.

▼B

C. **Deklaracijų tikrinimas išleidus prekes**

78 straipsnis

1. Muitinė turi teisę savo iniciatyva arba deklaranto prašymu padaryti pakeitimus deklaracijoje po to, kai prekės jau išleistos.

2. Muitinė, norėdama po prekių išleidimo įsitikinti deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumu, turi teisę tikrinti prekybos dokumentus ir duomenis, susijusius su atitinkamų prekių importo arba eksporto operacijomis arba su paskesnėmis prekybos šiomis prekėmis operacijomis. Tokie patikrinimai gali būti atliekami deklaranto arba bet kurio kito asmens, tiesiogiai arba netiesiogiai per verslą susijusio su minėtomis operacijomis, arba dėl verslo turinčio minėtus dokumentus, patalpose. Ši institucija taip pat turi teisę tikrinti ir prekes, jeigu jas vis dar įmanoma pateikti tikrinimui.

3. Jeigu pakartotinai patikrinus deklaraciją arba atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, paaiškėja, kad atitinkamos muitinės procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančios nuostatos buvo taikomos remiantis neteisinga arba neišsamia informacija, muitinė, remdamasi naujai surinkta informacija, laikydamasi nustatytų nuostatų, imasi priemonių, būtinų susidariusiai padėčiai sureguliuoti.

▼B

2 skirsnis

Išleidimas į laisvą apyvartą

79 straipsnis

Išleidimas į laisvą apyvartą suteikia ne Bendrijos prekėms Bendrijos prekių muitinį statusą.

Tai reiškia, kad prekėms pritaikytos prekybos politikos priemonės, atlikti kiti nustatytieji prekių importo formalumai ir kad prekės apmokestintos visais teisiškai privalomais sumokėti muitais.

80 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 67 straipsnio, jeigu prekėms taikytinas importo muitas yra vienas iš 4 straipsnio 10 punkto pirmojoje įtraukoje nurodytų muitų ir jeigu to muito norma sumažinama po deklaracijos prekių išleidimui įlaisvą apyvartą įforminti priėmimo dienos, bet iki prekių išleidimo, deklarantas turi teisę prašyti, kad būtų taikoma palankesnė norma.

2. 1 dalis netaikoma, jeigu prekių nebuvo įmanoma išleisti tik dėl nuo deklaranto priklausančių priežasčių.

81 straipsnis

Jeigu prekių siuntą sudarančių prekių tarifinis klasifikavimas skiriasi ir jeigu surašant deklaraciją atskirai pateikti duomenis apie kiekvieną iš šių prekių, atsižvelgiant į jų tarifinį klasifikavimą, reikėtų neproporcingai daug darbo ir išlaidų, palyginti su mokėtinais importo muitais, muitinė turi teisę deklaranto prašymu duoti sutikimą, kad visa prekių siunta būtų apmokestinama importo muitais, apskaičiuotais remiantis prekių, kurioms taikoma didžiausia importo muito norma, tarifiniu klasifikavimu.

82 straipsnis

1. Jeigu išleidžiamoms į laisvą apyvartą prekėms dėl jų galutinio vartojimo taikoma sumažinta arba nulinė muito norma, jos ir toliau lieka muitinės priežiūrimos. Jų muitinės priežiūra nutraukiama, kai nebesilaikoma nustatytų tokios sumažintos arba nulinės muito normos taikymo sąlygų, jeigu prekės eksportuojamos, sunaikinamos arba jeigu sumokėjus nustatytus muitus jas leidžiama naudoti pagal kitą paskirtį, nenumatytą norint taikyti sumažintą arba nulinę muito normą.

2. 88 ir 90 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi ir 1 dalyje nurodytoms prekėms.

▼B

83 straipsnis

Išleistos į laisvą apyvartą prekės netenka Bendrijos prekių muitinio statuso, jeigu:

a) jų išleidimui į laisvą apyvartą įforminta deklaracija ►M1 ——————— ◄ pripažįstama negaliojančia išleidus prekes, arba

b) už šias prekes sumokėti arba mokėtini importo muitai sugrąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, kai:

— taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra pagal drobeko sistemą

arba

— vadovaujantis 238 straipsniu nustatoma, kad prekės turi defektų arba neatitinka sutarties sąlygų, arba

— susidaro padėtys, nurodytos 239 straipsnyje, kai muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti prekes eksportavus, reeksportavus arba joms įforminus lygiaverčius muitinės sankcionuotus veiksmus.

3 skirsnis

Sąlyginio neapmokestinimo procedūros ir ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros

A. **Nuostatos, bendros kelioms procedūroms**

84 straipsnis

1. Kai 85–90 straipsniuose:

a) vartojama sąvoka „procedūra“, turi būti suprantama, kad ne Bendrijos prekių atveju ji apima šias muitinės procedūras:

— išorinio tranzito,

— muitinio sandėliavimo,

— laikinojo įvežimo perdirbti, taikant sąlyginio neapmokestinimo sistemą,

— muitinės prižiūrimo perdirbimo,

— laikinojo įvežimo;

b) vartojama sąvoka „ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra“, turi būti suprantama, kad ji apima šias procedūras:

— muitinio sandėliavimo,

— laikinojo įvežimo perdirbti,

— muitinės prižiūrimo perdirbimo,

— laikinojo įvežimo,

— laikinojo išvežimo perdirbti.

▼B

2. „Importuotos prekės“ – tai prekės, kurios įforminta sąlyginio neapmokestinimo procedūra, taip pat prekės, kurioms taikant drobeko sistemą įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, atlikus jų išleidimo į laisvą apyvartą formalumus bei 125 straipsnyje nurodytus formalumai.

3. „Nepakeisto pavidalo prekės“ – tai importuotos prekės, kurioms įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą arba muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą neatlikta jokia jų perdirbimo operacija.

85 straipsnis

Bet kuri ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra gali būti atliekama tik gavus muitinės leidimą.

86 straipsnis

Nepažeidžiant papildomų specialių atitinkamos procedūros atlikimo tvarkos reikalavimų, 85 straipsnyje ir 100 straipsnio 1 dalyje nurodyti leidimai duodami tik:

— asmenims, kurie pateikia visas garantijas, būtinas tinkamam operacijų atlikimui užtikrinti,

— tuo atveju, jeigu muitinė gali prižiūrėti ir kontroliuoti atitinkamos procedūros vykdymą nenaudodama administracinių priemonių, kurių apimtys neproporcingos, palyginti su siekiama ekonomine nauda.

87 straipsnis

1. Atitinkamos procedūros taikymo sąlygos nustatomos leidime.

2. Leidimo turėtojas turi pranešti muitinei apie visus po leidimo gavimo atsiradusius veiksnius, kurie gali turėti įtakos tolesniam naudojimuisi leidimu arba jo turiniui.

▼M1

87a straipsnis

4 straipsnio 7 dalies pirmos įtraukos antrame sakinyje nurodytais atvejais bet kokie produktai arba prekės, kurie yra gauti iš prekių, kurioms taikomas sąlyginio neapmokestinimo režimas, yra laikomi produktais ir prekėmis, kuriems taikomas tas pats režimas.

▼B

88 straipsnis

Muitinė turi teisę reikalauti, kad sąlyginio neapmokestinimo procedūros įforminimas prekėms priklausytų nuo garantijos, užtikrinančios, kad bus sumokėta bet kokia skola muitinei, galinti atsirasti dėl šių prekių, pateikimo.

Specialiosios nuostatos, susijusios su garantijos pateikimu, gali būti išdėstytos aprašant atitinkamą sąlyginio neapmokestinimo procedūrą.

▼B

89 straipsnis

1. Ekonominio poveikio turinti sąlyginio neapmokestinimo procedūra baigiama, kai prekėms arba kompensaciniams ar perdirbtiesiems produktams, kuriems ši procedūra buvo įforminta, įforminami nauji muitinės sankcionuoti veiksmai.

2. Muitinė imasi visų priemonių, būtinų sureguliuoti padėčiai, susijusiai su prekėmis, kurioms įforminta procedūra nebuvo užbaigta laikantis nustatytų sąlygų.

90 straipsnis

Ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros vykdytojo teisės ir pareigos muitinės nustatytomis sąlygomis gali būti perduotos kitiems asmenims, kurie nustatyta tvarka įvykdo visus reikalavimus, privalomus norint naudotis atitinkama procedūra.

B. **Išorinis tranzitas**

I. Bendrosios nuostatos

91 straipsnis

1. Taikant išorinio tranzito procedūrą iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą gali būti gabenamos:

a) ne Bendrijos prekės, kurios neapmokestinamos importo muitais bei kitais privalomaisiais mokėjimais ir kurioms netaikomos prekybos politikos priemonės;

▼M2

b) Bendrijos prekės, taikant Komiteto procedūrą nustatytais atvejais ir sąlygomis, siekiant apsaugoti produktus, kuriems numatyta taikyti eksporto priemones arba kuriems šios priemonės yra taikomos, nuo tokių priemonių vengimo arba neleistino pasinaudojimo jomis

▼B

2. 1 dalyje nurodytas gabenimas atliekamas:

a) taikant išorinio Bendrijos tranzito procedūrą arba

b) su TIR knygele (TIR konvencija), jeigu toks gabenimas:

1) pradedamas arba numatomas baigti ne Bendrijoje arba

2) susijęs su prekių siuntomis, kurias būtina iškrauti Bendrijos muitų teritorijoje ir kurios gabenamos kartu su prekėmis, numatomomis iškrauti trečiojoje šalyje, arba

3) vykdomas tarp dviejų Bendrijos vietų per trečiosios šalies teritoriją;

c) su ATA knygele ►M1 ——————— ◄, kuri naudojama kaip tranzito dokumentas, arba

▼B

d) su Reino manifestu (peržiūrėtos Reino laivybos konvencijos 9 straipsnis) arba

e) su 302-aja forma, nustatyta Šiaurės Atlanto sutarties šalių konvencijoje dėl šių šalių ginkluotųjų pajėgų statuso, pasirašytoje 1951 m. birželio 19 d. Londone, arba

f) paštu (įskaitant pašto siuntinių gabenimą).

3. Išorinio tranzito procedūra taikoma nepažeidžiant specialiųjų nuostatų, taikytinų prekių, kurioms įforminta ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra, gabenimui.

▼M2

92 straipsnis

1. Išorinio tranzito procedūra baigiama ir jos vykdytojo įsipareigojimai įvykdomi, kai prekės, kurioms buvo įforminta procedūra, ir atitinkami dokumentai pateikiami paskirties muitinės įstaigai, vadovaujantis atitinkamos procedūros nuostatomis.

2. Muitinė užbaigia procedūrą, kai, palyginusi išvykimo įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali patvirtinti, kad procedūra buvo atlikta tinkamai.

▼B

II. Specialiosios nuostatos, susijusios su išoriniu Bendrijos tranzitu

93 straipsnis

Išorinio Bendrijos tranzito procedūra taikoma per trečiosios šalies teritoriją gabenamoms prekėms tik tuomet, jeigu:

a) tai numatyta tarptautiniame susitarime, arba

b) prekės per tos šalies teritoriją vežamos su bendru transporto dokumentu, surašytu Bendrijos muitų teritorijoje; tokiu atveju tos procedūros taikymas trečiosios šalies teritorijoje sustabdomas.

▼M2

94 straipsnis

1. Tranzito procedūros vykdytojas pateikia garantiją, užtikrinančią, kad bus sumokėta bet kokia skola ar privalomieji mokėjimai muitinei, galintys atsirasti dėl atitinkamų prekių.

2. Minėta garantija – tai:

a) vienai tranzito operacijai taikoma vienkartinė garantija; arba

b) kelioms tranzito operacijoms taikoma bendroji garantija, jeigu tranzito procedūros vykdytojui leidimą pateikti tokią garantiją išduoda valstybės narės, kurioje jis yra įsisteigęs, muitinė.

▼M2

3. 2 dalies b punkte nurodytas leidimas suteikiamas tik:

a) Bendrijoje įsisteigusiems asmenims;

b) asmenims, kurie nuolat naudojasi Bendrijos tranzito procedūromis arba kurie muitinei nekelia abejonių dėl sugebėjimo įvykdyti su minėtomis procedūromis susijusius savo įsipareigojimus, ir

c) asmenims, kurie nėra rimtai arba pakartotinai pažeidę muitinės arba mokesčių įstatymų.

4. Asmenims, kurie muitinei įrodo, kad atitinka aukštesnius patikimumo standartus, gali būti leista pateikti mažesnio dydžio bendrąją garantiją arba taikyti atleidimą nuo prievolės pateikti garantiją. Papildomi šio leidimo suteikimo kriterijai yra šie:

a) atsižvelgiama, ar teisingai per nustatytą laikotarpį taikoma Bendrijos tranzito procedūra;

b) ar bendradarbiaujama su muitine, ir

c) kai taikomas atleidimas nuo prievolės pateikti garantiją, ar yra pakankamai gera finansinė būklė vykdyti minėtų asmenų finansinius įsipareigojimus.

Išsamios pagal šią straipsnio dalį suteikiamų leidimų taisyklės nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

5. Atleidimas nuo prievolės pateikti garantiją, kurį leidžiama taikyti pagal šio straipsnio 4 dalį, netaikomas išorinėms Bendrijos tranzito operacijoms, susijusioms su prekėmis, dėl kurių, kaip nustatyta taikant Komiteto procedūrą, padidėja rizika.

6. Laikantis šio straipsnio 4 dalies nustatytų principų, kaip išimtinė priemonė susiklosčius ypatingoms aplinkybėms išorinio Bendrijos tranzito atveju gali būti laikinai uždrausta, taikant Komiteto procedūrą, naudotis sumažinto dydžio bendrąja garantija.

7. Laikantis šio straipsnio 4 dalies nustatytų principų, išorinio Bendrijos tranzito atveju gali būti laikinai uždrausta, taikant Komiteto procedūrą, naudotis bendrąja garantija, prekėms, kurios, joms taikant bendrąją garantiją, yra tapusios plataus masto apgaulės objektu.

95 straipsnis

1. Išskyrus atvejus, kurie prireikus nustatomi taikant Komiteto procedūrą, garantijos pateikti nereikia:

a) vykdant oro transporto reisus;

b) vežant prekes Reinu ir Reino vandens keliais;

c) naudojantis vamzdynų transportu;

d) atliekant operacijas, kurias vykdo valstybių narių geležinkelių bendrovės.

▼M2

2. Atvejai, kai vežant prekes b punkte nenurodytais vandens keliais gali būti nereikalaujama pateikti garantiją, nustatomi taikant Komiteto procedūrą.

▼B

96 straipsnis

1. Už prievolių, susijusių su išorinio Bendrijos tranzito procedūra, įvykdymą atsako jos vykdytojas. Jis atsako:

a) už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą, deramai prižiūrint, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės;

b) už nuostatų, susijusių su Bendrijos tranzito procedūra, laikymąsi.

2. Nepaisant 1 dalyje nustatytų tranzito procedūros vykdytojo prievolių, prekių vežėjas arba gavėjas, priėmęs prekes ir žinantis, kad jos gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą, taip pat atsako už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą ir už deramą priežiūrą, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės.

▼M2

97 straipsnis

1. Išsamios šios procedūros taikymo taisyklės ir išimtys nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

2. Jeigu užtikrinamas prekėms taikomų Bendrijos priemonių įgyvendinimas:

a) valstybės narės turi teisę, sudariusios dvišalį arba daugiašalį susitarimą, įsivesti tarpusavyje taikomas supaprastintas procedūras, atitinkančias kriterijus, nustatomus atsižvelgiant į aplinkybes, ir taikomas tam tikriems prekių gabenimo būdams arba konkrečioms įmonėms;

b) kiekviena valstybė narė turi teisę, susidarius tam tikroms aplinkybėms, įsivesti supaprastintas procedūras, taikomas prekėms, kurių nereikia gabenti per kitos valstybės narės teritoriją.

3. Komisija informuojama apie šio straipsnio 2 dalyje nustatytas supaprastintas procedūras.

▼B

C. **Muitinės sandėliai**

98 straipsnis

1. Taikant muitinio sandėliavimo procedūrą muitinės sandėlyje leidžiama laikyti:

a) ne Bendrijos prekes, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių;

▼B

b) Bendrijos prekes, jeigu konkrečių sričių dalykus reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose nustatyta, kad jas padėjus į muitinės sandėlį turi būti taikomos priemonės, kurios paprastai taikomos tokių prekių eksporto atvejais.

2. Muitinės sandėlis – tai bet kuri muitinės patvirtinta ir prižiūrima vieta, kurioje nustatytomis sąlygomis gali būti laikomos prekės.

3. Atvejai, kai 1 dalyje nurodytoms prekėms muitinio sandėliavimo procedūra gali būti taikoma nelaikant jų muitinės sandėlyje, nustatomi taikant Komiteto procedūrą.

99 straipsnis

Muitinės sandėlis gali veikti arba kaip viešasis sandėlis, arba kaip privatusis sandėlis.

„Viešasis sandėlis“ – tai muitinės sandėlis, kurį gali naudoti prekių sandėliavimui bet kuris asmuo.

„Privatusis sandėlis“ – tai muitinės sandėlis, kuriame sandėliuoti prekes gali tik sandėlio savininkas.

Sandėlio savininkas – tai asmuo, kuriam leista turėti muitinės sandėlį.

Saugotojas – tai asmuo, prisiėmęs įsipareigojimus pagal deklaraciją, kuria prekėms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, arba asmuo, kuriam buvo perduotos šio asmens teisės ir pareigos.

100 straipsnis

1. Turėti muitinės sandėlį galima tik gavus muitinės leidimą, išskyrus atvejus, kai minėta institucija pati turi muitinės sandėlį.

2. Bet kuris asmuo, pageidaujantis turėti muitinės sandėlį, privalo pateikti rašytinį prašymą, kuriame turi būti nurodyta informacija, reikalinga leidimui išduoti ir visų pirma pagrindžianti prekių sandėliavimo ekonominį tikslingumą. Leidime nurodomos muitinės sandėlio veiklos sąlygos.

3. Leidimai išduodami tik Bendrijoje įsteigtiems asmenims.

101 straipsnis

Sandėlio savininkas atsako už:

a) tai, kad būtų užtikrinta, jog muitinės sandėlyje saugomos prekės nebūtų paimtos iš muitinės priežiūros;

▼B

b) įsipareigojimų, susijusių su prekių, kurioms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra saugojimu, vykdymą, ir

c) leidime nurodytų ypatingų sąlygų laikymąsi.

102 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 101 straipsnio, leidime turėti viešąjį sandėlį gali būti nurodyta, kad už 101 straipsnio a ir (arba) b punktuose nurodytų prievolių vykdymą atsako tik saugotojas.

2. Saugotojas visuomet atsako už prievolių, susijusių su muitinio sandėliavimo procedūros įforminimu prekėms, vykdymą.

103 straipsnis

Sandėlio savininko teisės ir pareigos, gavus muitinės sutikimą, gali būti perduotos kitam asmeniui.

104 straipsnis

Nepažeidžiant 88 straipsnio, muitinė turi teisę reikalauti, kad sandėlio savininkas pateiktų garantiją, užtikrinančią 101 straipsnyje išvardytų prievolių įvykdymą.

105 straipsnis

Muitinės paskirtas asmuo turi tvarkyti visų prekių, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, prekių apskaitą, laikydamasis šios institucijos nustatytos tvarkos. Prekių apskaitos tvarkyti nereikia viešajame sandėlyje, kurį turi muitinė.

Laikantis 86 straipsnio, muitinė gali leisti netvarkyti prekių apskaitos, jeigu už 101 straipsnio a ir (arba) punktuose nurodytų prievolių vykdymą atsako tik saugotojas ir jeigu minėta procedūra prekėms įforminama pateikus rašytinę deklaraciją, kuri yra įprastinės deklaravimo procedūros dalis, arba vadovaujantis 76 straipsnio 1 dalies b punktu pateikus administracinį dokumentą.

106 straipsnis

1. Jeigu yra ekonominis poreikis ir jeigu tai netrukdo muitinės priežiūrai, muitinė gali leisti:

a) laikyti muitinės sandėlio patalpose Bendrijos prekes, išskyrus nurodytas 98 straipsnio 1 dalies b punkte;

b) perdirbti muitinės sandėlio patalpose ne Bendrijos prekes taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą ir laikantis šiai procedūrainustatytų reikalavimų. Formalumai, kurie gali būti neatliekami muitinės sandėlyje, nustatomi taikant Komiteto procedūrą tvarka;

▼B

c) perdirbti muitinės sandėlio patalpose ne Bendrijos prekes taikant muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą ir laikantis šiai procedūrai nustatytų reikalavimų. Formalumai, kurie gali būti neatliekami muitinės sandėlyje, nustatomi taikant Komiteto procedūrą.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais muitinio sandėliavimo procedūra prekėms netaikoma.

3. Muitinė turi teisę reikalauti, kad 1 dalyje nurodytos prekės būtų įtraukiamos į prekių apskaitą, numatytą 105 straipsnyje.

107 straipsnis

Prekės, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, turi būti įtraukiamos į prekių apskaitą, numatytą 105 straipsnyje, tuojau pat, kai jos padedamos į muitinės sandėlį.

108 straipsnis

1. Muitinio sandėliavimo procedūros taikymo prekėms laikas neribojamas.

Tačiau išimtiniais atvejais muitinė turi teisę nustatyti terminą, per kurį saugotojas privalo pateikti prekes kitam muitinės sankcionuotam veiksmui įforminti.

2. Tam tikroms prekėms, nurodytoms 98 straipsnio 1 dalies b punkte, kurioms taikoma bendroji žemės ūkio politika, taikytini specialūs terminai gali būti nustatyti taikant Komiteto procedūrą.

109 straipsnis

1. Su importuotomis prekėmis gali būti atliekamos įprastinės tvarkymo operacijos, kurių tikslas – išlaikyti nepakitusią prekių būklę, pagerinti jų išvaizdą arba prekinę kokybę, paruošti jas platinimui arba perpardavimui.

Jeigu to reikia sklandžiam bendrosios rinkos organizavimo veikimui, gali būti sudarytas sąrašas atvejų, kai tokias tvarkymo operacijas draudžiama atlikti su prekėmis, kurioms taikoma bendroji žemės ūkio politika.

2. Su Bendrijos prekėmis, nurodytomis 98 straipsnio 1 dalies b punkte, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra ir kurios taikomos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės, gali būti atliekamos tik specialiai nustatytos tvarkymo operacijos, leidžiamos atlikti su tokiomis prekėmis.

3. 1 dalies pirmojoje pastraipoje ir 2 dalyje nurodytos prekių tvarkymo operacijos gali būti atliekamos tik gavus išankstinį muitinės sutikimą, kurį duodama muitinė nustato tokių operacijų atlikimo sąlygas.

4. 1 ir 2 dalyse nurodyti prekių tvarkymo operacijų sąrašai sudaromi taikant Komiteto procedūrą.

▼B

110 straipsnis

Susidarius atitinkamoms aplinkybėms, prekės, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, gali būti laikinai išgabentos iš muitinės sandėlio. Taip išgabenti prekes galima tik gavus išankstinį muitinės sutikimą, kurį duodama muitinė nustato tokio išgabenimo sąlygas.

Su išgabentomis iš muitinės sandėlio prekėmis gali būti atliekamos 109 straipsnyje nurodytos tvarkymo operacijos, laikantis tame straipsnyje nustatytų reikalavimų.

111 straipsnis

Muitinė gali leisti prekes, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, perkelti iš vieno muitinės sandėlio į kitą.

112 straipsnis

1. Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su importuotomis prekėmis, ir jeigu tokių prekių muitinė vertė nustatoma remiantis faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina, į kurią įskaitytos prekių sandėliavimo ir priežiūros muitinės sandėlyje išlaidos, šios išlaidos neturi būti įskaitomos į muitinę vertę, jeigu jos nurodytos atskirai nuo faktiškai už prekes sumokėtos arba mokėtinos kainos.

2. Jeigu su minėtomis prekėmis buvo atliktos įprastinės tvarkymo operacijos, apibrėžtos 109 straipsnyje, deklaranto prašymu turi būti laikoma, kad prekių rūšis, muitinė vertė ir kiekis, pagal kuriuos apskaičiuojama importo muitų suma, 214 straipsnyje nurodytu metu atitiko nurodytąsias prekes, su kurioms tokios tvarkymo operacijos nebuvo atliktos. Tačiau taikant Komiteto procedūrą gali būti patvirtintos nuo šios nuostatos nukrypstančios nuostatos.

▼M1

3. Jeigu importuotos prekės į laisvą apyvartą yra išleidžiamos pagal 76 straipsnio 1 dalies c punktą, prekių pobūdis, muitinė vertė ir kiekis, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant 214 straipsnį, yra prekių pobūdis, muitinė vertė ir kiekis, kurie buvo taikyti prekėms tuo metu, kai joms buvo įforminta muitinio sandėliavimo procedūra.

Pirma pastraipa taikoma, jeigu su tomis prekėmis susijusios įvertinimo taisyklės buvo nustatytos arba priimtos tuo metu, kai prekėms buvo įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, nebent deklarantas prašo jas taikyti tuo metu, kai atsiranda skola muitinei.

Pirma pastraipa taikoma nepažeidžiant po muitinio įforminimo atliekamo patikrinimo pagal 78 straipsnį.

▼B

113 straipsnis

Bendrijos prekės, nurodytos 98 straipsnio 1 dalies b punkte, kurios taikomos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės ir kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, turi būti eksportuotos arba joms turi būti įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, nustatyti tame straipsnyje nurodytuose konkrečių sričių dalykus reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose.

▼B

D. **Laikinasis įvežimas perdirbti**

I. Bendrosios nuostatos

114 straipsnis

1. Nepažeidžiant 115 straipsnio, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje atliekant vieną arba daugiau perdirbimo operacijų galima naudoti šias prekes:

a) ne Bendrijos prekes, skirtas reeksportuoti iš Bendrijos muitų teritorijos, suteikus joms kompensacinių produktų pavidalą, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių;

b) išleistas į laisvą apyvartą prekes, grąžinant už tokias prekes sumokėtus arba atsisakant išieškoti mokėtinus importo muitus, jeigu šios prekės eksportuojamos iš Bendrijos muitų teritorijos kompensacinių produktų pavidalu.

2. Toliau pateiktos formuluotės apibrėžiamos taip:

a) sąlyginio neapmokestinimo sistema: neapmokestinamo laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, nustatytos 1 dalies a punkte;

b) drobeko sistema: laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, atliekamos taikant neapmokestinimo muitais sąlygas, nustatytas 1 dalies b punkte;

c) perdirbimo operacijos:

— prekių apdorojimas, įskaitant jų surinkimą, montažą arba prideirinimą prie kitų prekių,

— prekių perdirbimas,

— prekių remontas, įskaitant jų atnaujinimą ir taisymą,

ir

— tam tikrų prekių, nustatytų taikant Komiteto procedūrą, kurių neįmanoma aptikti kompensaciniuose produktuose ir kurios naudojamos šių produktų gamybai palengvinti, naudojimas, net ir tais atvejais, kai šios prekės visai arba iš dalies sunaudojamos gamybos procese;

d) kompensaciniai produktai: visi produktai, gauti atlikus perdirbimo operacijas;

e) ekvivalentiškos prekės: Bendrijos prekės, kurios naudojamos kompensaciniams produktams gaminti vietoj importuotų prekių;

f) išeiga: kompensacinių produktų, gautų perdirbus tam tikrą kiekį importuotų prekių, absoliutus arba santykinis kiekis.

▼B

115 straipsnis

1. Pripažinusi, kad laikomasi 2 dalyje nustatytų sąlygų, ir atsižvelgusi į 4 dalį, muitinė leidžia:

a) gauti kompensacinius produktus iš ekvivalentiškų prekių;

b) eksportuoti iš Bendrijos kompensacinius produktus, gautus iš ekvivalentiškų prekių, anksčiau už importuotų prekių importą.

2. Ekvivalentiškų prekių kokybė ir charakteristikos privalo būti tokios pačios kaip importuotų prekių. Tačiau tam tikrais atvejais, nustatytais taikant Komiteto procedūrą, gali būti leidžiama, kad ekvivalentiškų prekių gamybos stadija būtų aukštesnė negu importuotų prekių.

3. Taikant 1 dalį importuotos prekės muitinės požiūriu laikomos ekvivalentiškomis prekėmis, o pastarosios – importuotomis prekėmis.

▼M3

4. Taikant Komiteto procedūrą gali būti patvirtintos priemonės, draudžiančios, nustatančios tam tikras sąlygas arba palengvinančios 1 dalies taikymą.

▼B

5. Kai taikomas 1 dalies b punktas ir kompensaciniai produktai turėtų būti apmokestinami eksporto muitais, jeigu jie nebūtų eksportuojami arba reeksportuojami atliekant laikinojo įvežimo perdirbti operaciją, leidimo turėtojas pateikia garantiją, užtikrinančią, kad muitai bus sumokėti, jeigu importuotos prekės nebus importuotos per nustatytą laikotarpį.

II. Leidimo išdavimas

116 straipsnis

Leidimas išduodamas asmens, kuris atlieka arba organizuoja perdirbimo operacijas, prašymu.

117 straipsnis

Leidimai išduodami tik:

a) Bendrijoje įsteigtiems asmenims. Tačiau leidimai gali būti išduoti ir ne Bendrijoje įsteigtiems asmenims, importuojantiems prekes nekomerciniais tikslais;

b) tada, jeigu, nepažeidžiant prekių, nurodytų 114 straipsnio 2 dalies c punkto paskutiniojoje įtraukoje, naudojimo, importuotas prekes įmanoma identifikuoti kompensaciniuose produktuose arba jeigu 115 straipsnyje nurodytais atvejais įmanoma patikrinti, kaip laikomasi ekvivalentiškų prekių naudojimo sąlygų;

▼B

c) tada, jeigu laikinojo įvežimo perdirbti procedūros taikymas padėtų sudaryti palankiausias sąlygas kompensaciniams produktams eksportuoti arba reeksportuoti su sąlyga, kad tai nepadarys neigiamo poveikio esminiams Bendrijos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos). ►M3 Atvejai, kuriais ekonominės sąlygos laikomos įvykdytos, gali būti nustatomi taikant Komiteto procedūrą. ◄

III. Procedūros taikymas

118 straipsnis

1. Muitinė nustato laikotarpį, per kurį kompensaciniai produktai privalo būti eksportuoti arba reeksportuoti arba per kurį jiems turi būti įforminti kiti muitinės sankcionuoti veiksmai. Tas laikotarpis nustatomas atsižvelgiant į laiką, reikalingą perdirbimo operacijoms atlikti ir kompensacinių produktų perleidimo klausimams išspręsti.

2. Nurodytas laikotarpis skaičiuojamas nuo laikinojo įvežimo perdirbti procedūros įforminimo ne Bendrijos prekėms dienos. Muitinė, gavusi tinkamai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą, gali šį laikotarpį pratęsti.

Kad būtų paprasčiau, gali būti nuspręsta, kad atitinkamą kalendorinį mėnesį arba ketvirtį prasidėjęs laikotarpis baigiasi paskutinę kito kalendorinio mėnesio arba ketvirčio dieną.

3. Jeigu yra taikomas 115 straipsnio 1 dalies b punktas, muitinė nustato laikotarpį, per kurį ne Bendrijos prekės privalo būti deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti. Šis laikotarpis skaičiuojamas nuo kompensacinių produktų, pagamintų iš atitinkamų ekvivalentiškų prekių, eksporto deklaracijos priėmimo dienos.

4. Taikant Komiteto procedūrą gali būti nustatyti specialūs laikotarpiai, taikytini tam tikroms perdirbimo operacijoms arba tam tikroms importuotoms prekėms.

119 straipsnis

1. Muitinė nustato operacijos išeigą arba, atitinkamais atvejais, jos nustatymo būdą. Išeiga nustatoma atsižvelgiant į faktines aplinkybes, kuriomis atliekama arba turi būti atliekama perdirbimo operacija.

2. Susidarius atitinkamoms aplinkybėms ir ypač tada, kai perdirbimo operacija kaip įprasta atliekama laikantis tiksliai nustatytų techninių sąlygų, ją atliekant naudojamos iš esmės tas pačias charakteristikas turinčios prekės ir pagaminami tokios pačios kokybės kompensaciniai produktai, taikant Komiteto procedūrą ir remiantis faktiniais prieš tai patikrintais duomenimis, gali būti nustatytos standartinės išeigos.

▼B

120 straipsnis

Taikant Komiteto procedūrą gali būti nustatyti atvejai ir sąlygos, kai nepakeisto pavidalo prekės arba kompensaciniai produktai laikomi išleistais į laisvą apyvartą.

121 straipsnis

1. Jeigu atsiranda skola muitinei, laikantis 122 straipsnio nuostatų, šios skolos dydis nustatomas remiantis importuotas prekes atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tą dieną, kai buvo priimta deklaracija, kuria importuotos prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti.

2. Jeigu 1 dalyje nurodytu laiku importuotos prekės atitiko reikalavimus, kurie turi būti įvykdyti, kad prekėms, kol neviršytos tarifinių kvotų arba viršutinių ribų apimtys, būtų taikomas lengvatinis tarifų režimas, joms gali būti taikomas lengvatinis tarifų režimas, taikytinas jų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti priėmimo dieną tapačioms prekėms.

122 straipsnis

Nukrypstant nuo 121 straipsnio, kompensaciniai produktai:

a) apmokestinami už juos nustatytais importo muitais, jeigu:

   — jie išleidžiami į laisvą apyvartą ir yra įtraukti į sąrašą, patvirtintą taikant Komiteto procedūrą ir jeigu jų santykinis kiekis proporcingas eksportuotai kompensacinių produktų, neįtrauktų į tą sąrašą, daliai. Tačiau leidimo turėtojas turi teisę prašyti, kad už kompensacinius produktus mokėtini muitai būtų apskaičiuoti 121 straipsnyje nurodytu būdu,

   — jie apmokestinami privalomaisiais mokėjimais, nustatytais įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką, ir jeigu taip nustatyta nuostatose, priimtose taikant Komiteto procedūrą;

b) apmokestinami importo muitais, apskaičiuotais pagal taisykles, kurios taikytinos įforminant atitinkamą muitinės procedūrą, laisvosiose zonose arba laisvuosiuose sandėliuose, kur jiems buvo įforminta sąlyginio neapmokestinimo procedūra, arba juos įvežant į laisvąją zoną ar padedant į laisvąjį sandėlį.

   Tačiau

   — suinteresuotas asmuo turi teisę reikalauti, kad muitai būtų apskaičiuoti vadovaujantis 121 straipsniu,

   — tais atvejais, kai kompensaciniams produktams įforminti pirmiau minėti muitinės sankcionuoti veiksmai, išskyrus muitinės prižiūrimą perdirbimą, mokėtina importo muitų suma turi būti bent jau lygi sumai, apskaičiuotai vadovaujantis 121 straipsniu;

c) gali būti taikomos taisyklės, reglamentuojančias muitų apskaičiavimo tvarką, kai taikoma muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra, jeigu importuotoms prekėms ši procedūra galėjo būti įforminta;

▼B

d) apmokestinami dėl specialios jų paskirties, pagal kurią šiuos produktus numatoma naudoti, taikant palankų muitų tarifų režimą, jeigu numatyta, kad toks režimas taikytinas tapačioms importuojamoms prekėms;

e) neapmokestinami importo muitais, jeigu numatyta, kad muitais neapmokestinamos tapačios prekės, importuojamoms vadovaujantis 184 straipsniu.

IV. Perdirbimo operacijos, atliekamos ne Bendrijos muitų teritorijoje

123 straipsnis

1. Muitinei leidus, kai kuriuos arba visus kompensacinius produktus arba nepakeisto pavidalo prekes galima laikinai išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos toliau perdirbti, laikantis nustatytų laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymo sąlygų.

2. Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su reimportuojamais produktais, taikomi:

a) už 1 dalyje nurodytus kompensacinius produktus arba nepakeisto pavidalo prekes nustatyti importo muitai, apskaičiuoti vadovaujantis 121 ir 122 straipsniais, ir

b) už reimportuojamus ne Bendrijos muitų teritorijoje perdirbtus produktus nustatyti importo muitai, kurių suma apskaičiuojama vadovaujantis nuostatomis, taikytinomis atliekant laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, tokia pačia tvarka, kokia būtų taikoma produktams, eksportuotiems įforminus pastarąją procedūrą, kurie prieš jų eksportą buvo išleisti į laisvą apyvartą.

V. Specialiosios nuostatos, susijusios su drobeko sistema

▼M3

124 straipsnis

1. Drobeko sistema gali būti taikoma visoms prekėms. Vis dėlto ji netaikoma prekėms, kurioms tuo metu, kai priimta deklaracija jų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti:

— taikomi kiekybiniai importo apribojimai,

— importo prekėms taikoma tarifų priemonė pagal kvotas,

— kartu su importo prekėmis turi būti pateikta importo arba eksporto licencija arba sertifikatas, išduotas pagal bendrąją žemės ūkio politiką, arba

— kompensaciniams produktams yra nustatyta grąžinamoji eksporto išmoka arba mokestis.

▼M3

2. Be to, pagal drobeko sistemą importo muitai nekompensuojami, jeigu priimant eksporto deklaraciją dėl kompensacinių produktų tokiems produktams reikia pateikti importo arba eksporto licenciją ar sertifikatą pagal bendrąją žemės ūkio politiką, arba kai jiems yra taikoma grąžinamoji eksporto išmoka arba mokestis.

3. Nukrypti nuo 1 ir 2 dalių leidžiančios nuostatos gali būti nustatytos laikantis Komiteto procedūros.

▼B

125 straipsnis

1. Išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijoje turi būti nurodyta, kad taikoma drobeko sistema ir pateikti leidimo duomenys.

2. Muitinei pareikalavus, minėtas leidimas turi būti pridėtas prie išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijos.

126 straipsnis

Taikant drobeko sistemą netaikomi 115 straipsnio 1 dalies b punktas bei 3 ir 5 dalys, 118 straipsnio 3 dalis, 120 ir 121 straipsniai, 122 straipsnio a punkto antroji įtrauka ir c punktas bei 129 straipsnis.

127 straipsnis

Laikinas kompensacinių produktų išvežimas, atliekamas vadovaujantis 123 straipsnio 1 dalimi, nelaikomas jų eksportu, kaip jis apibrėžtas 128 straipsnyje, išskyrus atvejus, kai tokie produktai per nustatytą laikotarpį nėra reimportuojami į Bendriją.

128 straipsnis

▼M1

1. Leidimo turėtojas turi teisę pateikti prašymą grąžinti sumokėtus arba atsisakyti išieškoti mokėtinus importo muitus, jeigu jis gali muitinei priimtinu būdu įrodyti, kad importuotos prekės, išleistos į laisvą apyvartą taikant drobeko sistemą kaip kompensaciniai produktai arba nepakeisto pavidalo prekės, buvo:

— eksportuoti, arba

— įforminti atlikus Bendrijos tranzito procedūros, muitinio sandėliavimo procedūros, laikinojo įvežimo procedūros arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūros (sąlyginio neapmokestinimo procedūros) formalumus arba įvežti į laisvąją zoną ar padėti į laisvąjį sandėlį, ketinant vėliau šiuos produktus reeksportuoti,

ir jeigu buvo įvykdyti visi šios procedūros taikymo reikalavimai.

2. Įforminant muitinės sankcionuotus veiksmus, nurodytus 1 dalies antrojoje įtraukoje, kompensaciniai produktai arba nepakeisto pavidalo prekės laikomi ne Bendrijos prekėmis.

▼B

3. Laikotarpis, per kurį turi būti pateiktas prašymas grąžinti muitus, nustatomas taikant Komiteto procedūrą.

▼M1

4. Nepažeidžiant 122 straipsnio b punkto, jei kompensaciniai produktai ar nepakeisto pavidalo prekės, kuriems vadovaujantis 1 dalies nuostatomis buvo įforminta muitinės procedūra arba kurie buvo įvežti į laisvąją zoną ar padėti į laisvąjį sandėlį, yra išleidžiami į laisvą apyvartą, laikoma, kad grąžintų ar atsisakytų išieškoti importo muitų suma yra lygi skolos muitinei sumai.

▼B

5. Nustatant grąžintiną arba atsisakytiną išieškoti importo muitų sumą *mutatis mutandis* taikomas 122 straipsnio a punktas.

VI. Kitos nuostatos

129 straipsnis

Taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, atliekamą naudojant sąlyginio neapmokestinimo sistemą, kompensaciniai produktai gali būti atleisti nuo eksporto muitų, kuriais būtų apmokestinami tapatūs produktai, gauti ne iš importuotų prekių, o iš Bendrijos prekių.

E. **Muitinės prižiūrimas perdirbimas**

130 straipsnis

Įforminus muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje leidžiama, netaikant prekybos politikos priemonių, naudoti importo muitais neapmokestintas ne Bendrijos prekes, atliekant perdirbimo operacijas, kurios pakeičia šių prekių rūšį arba pavidalą, o atlikus šias operacijas gautus produktus išleisti į laisvą apyvartą, taikant už juos nustatytas importo muitų normas. Tokie produktai vadinami perdirbtaisiais produktais.

▼M3

131 straipsnis

Atvejai, kai gali būti taikoma muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra, ir specialios jos taikymo sąlygos gali būti nustatytos taikant Komiteto procedūrą.

▼B

132 straipsnis

Leidimas perdirbti prekes muitinei prižiūrint išduodamas asmens, kuris atlieka arba organizuoja perdirbimą, prašymu.

133 straipsnis

Leidimai išduodami tik:

a) Bendrijoje įsteigtiems asmenims;

b) tada, jeigu importuotas prekes įmanoma identifikuoti perdirbtuosiuose produktuose;

▼B

c) tada, jeigu perdirbus prekes neįmanoma ekonomiškai priimtinu būdu joms sugrąžinti rūšinių charakteristikų arba pavidalo, turėtų šios procedūros įforminimo metu;

d) tada, jeigu šios procedūros taikymas nesudaro galimybių išvengti importuotoms prekėms taikytinų prekių kilmės taisyklių arba kiekybinių apribojimų poveikio;

e) tada, jeigu įvykdyti būtini šios procedūros taikymo reikalavimai – padėti sudaryti arba išlaikyti gamybinės veiklos Bendrijoje sąlygas nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos). ►M3 Atvejai, kuriais ekonominės sąlygos laikomos įvykdytos, gali būti nustatomi taikant Komiteto procedūrą. ◄

134 straipsnis

118 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys bei 119 straipsnis taikomi *mutatis mutandis*.

135 straipsnis

Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su nepakeisto pavidalo prekėmis arba produktais, kurių perdirbimo stadija yra tarpinė, palyginti su nurodyta leidime, šios skolos dydis nustatomas remiantis importuotas prekes atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tuo metu, kai buvo priimta deklaracija, kuria prekės buvo deklaruotos muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrai įforminti.

136 straipsnis

1. Jeigu muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros įforminimo metu importuotos prekės atitiko reikalavimus, kurie turi būti įvykdyti, kad prekėms galėtų būti taikomas lengvatinis tarifų režimas, ir jeigu toks lengvatinis tarifų režimas taikytinas išleidžiamiems į laisvą apyvartą produktams, kurie tapatūs perdirbtiesiems produktams, importo muitai, kuriais apmokestinami perdirbtieji produktai, apskaičiuojami taikant muitų normas, atitinkančias minėtą režimą.

2. Jeigu 1 dalyje minėtas lengvatinis tarifų režimas importuotoms prekėms taikomas su tarifinių kvotų arba viršutinių tarifinių ribų, 1 dalyje nurodytos muitų normos perdirbtiesiems produktams taip pat taikomos su sąlyga, kad toks lengvatinis tarifų režimas taikytinas importuotoms prekėms deklaracijos jų išleidimui į laisvąapyvartą įforminti priėmimo metu. Šiuo atveju išleistiems į laisvą apyvartą perdirbtiesiems produktams pagaminti faktiškai sunaudotas importuotų prekių kiekis apmokestinamas pritaikant tarifines kvotas arba viršutines ribas, galiojančias išleidimo į laisvą apyvartą deklaracijos priėmimo metu, ir jokie prekių kiekiai neįskaitomi į tarifinių kvotų ir viršutinių ribų apimtis, nustatytas produktams, kurie tapatūs perdirbtiesiems produktams.

▼B

F. **Laikinasis įvežimas**

137 straipsnis

Įforminus laikinojo įvežimo procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje leidžiama, netaikant prekybos politikos priemonių, naudoti visai ar iš dalies importo muitais neapmokestintas ne Bendrijos prekes, kurias numatyta reeksportuoti niekaip jų nepakeitus, išskyrus normalų prekių nusidėvėjimą dėl įprastinio jų naudojimo.

138 straipsnis

Leidimas laikinai įvežti prekes išduodamas jas naudojančio arba jų naudojimą organizuojančio asmens prašymu.

139 straipsnis

Muitinė atsisako išduoti leidimą taikyti laikinojo įvežimo procedūrą, jeigu neįmanoma užtikrinti importuotų prekių identifikavimo.

Tačiau muitinė gali leisti taikyti laikinojo įvežimo procedūrą ir tuo atveju, kai neįmanoma užtikrinti atitinkamų prekių identifikavimo, jeigu dėl prekių rūšies arba numatomų atlikti operacijų identifikavimo priemonių nenaudojimas nesudaro sąlygų piktnaudžiauti šia procedūra.

140 straipsnis

1. Muitinė nustato laikotarpį, per kurį importuotos prekės privalo būti reeksportuotos arba per kurį joms turi būti įforminti nauji muitinės sankcionuoti veiksmai. Toks laikotarpis privalo būti pakankamas leidime nurodytam prekių naudojimo tikslui pasiekti.

2. Nepažeidžiant specialių laikotarpių, nustatytų vadovaujantis 141 straipsniu, trukmės, ilgiausias laikinojo įvežimo procedūros taikymo prekėms laikotarpis yra 24 mėnesiai. Tačiau muitinė, suinteresuotam asmeniui sutikus, gali nustatyti ir trumpesnius laikotarpius.

3. Tačiau susidarius ypatingoms aplinkybėms, muitinė turi teisę suinteresuoto asmens prašymu pratęsti 1 ir 2 dalyse nurodytus laikotarpius iki leidime nurodytam prekių naudojimui pagrįstai reikalingos trukmės.

141 straipsnis

Laikinojo įvežimo procedūros taikymo visai neapmokestinant importo muitais atvejai ir specialios sąlygos nustatomi taikant Komiteto procedūrą.

▼M3

142 straipsnis

1. Laikinojo įvežimo procedūra, kurią atliekant prekės iš dalies neapmokestinamos importo muitais, taikoma prekėms, kurioms netaikomos 141 straipsnyje nustatyta tvarka priimtos nuostatos arba kurioms tokios nuostatos taikomos, tačiau jos neatitinka visų nuostatose išdėstytų sąlygų dėl laikinojo įvežimo procedūros taikymo visai neapmokestinant jų importo muitais.

2. Prekių, kurioms negali būti taikoma laikinojo įvežimo procedūra, atliekama iš dalies jų neapmokestinant importo muitais, sąrašas sudaromas ir tokios procedūros taikymo sąlygos nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

▼B

143 straipsnis

1. Prekėms įforminus laikinojo įvežimo procedūrą, atliekamą iš dalies jų neapmokestinant importo muitais, už kiekvieną mėnesį arba mėnesio dalį, kai joms buvo taikoma ši procedūra, turi būti mokami 3 % prekėms nustatytų importo muitų, kurie turėtų būti sumokėti išleidus tokias prekes į laisvą apyvartą tą dieną, kai joms buvo įforminta laikinojo įvežimo procedūra.

2. Mokėtina importo muitų suma neturi būti didesnė už sumą, kurią reikėtų sumokėti, jeigu atitinkamos prekės būtų išleistos į laisvą apyvartą tą dieną, kai joms buvo įforminta laikinojo įvežimo procedūra, neįskaitant palūkanų, kurios galėtų būti taikomos tokiais atvejais.

3. Teisių ir pareigų, atsiradusių įforminus laikinojo įvežimo procedūrą, perdavimas vadovaujantis 90 straipsniu negarantuoja, kad kiekvieną nagrinėjamą prekių naudojimo laikotarpį privalo būti taikomos tokios pačios neapmokestinimo sąlygos.

4. Jeigu 3 dalyje nurodytu teisių ir pareigų perdavimo atveju abu asmenys turi leidimus tą patį mėnesį taikyti laikinojo įvežimoprocedūrą, atliekamą iš dalies neapmokestinant prekių importo muitais, ankstesniojo leidimo turėtojas privalo sumokėti importo muitų sumą, mokėtiną už visą tokį mėnesį.

144 straipsnis

1. Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su importuotomis prekėmis, šios skolos dydis nustatomas remiantis tokias prekes atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tuo metu, kai buvo priimta deklaracija, kuria importuotos prekės buvo deklaruotos laikinojo įvežimo procedūrai įforminti. Tačiau, jeigu taip numatyta 141 straipsnio nuostatose, skolos dydis nustatomas remiantis tokias prekes atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais 214 straipsnyje nurodytu laiku.

2. Jeigu su prekėmis, kurioms buvo įforminta laikinojo įvežimo procedūra, susijusi skola muitinei atsiranda ne dėl tos priežasties, kad prekėms taikoma laikinojo įvežimo procedūra, atliekama iš dalies jų neapmokestinant importo muitais, šios skolos dydis yra lygus skirtumui tarp muitų sumos, apskaičiuotos vadovaujantis 1 dalimi, ir sumos, mokėtinos vadovaujantis 143 straipsniu.

▼B

G. **Laikinasis išvežimas perdirbti**

I. Bendrosios nuostatos

145 straipsnis

1. Įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, nepažeidžiant konkrečias sritis reglamentuojančių nuostatų, susijusių su standartinio prekių pakeitimo sistema apibrėžta 154–159 straipsniuose, ir 123 straipsnio, leidžiama iš Bendrijos muitų teritorijos laikinai išvežti Bendrijos prekes, kad su jomis būtų atliktos perdirbimo operacijos, ir atlikus šias operacijas gautus produktus išleisti į laisvą apyvartą visai ar iš dalies neapmokestinant importo muitais.

2. Laikinai išvežamos Bendrijos prekės apmokestinamos eksporto muitais, joms taikomos prekybos politikos priemonės ir kiti formalumai, susiję su Bendrijos prekių išvežimu iš Bendrijos muitų teritorijos.

3. Toliau vartojamos šios sąvokos:

a) „laikinai išvežtos prekės“ – prekės, kurioms įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra;

b) „perdirbimo operacijos“ – operacijos, nurodytos 114 straipsnio 2 dalies c punkto pirmojoje, antrojoje ir trečiojoje įtraukose;

c) „kompensaciniai produktai“ – visi produktai, gauti atlikus perdirbimo operacijas;

d) „išeiga“ – kompensacinių produktų, gautų perdirbus tam tikrą kiekį laikinai išvežtų prekių, absoliutus arba santykinis kiekis.

146 straipsnis

1. Laikinojo išvežimo perdirbti procedūra negali būti taikoma Bendrijos prekėms:

— kurių išvežimas sąlygoja importo muitų grąžinimą arba atsisakymą išieškoti,

— kurios prieš jas išvežant buvo išleistos į laisvą apyvartą visai neapmokestinant importo muitais dėl jų galutinio vartojimo, kol joms tebetaikomos tokio neapmokestinimo sąlygos,

— kurių išvežimas sąlygoja eksporto grąžinamųjų išmokų mokėjimą arba dėl kurių išvežimo įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką gaunama kitokia finansinė nauda, išskyrus tokias grąžinamąsias išmokas.

2. Tačiau taikant Komiteto procedūrą gali būti patvirtintos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo 1 dalies antrosios įtraukos.

▼B

II. Leidimo išdavimas

147 straipsnis

1. Leidimas taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą išduodamas perdirbimo operacijas organizuojančio asmens prašymu.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, leidimas taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą iš Bendrijos kilusioms prekėms, kaip jos apibrėžtos II antraštinės dalies 2 skyriaus 1 skirsnyje, gali būti išduotas ir kitam asmeniui, jeigu atlikus perdirbimo operaciją šios prekės tampa ne Bendrijoje gautų ir kaip kompensaciniai produktai importuojamų prekių sudėtinėmis dalimis ir jeigu šios procedūros taikymas prisideda prie eksportuojamų prekių pardavimo skatinimo, nedarydamas neigiamo poveikio esminiams tapačius arba panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų interesams.

Ankstesniosios pastraipos taikymo atvejai ir tvarka nustatomi taikant Komiteto procedūrą.

148 straipsnis

Leidimai išduodami tik:

a) Bendrijoje įsteigtiems asmenims;

b) tada, jeigu pripažįstama, kad bus įmanoma nustatyti, kad kompensaciniai produktai gauti perdirbus laikinai išvežtas prekes.

   Atvejai, kada gali būti taikomos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo šio punkto, ir tokių nuo jo nukrypti leidžiančių nuostatų taikymo sąlygos nustatomos taikant Komiteto procedūrą;

c) jeigu leidimo taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą išdavimas negali padaryti didelės žalos esminiams Bendrijos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos).

III. Procedūros taikymas

149 straipsnis

1. Muitinė nustato laikotarpį, per kurį kompensaciniai produktai privalo būti reimportuoti į Bendrijos muitų teritoriją. Ji gali šį laikotarpį pratęsti, gavusi tinkamai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą.

2. Muitinė nustato operacijos išeigą arba, atitinkamais atvejais, jos nustatymo būdą.

150 straipsnis

1. Kompensaciniai produktai visai arba iš dalies neapmokestinami importo muitais kaip nustatyta 151 straipsnio 1 dalyje tik tuo atveju, jeigu jie deklaruojami išleidimui į laisvą apyvartą šių asmenų vardu arba dėl jų interesų:

a) leidimo turėtojo arba

▼B

b) bet kuris kitas Bendrijoje įsteigtas asmuo, jeigu tas asmuo yra gavęs leidimo turėtojo sutikimą ir jeigu laikomasi leidime nustatytų sąlygų.

2. Visiškas arba dalinis neapmokestinimas importo muitais, numatytas 151 straipsnyje, netaikomas, jeigu nesilaikoma bent vienos iš sąlygų arba neįvykdyta bent viena iš prievolių, susijusių su laikinojo išvežimo perdirbti procedūra, išskyrus atvejus, kai pripažįstama, kad padaryti pažeidimai neturėjo esminio poveikio tinkamam minėtos procedūros taikymui.

151 straipsnis

1. Visiškas arba dalinis neapmokestinimas importo muitais, numatytas 145 straipsnyje, taikomas atimant iš importo muitų sumos, mokėtinos už išleidžiamus į laisvą apyvartą kompensacinius produktus, importo muitų sumą, kuria tą pačią dieną būtų apmokestintos laikinai išvežtos perdirbti prekės, jeigu jos būtų importuojamos į Bendrijos muitų teritoriją iš šalies, kurioje buvo atlikta jų perdirbimo operacija arba paskutinioji jų perdirbimo operacija.

2. Suma, kuri turi būti atimama vadovaujantis 1 dalimi, apskaičiuojama remiantis atitinkamų prekių kiekio ir rūšies charakteristikomis, kurias prekės turėjo deklaracijos laikinojo išvežimo perdirbti procedūrai įforminti priėmimo dieną, ir kitais jas atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tą dieną, kai buvo priimta deklaracija kompensacinių produktų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti.

Laikinai išvežtų prekių vertė – tai šių prekių vertė, kuri įskaitoma į kompensacinių produktų muitinę vertę vadovaujantis 32 straipsnio 1 dalies b punkto i papunkčiu arba, jeigu šios vertės tokiu būdu nustatyti neįmanoma, skirtumas tarp kompensacinių produktų muitinės vertės ir priimtinu būdu nustatytų perdirbimo išlaidų.

Tačiau,

— apskaičiuojant minėtą atimamą sumą neturi būti įskaitomi tam tikri privalomieji mokėjimai, nustatomi taikant Komiteto procedūrą,

— jeigu prieš joms įforminant laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą laikinai išvežtos prekės buvo išleistos į laisvą apyvartą dėl jų galutinio vartojimo taikant sumažintą muito normą, tol, kol joms tebetaikomos tokios sumažintos muito normos taikymo sąlygos, atimama suma yra lygi importo muitų sumai, kuria prekės buvo faktiškai apmokestintos jas išleidžiant į laisvą apyvartą.

3. Jeigu laikinai išvežtos prekės dėl jų galutinio vartojimo išleidimo į laisvą apyvartą metu atitiko reikalavimus, kurie turi būti įvykdyti, kad prekės galėtų būti apmokestintos taikant sumažintą arba nulinę muito normą, į tokios muito normos taikymą turi būti atsižvelgiama, jeigu su prekėmis atliktos operacijos atitiko reikalavimus, taikytinus jų galutiniam vartojimui šalyje, kurioje buvo atlikta jų perdirbimo operacija arba paskutinioji jų perdirbimo operacija.

▼B

4. Jeigu kompensaciniai produktai atitinka reikalavimus, kurie turi būti įvykdyti, kad galėtų būti taikoma kuri nors iš lengvatinių tarifų priemonių, apibrėžtų 20 straipsnio 3 dalies d arba e punktuose, ir jeigu tokia priemonė taikytina prekėms, kurių tarifinis klasifikavimas toks pats kaip ir laikinai išvežtų prekių, importo muito norma, taikytina apskaičiuojant sumą, atimamą vadovaujantis 1 dalimi, turi būti tokia, kuri būtų taikoma, jeigu laikinai išvežtos prekės atitiktų reikalavimus, kurie turi būti įvykdyti, kad galėtų būti taikoma atitinkama lengvatinė priemonė.

5. Šis straipsnis nepažeidžia nuostatų, kurios yra priimtos arba gali būti priimtos vykdant prekybą tarp Bendrijos ir trečiųjų šalių ir kurios numato tam tikrų kompensacinių produktų neapmokestinimą importo muitais, taikymo.

152 straipsnis

1. Jeigu perdirbimo operacijos tikslas yra laikinai išvežtų prekių remontas, jos išleidžiamos į laisvą apyvartą visai neapmokestintos importo muitais, jeigu muitinei priimtinu būdu įrodoma, kad šios prekės buvo remontuojamos nemokamai vykdant sutartyje arba įstatyme numatytą prievolę, susijusią su duota garantija, arba dėl gamybos defekto.

2. 1 dalis netaikoma, jeigu į defektą buvo atsižvelgta pirmą kartą išleidžiant atitinkamas prekes į laisvą apyvartą.

153 straipsnis

Jeigu perdirbimo operacijos tikslas yra laikinai išvežtų prekių remontas ir šis remontas atliekamas už atlygį, taikomas 145 straipsnyje numatytas dalinis neapmokestinimas importo muitais, nustatant taikytiną muitų sumą remiantis kompensacinius produktus atitinkančiais apmokestinimo veiksniais, veikusiais tą dieną, kai buvo priimta deklaracija šių produktų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti ir muitine verte laikant sumą, lygią remonto išlaidoms, su sąlyga, kad tokios išlaidos yra vienintelis leidimo turėtojo atlygis ir jų dydžiui neturėjo įtakos jokie leidimo turėtojo asmens ir remonto operacijas atlikusio asmens tarpusavio ryšiai.

▼M3

Nukrypstant nuo 151 straipsnio, Komiteto procedūra gali būti taikoma nustatyti atvejus ir konkrečias sąlygas, kuriems esant prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą pagal laikinojo išvežimo perdirbti tvarką, kai perdirbimo operacijos kaina yra pagrindas įvertinti Europos Bendrijų muitų tarifo taikymą.

▼B

IV. Laikinasis išvežimas perdirbti taikant standartinio prekių pakeitimo sistemą

154 straipsnis

1. Laikantis šioje IV poskirsnio dalyje nustatytų reikalavimų, kurie turi būti taikomi kartu su pirmiau išdėstytomis nuostatomis, leidžiama taikant standartinio prekių pakeitimo sistemą kompensacinį produktą pakeisti importuojamu produktu, toliau vadinamu „pakaitos produktu“.

2. Muitinė leidžia taikyti standartinio prekių pakeitimo sistemą, jeigu perdirbimo operacijos turinį sudaro Bendrijos prekių remontas ir jeigu toms prekėms netaikomos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės arba atitinkama tvarka, kuri taikomą tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus.

3. Nepažeidžiant 159 straipsnio, nuostatos, taikytinos kompensaciniams produktams, taip pat yra taikomos ir pakaitos produktams.

4. Muitinė leidžia laikantis jos nustatytų sąlygų importuoti pakaitos produktus anksčiau už laikinai išvežtų prekių išvežimą (išankstinis importas).

Išankstinio pakaitos produktų importo atveju turi būti pateikta už šiuos produktus nustatytų importo muitų sumos dydžio garantija.

155 straipsnis

1. Pakaitos produktų tarifinis klasifikavimas, prekinė kokybė ir techninės charakteristikos turi būti tokios pat kaip ir laikinai išvežtų prekių, jeigu pastarosios būtų atitinkamai suremontuotos.

2. Jeigu laikinai išvežtos prekės prieš jas išvežant buvo naudotos, pakaitos produktai taip pat privalo būti naudoti, o ne nauji produktai.

Tačiau muitinė gali leisti nukrypti nuo šios taisyklės, jeigu pakaitos produktas buvo pateiktas nemokamai vykdant sutartyje arba įstatyme numatytą prievolę, susijusią su duota garantija, arba dėl gamybos defekto.

156 straipsnis

Taikyti standartinį prekių pakeitimą leidžiama tik tuo atveju, jeigu įmanoma patikrinti, ar laikomasi 155 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

157 straipsnis

1. Išankstinio importo atveju išvežamos prekės turi būti laikinai išvežtos per dviejų mėnesių laikotarpį, skaičiuojamą nuo deklaracijos pakaitos produktų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti priėmimo muitinėje dienos.

▼B

2. Tačiau susidarius ypatingoms aplinkybėms muitinė turi teisę suinteresuoto asmens prašymu pratęsti 1 dalyje nurodytą laikotarpį iki pagrįstai reikalingos trukmės.

158 straipsnis

Išankstinio importo atveju, kai taikomas 151 straipsnis, apskaičiuojant atimamą sumą turi būti remiamasi apmokestinimo veiksniais, taikomais laikinai išvežtoms prekėms deklaracijos, kuria tos prekės deklaruojamos minėtai procedūrai įforminti, priėmimo dieną.

159 straipsnis

147 straipsnio 2 dalis ir 148 straipsnio b punktas standartinio prekių pakeitimo atvejais netaikomi.

V. Kitos nuostatos

160 straipsnis

Procedūros, numatytos laikinojo išvežimo perdirbti kontekste, taip pat taikytinos ir įgyvendinant netarifines bendrosios prekybos politikos priemones.

4 skirsnis

Eksportas

161 straipsnis

1. Įforminus eksporto procedūrą leidžiama Bendrijos prekes išgabenti iš Bendrijos muitų teritorijos.

Eksportuojant prekes turi būti atlikti jų išvežimo formalumai, įskaitant prekybos politikos priemonių taikymą ir, atitinkamais atvejais, apmokestinimą eksporto muitais.

2. Išskyrus prekes, kurioms įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra arba tranzito procedūra, atliekama vadovaujantis 163 straipsniu ir nepažeidžiant 164 straipsnio, visoms Bendrijos prekėms, kurias ketinama eksportuoti, turi būti įforminta eksporto procedūra.

3. Į Heligolandą išsiunčiamos prekės nelaikomos eksportuojamomis iš Bendrijos muitų teritorijos.

4. Atvejai ir sąlygos, kai išgabenant iš Bendrijos muitų teritorijos prekes neturi būti pateikiama eksporto deklaracija, nustatomi taikant Komiteto procedūrą.

5. Eksporto deklaracija privalo būti pateikta muitinės įstaigai, atsakingai už vietos, kurioje yra eksportuotojo buveinė arba kurioje supakuojama arba pakraunama eksportuojamų prekių siunta, priežiūrą. Nuo šio reikalavimo leidžiančios nukrypti nuostatos tvirtinamos taikant Komiteto procedūrą.

▼B

162 straipsnis

Eksportuojamos prekės išleidžiamos, jeigu jos iš Bendrijos muitų teritorijos išgabenamos tokio pat pavidalo, kokio buvo eksporto deklaracijos priėmimo metu.

5 skirsnis

Vidinis tranzitas

163 straipsnis

1. Įforminus vidinio tranzito procedūrą leidžiama laikantis 2–4 dalyse nustatytų sąlygų gabenti Bendrijos prekes, kurių muitinis statusas nepasikeičia, iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą vykstant per trečiosios šalies teritoriją. Ši nuostata nekliudo taikyti 91 straipsnio 1 dalies b punkto.

2. 1 dalyje nurodytas gabenimas atliekamas vienu iš šių būdų:

a) taikant vidinio Bendrijos tranzito procedūrą, jeigu tokia galimybė numatyta tarptautinėje sutartyje;

b) su TIR knygele (TIR konvencija);

c) su ATA knygele ►M1 ———— ◄, kuri naudojama kaip tranzito dokumentas;

d) su Reino manifestu (peržiūrėtos Reino laivybos konvencijos 9 straipsnis);

e) su 302-aja forma, nustatyta Šiaurės Atlanto sutarties šalių konvencijoje dėl šių šalių ginkluotųjų pajėgų statuso, pasirašytoje 1951 m. birželio 19 d. Londone, arba

f) paštu (įskaitant pašto siuntinių gabenimą).

3. 2 dalies a punkte nurodytu atveju 92, 94, 95, 96 ir 97 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

4. 2 dalies b–f punktuose nurodytais atvejais prekės išlaiko savo muitinį statusą tik tada, jeigu šis statusas nustatytas laikantis atitinkamų sąlygų ir atitinkamai įformintas, vadovaujantis nuostatomis, patvirtintomis taikant Komiteto procedūrą.

164 straipsnis

Sąlygos, kurių laikantis Bendrijos prekės neįforminus muitinės procedūros gali būti gabenamos iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą ir laikinai išvežamos iš tos teritorijos nepasikeičiant jų muitiniam statusui, nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

▼B

165 straipsnis

Vidinio Bendrijos tranzito procedūra taip pat taikoma tais atvejais, kai Bendrijos nuostatose tiesiogiai numatytas jos taikymas.

3 SKYRIUS

KITOS MUITINĖS SANKCIONUOTŲ VEIKSMŲ RŪŠYS

1 skirsnis

Laisvosios zonos ir laisvieji sandėliai

A. **Bendrosios nuostatos**

166 straipsnis

Laisvosios zonos ir laisvieji sandėliai – tai Bendrijos muitų teritorijos dalys arba toje teritorijoje esančios patalpos, atskirtos nuo likusios šios teritorijos dalies, kuriose:

a) ne Bendrijos prekės importo muitų ir prekybos politikos importo priemonių požiūriu laikomos esančiomis ne Bendrijos muitų teritorijoje, jeigu jos neišleidžiamos į laisvą apyvartą, jeigu joms neįforminama kita muitinės procedūra ir jeigu jos nenaudojamos ir nevartojamos kitomis sąlygomis, nei nustatytosios muitų teisės aktuose;

b) Bendrijos prekės, nurodytos konkrečias sritis reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose, kuriasįvežus į laisvąją zoną arba padėjus į laisvąjį sandėlį leidžiama taikyti priemones, paprastai susijusias su prekių eksportu.

167. straipsnis

1. Valstybės narės turi teisę nustatyti, kad tam tikros Bendrijos muitų teritorijos dalys laikomos laisvosiomis zonomis, arba leisti steigti laisvuosius sandėlius.

2. Valstybės narės nustato kiekvienos zonos užimamą plotą. Patalpos, kurias numatoma skirti laisvųjų sandėlių veiklai, turi būti valstybių narių patvirtintos.

▼M3

3. Gali būti įtraukiamos laisvosios zonos, išskyrus pagal 168a straipsnį nustatytas zonas. Minėtos valstybės narės nustato kiekvienos laisvosios zonos ir kiekvieno laisvojo sandėlio įvažiavimo ir išvažiavimo vietas.

▼B

4. Statant bet kurį statinį laisvojoje zonoje būtina iš anksto gauti muitinės sutikimą.

▼B

168 straipsnis

▼M3

1. Laisvųjų ekonominių zonų ribos ir įvažiavimo bei išvažiavimo vietos nustatomos 168a straipsnyje nustatyta tvarka, o laisvojo sandėlio ribas ir įvažiavimo ir išvažiavimo vietas prižiūri muitinė.

▼B

2. Muitinė turi teisę tikrinti į laisvąją zoną arba laisvąjį sandėlį atvykstančius ir iš jų išvykstančius asmenis bei transporto priemones.

3. Asmenims, kurie nepateikia visų garantijų, būtinų šio Kodekso nustatytų taisyklių laikymuisi užtikrinti, gali būti neleidžiama patekti į laisvąją zoną arba į laisvąjį sandėlį.

4. Muitinė turi teisę tikrinti į laisvąją zoną arba laisvąjį sandėlį įvežamas (padedamas), išvežamas (išduodamas) arba ten laikomas prekes. Tam, kad būtų įmanoma atlikti tokius patikrinimus, muitinės šiems uždaviniams vykdyti paskirtas asmuo turi pateikti muitinei arba laikyti jos žinioje transporto dokumentą, lydintį įvežamas (padedamas) arba išvežamas (išduodamas) prekes. Jeigu būtina patikrinti prekes, muitinei turi būti sudaryta galimybė atlikti tokius patikrinimus.

▼M3

168a straipsnis

1. Muitinė gali nustatyti laisvąsias zonas, kuriose atliekami muitiniai patikrinimai ir formalumai, o nuostatos dėl muitinės skolos taikomos pagal muitinio sandėliavimo tvarkos reikalavimus.

170, 176, 180 straipsniai netaikomi tokiu būdu nustatytoms laisvosioms zonoms.

2. 37, 38 ir 205 straipsniuose pateikiamos nuorodos į laisvąsias zonas netaikomos 1 dalyje nurodytoms laisvosioms zonoms.

▼B

B. **Prekių įvežimas į laisvąsias zonas arba padėjimas į laisvuosius sandėlius**

169 straipsnis

Į laisvąją zoną galima įvežti arba į laisvąjį sandėlį padėti ir Bendrijos, ir ne Bendrijos prekes.

Tačiau muitinė turi teisę reikalauti, kad pavojingos prekės arba prekės, galinčios sugadinti kitas prekes, taip pat prekės, kurioms saugoti dėl kitų priežasčių reikia specialių įrenginių, būtų padedamos į specialiai joms laikyti pritaikytas patalpas.

▼B

170 straipsnis

1. Nepažeidžiant 168 straipsnio 4 dalies, į laisvąją zoną įvežamų arba į laisvąjį sandėlį padedamų prekių nereikia pateikti muitinei, taip pat nereikia pateikti ir muitinės deklaracijos.

▼M4

2. Prekės pateikiamos muitinei, ir nustatyti muitinės formalumai atliekami tais atvejais, kai:

a) joms buvo įforminta muitinės procedūra, kuri užbaigiama įvežant prekes į laisvąją zoną arba padedant į laisvąjį sandėlį; tačiau, jeigu taikant atitinkamą muitinės procedūrą leidžiama pasinaudoti atleidimu nuo prievolės pateikti prekes, jų pateikti nereikalaujama;

b) jos buvo įvežtos į laisvąją zoną arba padėtos į laisvąjį sandėlį vykdant sprendimą dėl importo muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti;

c) jos atitinka 166 straipsnio b punkte nurodytų priemonių taikymo reikalavimus;

d) jos tiesiogiai įvežamos į laisvąją zoną arba padedamos į laisvąjį sandėlį iš už Bendrijos muitų teritorijos ribų.

▼B

3. Muitinė turi teisę reikalauti, kad atitinkama muitinės įstaiga būtų informuojama apie prekes, kurios apmokestinamos eksporto muitais arba kurioms taikomos kitos eksporto tvarką reglamentuojančios nuostatos.

4. Suinteresuoto asmens prašymu muitinė paliudija, kad į laisvąją zoną įvežtos arba į laisvąjį sandėlį padėtos prekės turi Bendrijos prekių arba ne Bendrijos prekių statusą.

C. **Laisvųjų zonų ir laisvųjų sandėlių veikla**

171 straipsnis

1. Prekių laikymo laisvosiose zonose arba laisvuosiuose sandėliuose laikas neribojamas.

2. Tam tikroms prekėms, nurodytoms 166 straipsnio b punkte, kurioms taikomos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės, taikytini specialūs terminai gali būti nustatyti taikant Komiteto procedūrą.

172 straipsnis

1. Laikantis šio Kodekso nustatytų sąlygų laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje leidžiama vykdyti bet kurią gamybos, prekybos arba paslaugų teikimo veiklą. Apie tokios veiklos vykdymą turi būti iš anksto pranešama muitinei.

2. Muitinė, atsižvelgdama į atitinkamų prekių rūšis arba muitinės priežiūros reikalavimus, turi teisę nustatyti tam tikrus draudimus arba apribojimus, taikytinus 1 dalyje nurodytai veiklai.

▼B

3. Muitinė turi teisę uždrausti asmenims, nepateikiantiems garantijų, būtinų šio Kodekso nuostatų laikymuisi užtikrinti, vykdyti veiklą laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje.

173 straipsnis

Į laisvąją zoną įvežtos arba į laisvąjį sandėlį padėtos ne Bendrijos prekės, kol jos laikomos laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje, gali būti:

a) išleistos į laisvą apyvartą, laikantis šios procedūros atlikimo tvarkos ir 178 straipsnio nustatytų reikalavimų;

b) tvarkomos be atskiro leidimo atliekant įprastines tvarkymo operacijas, nurodytas 109 straipsnio 1 dalyje;

c) laikantis laikinojo įvežimo perdirbti procedūros atlikimo tvarkos įformintos atlikus šios procedūros formalumus.

Tačiau atliekant perdirbimo operacijas senojo Hamburgo laisvojo uosto teritorijoje bei Kanarų salų, Azorų salų, Maderos ir užjūrio departamentų laisvosiose zonose į ekonomines sąlygas neturi būti atsižvelgiama.

Tačiau, jeigu šio nukrypimo taikymas senajame Hamburgo laisvajame uoste turi įtakos konkurencijos tam tikrame ekonomikos sektoriuje sąlygoms, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma priima sprendimą, kad į ekonomines sąlygas turi būti atsižvelgiama vykdant atitinkamą ekonominę veiklą senajame Hamburgo laisvajame uoste;

d) laikantis muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros atlikimo tvarkos įformintos atlikus šios procedūros formalumus;

e) laikantis laikinojo įvežimo procedūros atlikimo tvarkos įformintos atlikus šios procedūros formalumus;

f) perduotos valstybės nuosavybėn, vadovaujantis 182 straipsniu;

g) sunaikintos, jeigu suinteresuotas asmuo pateikia muitinei visą informaciją, kurią, jos nuomone, būtina pateikti.

Jeigu prekėms įforminama viena iš c, d arba e punktuose nurodytų procedūrų, valstybės narės prireikus turi teisę, atsižvelgdamos į laisvųjų zonų arba laisvųjų sandėlių veiklos ir muitinės priežiūros sąlygas, atitinkamai prisitaikyti pagal savo reikmes nustatytus šių procedūrų kontrolės būdus.

174 straipsnis

Su Bendrijos prekėmis, nurodytomis 166 straipsnio b punkte, kurioms taikomos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės, gali būti atliekamos tik vadovaujantis 109 straipsnio 2 dalimi specialiai nustatytos tvarkymo operacijos, leidžiamos atlikti su tokiomis prekėmis. Tokios prekių tvarkymo operacijos gali būti atliekamos be atskiro leidimo.

▼B

175 straipsnis

1. Jeigu netaikomi 173 ir 174 straipsniai, ne Bendrijos prekės ir Bendrijos prekės, nurodytos 166 straipsnio b punkte, negali būti vartojamos arba naudojamos laisvosiose zonose arba laisvuosiuose sandėliuose.

2. Nepažeidžiant nuostatų, taikytinų atsargų tiekimui, tais atvejais, kai taip nustatyta atitinkamos procedūros atlikimo tvarkoje, 1 dalis nekliudo naudoti arba vartoti prekių, kurių išleidimo į laisvą apyvartą arba laikinojo įvežimo atvejais netaikomi importo muitai arba bendrosios žemės ūkio politikos ar prekybos politikos priemonės. Tokiu atveju nereikalaujama pateikti išleidimo laisvai cirkuliuoti arba laikinojo įvežimo deklaraciją.

Tačiau tokią deklaraciją reikalaujama pateikti, jeigu tokios prekės įskaitomos į kvotos arba viršutinės ribos apimtis.

176 straipsnis

1. Visi asmenys, besiverčiantys veikla, susijusia su prekių saugojimu, apdorojimu arba perdirbimu, pardavimu arba pirkimu laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje, turi tvarkyti prekių apskaitą, laikydamiesi muitinės nustatytos tvarkos. Prekės turi būti įtraukiamos į prekių apskaitą tuoj pat, kai jos atgabenamos į tokio asmens patalpas. Prekių apskaita turi būti tvarkoma taip, kad pagal jos duomenis muitinė galėtų identifikuoti prekes ir nustatyti, kaip jos buvo gabenamos.

▼M4

2. Jeigu prekės perkraunamos laisvojoje zonoje, su šia operacija susiję apskaitos registrai turi būti laikomi muitinės žinioje. Trumpas prekių saugojimas, susijęs su tokiu jų perkrovimu, laikomas sudėtine šios operacijos dalimi.

Tiesiogiai įvežant prekes į laisvąją zoną iš už Bendrijos muitų teritorijos ribų arba tiesiogiai išvežant prekes iš laisvosios zonos už Bendrijos muitų teritorijos ribų, turi būti pateikiama bendroji deklaracija laikantis atitinkamai 36a-36c straipsnių arba 182a-182d straipsnių nustatytos tvarkos.

▼B

D. **Prekių išvežimas iš laisvųjų zonų arba išdavimas iš laisvųjų sandėlių**

177 straipsnis

Nepažeidžiant konkrečias sritis reglamentuojančių specialiųjų muitų teisės aktų nuostatų, iš laisvosios zonos arba laisvojo sandėlio išgabenamos prekės gali būti:

— eksportuojamos arba reeksportuojamos iš Bendrijos muitų teritorijos arba

— gabenamos į kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį.

▼B

Į kitas šios teritorijos dalis gabenamoms prekėms, išskyrus prekes, išgabenamas iš zonos jūra arba oru neįforminus tranzito arba kitos muitinės procedūros, taikomos III antraštinės dalies nuostatos, išskyrus 48–53 straipsnius, kurie netaikomi Bendrijos prekėms.

178 straipsnis

1. Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su ne Bendrijos prekėmis, ir jeigu tokių prekių muitinė vertė nustatoma remiantis faktiškai sumokėta arba mokėtina kainą, į kurią įskaitytos prekių sandėliavimo ir priežiūros laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje išlaidos, šios išlaidos neturi būti įskaitomos į muitinę vertę, jeigu jos nurodytos atskirai nuo faktiškai už prekes sumokėtos arba mokėtinos kainos.

2. Jeigu su minėtomis prekėmis laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje buvo atliktos kurios nors iš įprastinių tvarkymo operacijų, apibrėžtų 109 straipsnio 1 dalyje, ir jeigu toks prekių tvarkymas buvo atliktas gavus sutikimą, duotą vadovaujantis to paties straipsnio 3 dalimi, deklaranto prašymu turi būti laikoma, kad prekių rūšis, muitinė vertė ir kiekis, pagal kuriuos apskaičiuojama importo muitų suma, 214 straipsnyje nurodytu metu atitiko nurodytąsias prekes, su kurioms tokios tvarkymo operacijos nebuvo atliktos. Tačiau taikant Komiteto procedūrą gali būti patvirtintos nuo šios nuostatos nukrypstančios nuostatos.

179 straipsnis

1. Bendrijos prekės, nurodytos 166 straipsnio b punkte, kurioms taikomos bendrosios žemės ūkio politikos priemonės ir kurios įvežtos į laisvąją zoną arba padėtos į laisvąjį sandėlį, turi būti įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, numatyti taisyklėse, kurias taikant tokias prekes įvežus į laisvąją zoną arba padėjus į laisvąjį sandėlį leidžiama taikyti priemones, paprastai susijusias su prekių eksportu.

2. Jeigu tokios prekės grąžinamos į kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį arba jeigu iki laikotarpio, nustatyto vadovaujantis 171 straipsnio 2 dalimi, pabaigos nepateikiamas prašymas šioms prekėms įforminti 1 dalyje nurodytus muitinės sankcionuotus veiksmus, muitinė imasi priemonių, nurodytų atitinkamuose konkrečias sritis reglamentuojančiuose teisės aktuose, taikytinų nesilaikant tam tikrų muitinės sankcionuotų veiksmų atlikimo tvarkos.

180 straipsnis

1. Jeigu prekės gabenamos arba grąžinamos į kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį arba joms įforminama muitinės procedūra, 170 straipsnio 4 dalyje nurodytas liudijimas gali būti naudojamas kaip įrodymas, kad tokios prekės turi Bendrijos prekių arba ne Bendrijos prekių statusą.

2. Jeigu pateikus minėtą liudijimą arba kitu būdu neįrodoma, kad prekės turi Bendrijos prekių arba ne Bendrijos prekių statusą, prekės laikomos:

▼B

— Bendrijos prekėmis, kai taikomi eksporto muitai ir eksporto licencijos arba eksporto priemonės, nustatytos įgyvendinant prekybos politiką,

— ne Bendrijos prekėmis visais kitais atvejais.

▼M4

181 straipsnis

Kai prekės išvežamos už Bendrijos muitų teritorijos ribų iš laisvosios zonos arba laisvojo sandėlio, muitinės turi prižiūrėti, kad būtų laikomasi eksporto, laikinojo išvežimo perdirbti, reeksporto, sąlyginio neapmokestinimo procedūrų arba vidinio tranzito procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančių taisyklių ir V antraštinės dalies nuostatų.

▼B

2 skirsnis

Reeksportas, sunaikinimas ir perdavimas valstybės nuosavybėn

182 straipsnis

1. Ne Bendrijos prekės gali būti:

— reeksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos,

— sunaikintos,

— perduotos valstybės nuosavybėn, jeigu tai numatyta nacionaliniuose teisės aktuose.

2. Reeksportuojant prekes, atitinkamais atvejais, taikomi formalumai, nustatyta tvarka atliekami išvežant prekes, įskaitant prekybos politikos priemonių taikymą.

Taikant Komiteto procedūrą gali būti nustatyti atvejai, kai ne Bendrijos prekėms gali būti įforminama sąlyginio neapmokestinimo procedūra, kurią atliekant eksportuojamoms prekėms netaikomos prekybos politikos priemonės.

►M1 3. Apie prekių►M4 ———— ◄ sunaikinimą turi būti iš anksto pranešta muitinei, išskyrus vadovaujantis komiteto procedūra nustatytus atvejus. ◄ Muitinė neleidžia reeksportuoti prekių, jeigu tai numato 2 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytų formalumų arba priemonių taikymo tvarka. Jeigu norima reeksportuoti prekes, kurioms Bendrijos muitų teritorijoje buvo įforminta ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra, turi būti pateikta muitinės deklaracija, kaip tai apibrėžta 59–78 straipsniuose. Tokiais atvejais taikomos 161 straipsnio 4 ir 5 dalys.

Prekės perduodamos valstybės nuosavybėn vadovaujantis nacionalinėmis nuostatomis.

4. Valstybė neturi prisiimti jokių išlaidų, susijusių su prekių sunaikinimu arba perdavimu valstybės nuosavybėn.

5. Bet kokioms atliekoms arba laužui, likusiems sunaikinus prekes, turi būti įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, taikytini ne Bendrijos prekėms.

Jie lieka muitinės prižiūrimi iki 37 straipsnio 2 dalyje nustatyto laiko.

▼B

V ANTRAŠTINĖ DALIS

IŠ BENDRIJOS MUITŲ TERITORIJOS IŠVEŽAMOS PREKĖS

▼M4

182a straipsnis

1. Iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamos prekės, išskyrus prekes, gabenamas transporto priemonėmis, kurios tik vyksta per muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo šioje teritorijoje, turi būti nurodytos muitinės deklaracijoje arba, kai muitinės deklaracijos nereikalaujama, - bendrojoje deklaracijoje.

2. Taikant Komiteto procedūrą nustatomi:

— muitinės deklaracijos arba bendrosios deklaracijos pateikimo terminas eksporto muitinės įstaigai prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos,

— taisyklės, apibrėžiančios pirmiau minėtam laikui taikytinas išimtis ir pakeitimus,

— sąlygos, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti bendrąją deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį, ir

— atvejai ir sąlygos, kai išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos neturi būti pateikiama nei muitinės deklaracija, nei bendroji deklaracija,

įvertinant ypatingas aplinkybes ir pritaikant tam tikroms prekių srautų rūšims, transporto rūšims ar ekonominių operacijų vykdytojams, arba tais atvejais, kai tarptautiniuose susitarimuose numatytos specialios saugumo priemonės.

182b straipsnis

1. Jeigu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms įforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, kuriuos atliekant pagal muitinės veiklos taisykles reikalaujama muitinės deklaracijos, ši muitinės deklaracija turi būti pateikta eksporto muitinės įstaigai prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos.

2. Kai eksporto muitinės įstaiga nėra taip pat ir išvežimo muitinės įstaiga, eksporto muitinės įstaiga nedelsdama perduoda išvežimo muitinės įstaigai visus būtinus duomenis arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

3. Muitinės deklaracijoje pateikiami bent tie duomenys, kuriuos būtina pateikti 182d straipsnio 1 dalyje nurodytoje bendrojoje deklaracijoje.

4. Jeigu muitinės deklaracija pateikiama nesinaudojant duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis, muitinė jos duomenims taiko tą patį rizikos valdymo lygmenį, koks yra taikomas muitinės deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

▼M4

182c straipsnis

1. Jeigu iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms neįforminti muitinės sankcionuoti veiksmai, kuriuos atliekant pagal muitinės veiklos taisykles reikalaujama muitinės deklaracijos, prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos išvežimo muitinės įstaigai turi būti pateikta bendroji deklaracija.

2. Muitinė gali leisti bendrąją deklaraciją pateikti kitai muitinės įstaigai tuo atveju, jei pastaroji nedelsdama perduoda būtinus duomenis išvežimo muitinės įstaigai arba užtikrina, kad jie būtų prieinami elektroniniu būdu.

3. Muitinės gali leisti vietoj bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

182d straipsnis

1. Taikant Komiteto procedūrą ir, atitinkamais atvejais, atsižvelgiant į tarptautinius standartus ir verslo praktiką, nustatomas bendras bendrosios deklaracijos duomenų rinkinys ir bendri šių duomenų formatai, įtraukiant duomenis, būtinus rizikos analizei ir tinkamam muitinio tikrinimo veiksmų taikymui, pirmiausia saugumo ir saugos tikslais.

2. Bendroji deklaracija pateikiama naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis. Šiam tikslui gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra būtini duomenys.

Ypatingomis aplinkybėmis muitinės gali priimti popieriuje surašytas bendrąsias deklaracijas, jei joms taikomas tas pats rizikos valdymo lygmuo, koks yra taikomas bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis duomenų apdorojimo techninėmis priemonėmis.

3. Bendrąją deklaraciją pateikia:

a) asmuo, kuris išveža prekes iš Bendrijos muitų teritorijos arba prisiima atsakomybę už tokį prekių gabenimą, arba

b) bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų tai įstaigai pateiktos, arba

c) kurio nors iš a ar b punktuose nurodytų asmenų atstovas.

4. 3 dalyje nurodyto asmens prašymu jam gali būti leista iš dalies pakeisti vieną arba daugiau jau pateiktos bendrosios deklaracijos duomenų elementų. Tačiau jokių pakeitimų daryti neleidžiama po to, kai muitinės:

a) informavo bendrąją deklaraciją pateikusį asmenį, kad ketina patikrinti prekes, arba

b) nustatė, kad tam tikri duomenys yra neteisingi, arba

c) leido išgabenti prekes.

▼B

183 straipsnis

Iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms taikoma muitinės priežiūra. Muitinė gali jas tikrinti vadovaudamasi galiojančiomis nuostatomis. Šios prekės turi būti išvežamos iš minėtos teritorijos muitinės nustatytu maršrutu, jeigu toks reikalavimas taikomas, ir laikantis šios institucijos nustatytos tvarkos.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

LENGVATINĖS OPERACIJOS

1 SKYRIUS

NEAPMOKESTINIMAS MUITAIS

184 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustato atvejus, kada susidarius ypatingoms aplinkybėms išleidžiamos į laisvą apyvartą arba eksportuojamos prekės neapmokestinamos importo arba eksporto muitais.

2 SKYRIUS

GRĄŽINTOS PREKĖS

185 straipsnis

1. Bendrijos prekės, eksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos ir per trejus metus grąžintos atgal į šią teritoriją bei išleistos į laisvą apyvartą suinteresuoto asmens prašymu neapmokestinamos importo muitais.

Tačiau:

— susidarius ypatingoms aplinkybėms nurodytasis trejų metų laikotarpis gali būti pratęstas,

— jeigu prieš eksportuojant grąžintas prekes iš Bendrijos muitų teritorijos, jos dėl savo ypatingos paskirties buvo išleistos į laisvą apyvartą taikant sumažintą arba nulinę importo muito normą, 1 dalyje nustatytas atleidimas nuo muito joms taikomas tik tuo atveju, jeigu reimportuojamos prekės turi tą pačią paskirtį.

Jeigu importuojamų prekių paskirtis nebėra ta pati, iš importo muitų sumos, mokėtinos už šias prekes, turi būti atimama muitų suma, kuria prekės buvo apmokestintos pirmą kartą jas išleidžiant į laisvą apyvartą. Jeigu pastaroji suma yra didesnė už muitų sumą, kuria apmokestintos išleidžiamos į laisvą apyvartą grąžintos prekės, susidaręs mokesčių skirtumas negrąžinamas.

▼B

2. 1 dalyje nustatytas neapmokestinimas importo muitais netaikomas, jeigu:

a) prekės buvo eksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos taikant laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, išskyrus tuos atvejus, kai šios prekės grąžinamos tokio paties pavidalo, kokio buvo eksportuotos;

b) prekėms buvo pritaikyta Bendrijos priemonė, susijusi su jų eksportu į trečiąsias šalis. Aplinkybės, kurioms susidarius šis reikalavimas gali būti netaikomas, ir jo netaikymo sąlygos nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

186 straipsnis

Neapmokestinimas importo muitais, numatytas 185 straipsnyje, taikomas tik tuo atveju, jeigu prekės reimportuojamos tokio paties pavidalo, kokio jos buvo eksportuotos. Aplinkybės, kurioms susidarius šis reikalavimas gali būti netaikomas, ir jo netaikymo sąlygos nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

187 straipsnis

185 ir 186 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi ir kompensaciniams produktams, kuriems buvo taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, o po to jie buvo eksportuoti arba reeksportuoti.

Teisiškai privalomų sumokėti importo muitų suma apskaičiuojama pagal taisykles, taikytinas atliekant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, kompensacinių produktų reeksporto datą laikant jų išleidimo į laisvą apyvartą data.

3 SKYRIUS

JŪRŲ ŽVEJYBOS PRODUKTAI IR KITI PRODUKTAI SUGAUTI ARBA IŠGAUTI JŪROJE

188 straipsnis

Nepažeidžiant 23 straipsnio 1 dalies f punkto, išleidžiant į laisvą apyvartą importo muitais neapmokestinami:

a) jūrų žvejybos produktai ir kiti produktai, kuriuos trečiosios šalies teritorinėje jūroje sugauna arba išgauna laivai, registruoti valstybėje narėje ir plaukiojantys su tos valstybės vėliava;

b) produktai, pagaminti iš a punkte minėtų produktų plaukiojančiose įmonėse, atitinkančiose tame punkte išdėstytus reikalavimus.

▼B

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

SKOLA MUITINEI

1 SKYRIUS

GARANTIJA, UŽTIKRINANTI SKOLOS MUITINEI SUMOKĖJIMĄ

189 straipsnis

1. Jeigu vadovaudamasi muitinės veiklos taisyklėmis muitinė reikalauja pateikti garantiją, užtikrinančią skolos muitinei sumokėjimą, tokią garantiją turi pateikti asmuo, privalantis arba galintis tapti privalančiu sumokėti tą skolą.

2. Už vieną skolą muitinei reikalaujama pateikti tik vieną garantiją.

Jeigu garantija pateikiama taikant muitinės procedūrą, kuri su tam tikromis prekėmis gali būti atliekama keliose valstybėse narėse, tokia garantija nuostatų, patvirtintų taikant Komiteto procedūrą, nustatytomis sąlygomis turi galioti visose suinteresuotose valstybėse narėse.

3. Muitinė turi teisę leisti, kad garantiją pateiktų ne asmuo, iš kurio jos reikalaujama, o kitas asmuo.

4. Jeigu asmuo, privalantis sumokėti atsiradusią arba galinčią atsirasti skolą muitinei, yra valdžios institucija, garantijos pateikti nereikalaujama.

5. Muitinė turi teisę nereikalauti garantijos, jeigu pinigų suma, kurios sumokėjimas būtų užtikrintas garantija, neviršija 500 ekiu.

190 straipsnis

1. Jeigu muitų teisės aktuose nustatyta, kad garantijos pateikti neprivaloma, muitinė gali reikalauti tokios garantijos savo nuožiūra, jeigu ji abejoja, ar atsiradusi arba galinti atsirasti skola muitinei bus sumokėta per nustatytą laikotarpį.

Tačiau net ir tada, kai ankstesniojoje pastraipoje minėtos garantijos nereikalaujama, muitinė turi teisę reikalauti, kad 189 straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo pateiktų įsipareigojimą įvykdyti prievoles, kurias tas asmuo teisiškai privalo įvykdyti.

2. 1 dalies pirmojoje pastraipoje minėtos garantijos turi būti reikalaujama:

— tada, kai taikomos taisyklės, kuriose numatyta, kad turi būti pateikta tokia garantija, arba

— bet kuriuo metu vėliau, kai muitinė pripažįsta, kad ji abejoja, ar atsiradusi arba galinti skola muitinei bus sumokėta per nustatytą laikotarpį.

▼B

191 straipsnis

189 straipsnio 1 arba 3 dalyse nurodyto asmens prašymu muitinė leidžia pateikti bendrąją garantiją, taikomą dviems arba daugiau operacijų, kurias atliekant atsirado arba gali atsirasti skola muitinei.

192 straipsnis

▼M2

1. Jeigu muitų teisės aktuose nustatyta, kad garantiją pateikti privaloma, vadovaudamasi konkrečiomis tranzitą reglamentuojančiomis nuostatomis, nustatytomis taikant Komiteto procedūrą, muitinė nustato tokios garantijos dydį, kuris lygus:

▼B

— tiksliam atitinkamos skolos muitinei arba kelių tokių skolų dydžiui, jeigu tą dydį įmanoma patikimai nustatyti tuo metu, kai reikalaujama pateikti garantiją,

— kitais atvejais – muitinės apytiksliai apskaičiuotam didžiausiam atsiradusios arba galinčios atsirasti skolos muitinei arba kelių tokių skolų dydžiui.

Jeigu bendroji garantija pateikiama užtikrinant skolų muitinei, kurių dydis laikui bėgant kinta, sumokėjimą, nustatomas toks šios garantijos dydis, kad jo visuomet pakaktų atitinkamų skolų muitinei sumokėjimui užtikrinti.

2. Jeigu muitų teisės aktuose nustatyta, kad garantijos pateikti neprivaloma, o muitinė reikalauja, kad garantija būtų pateikta, šios institucijos nustatytas garantijos dydis neturi viršyti 1 dalyje nurodyto dydžio.

3. Aplinkybės, kurioms susidarius gali būti pateikiama fiksuoto dydžio garantija, ir jos pateikimo sąlygos nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

193 straipsnis

Garantiją galima pateikti vienu iš šių būdų:

— sumokant piniginį užstatą arba

— garantuojant garantui.

194 straipsnis

1. Piniginis užstatas turi būti sumokamas valstybės narės, kurioje reikalaujama garantijos, valiuta.

Lygiaverčiais piniginiam užstatui laikomi:

— čekio, kurio apmokėjimą bet kuriuo muitinei priimtinu būdu garantuoja jį išdavusi institucija, pateikimas,

— bet kurio kito dokumento, kurį ši institucija pripažįsta kaip mokėjimo priemonę, pateikimas.

▼B

2. Piniginio užstato sumokėjimo būdu arba piniginiam užstatui lygiaverčio mokėjimo būdu pateikiama garantija turi būti pateikta vadovaujantis valstybėje narėje, kurioje reikalaujama garantijos, galiojančiomis nuostatomis.

195 straipsnis

Garantas turi raštu įsipareigoti solidariai su skolininku sumokėti skolą muitinei sudarančią pinigų sumą, už kurią pateikta garantija, jeigu šią skolą bus privaloma sumokėti.

Garantu gali būti Bendrijoje įsteigtas ir atitinkamos valstybės narės muitinės pripažintas trečiasis asmuo.

Muitinė turi teisę nepripažinti garanto arba siūlomos garantijos rūšies, jeigu ji nėra įsitikinusi, kad tokia garantija užtikrina, jog skola muitinei bus sumokėta per nustatytą laikotarpį.

196 straipsnis

Asmuo, iš kurio reikalaujama pateikti garantiją, gali savo nuožiūra pasirinkti vieną iš 193 straipsnyje nurodytų garantijos rūšių.

Tačiau muitinė turi teisę nepriimti siūlomos rūšies garantijos, jeigu ji nesuderinama su tinkamo pasirinktos muitinės procedūros taikymo reikalavimais. Ši nuostata taip pat taikoma ir siūlomai garantijai. Muitinė turi teisę reikalauti, kad tam tikrą laikotarpį pasirinkta garantijos rūšis nebūtų keičiama.

197 straipsnis

1. Jeigu taip nustatyta taisyklėse, patvirtintose taikant Komiteto procedūrą, muitinė turi teisę priimti ir kitų, 193 straipsnyje nenurodytų rūšių garantijas, su sąlyga, kad jos taip pat patikimai kaip nurodytosios užtikrina, kad skola muitinei bus sumokėta.

Muitinė nepriima skolininko pasiūlytos garantijos, jeigu ji nėra įsitikinusi, kad tokia garantija užtikrina, jog skola muitinei bus sumokėta.

2. Atsižvelgdama į išlygą, išdėstytą 1 dalies antrojoje pastraipoje, muitinė turi teisę priimti piniginį užstatą ir tada, kai neįvykdyti 194 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai.

198 straipsnis

Nustačiusi, kad pateikta garantija neužtikrina arba kad jos patikimumo arba dydžio nebepakanka užtikrinti, jog skola muitinei bus sumokėta per nustatytą laikotarpį, muitinė reikalauja, kad 189 straipsnio 1 dalyje nurodytas asmuo savo nuožiūra pateiktų papildomą garantiją arba pakeistų anksčiau pateiktąją garantiją nauja.

▼B

199 straipsnis

1. Garantijos neatsisakoma tol, kol išnyksta skola muitinei, dėl kurios ji buvo pateikta, arba kol pripažįstama, kad minėtoji skola nebegali atsirasti. Kai skola muitinei išnyksta arba pripažįstama, kad ji nebegali atsirasti, garantijos atsisakoma nedelsiant.

2. Kai išnyksta dalis skolos muitinei arba kai pripažįstama, kad galinti atsirasti skola muitinei sudarytų tik dalį pinigų sumos, dėl kurios pateikta garantija, suinteresuotojo asmens prašymu atsisakoma atitinkamos garantijos dalies, išskyrus atvejus, kai tokią priemonę taikyti netikslinga dėl jos pagrįstumui nepakankamos pinigų sumos.

200 straipsnis

Jeigu to reikia atsižvelgiant į tarptautines konvencijas, nuo šio skyriaus nuostatų nukrypti leidžiančios nuostatos tvirtinamos taikant Komiteto procedūrą.

2 SKYRIUS

SKOLOS MUITINEI ATSIRADIMAS

201 straipsnis

1. Importo skola muitinei atsiranda:

a) išleidžiant į laisvą apyvartą importo muitais apmokestinamas prekes arba

b) įforminant tokioms prekėms laikinojo įvežimo procedūrą, kurią atliekant prekės iš dalies neapmokestinamos importo muitais.

2. Skola muitinei atsiranda tuo metu, kai priimama atitinkama muitinės deklaracija.

3. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, dėl kurio interesų pateikiama muitinės deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

Jeigu muitinės deklaracija, pateikta deklaruojant prekes vienai iš 1 dalyje nurodytų procedūrų, surašyta remiantis informacija, dėl kurios nebūtų surinkti visi teisiškai privalomi sumokėti muitai arba jų dalis, asmenys, kurie pateikė deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir kurie žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat gali būti laikomi skolininkais vadovaujantis galiojančiomis nacionalinėmis nuostatomis.

202 straipsnis

1. Importo skola muitinei atsiranda:

a) neteisėtai įvežant į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamas prekes arba

b) neteisėtai įvežant į kitą tos teritorijos dalį prekes, esančias laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje.

Taikant šį straipsnį neteisėtu įvežimu laikomas bet koks prekių įvežimas pažeidžiant 38–41 straipsnių ir 177 straipsnio antrosios įtraukos nuostatas.

▼B

2. Skola muitinei atsiranda neteisėto prekių įvežimo momentu.

3. Skolininkais laikomi:

— asmuo, neteisėtai įvežęs tokias prekes,

— bet kurie asmenys, dalyvavę neteisėtai įvežant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad toks prekių įvežimas neteisėtas, ir

— bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo įvežtos neteisėtai.

203 straipsnis

1. Importo skola muitinei atsiranda:

— neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes.

2. Skola muitinei atsiranda prekių paėmimo iš muitinės priežiūros momentu.

3. Skolininkais laikomi:

— asmuo, paėmęs prekes iš muitinės priežiūros,

— bet kurie asmenys, dalyvavę taip paimant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės paimamos iš muitinės priežiūros,

— bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo paimtos iš muitinės priežiūros, ir

— atitinkamais atvejais asmuo, turėjęs vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu arba su prekėms įformintos muitinės procedūros taikymu.

204 straipsnis

1. Importo skola muitinei atsiranda:

a) neįvykdžius bent vienos iš prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu, arba

b) nesilaikant reikalavimų, kurių privaloma laikytis įforminant prekėms atitinkamą procedūrą arba taikant joms sumažintą arba nulinę importo muito normą dėl prekių galutinio vartojimo,

203 straipsnyje nenurodytais atvejais, išskyrus, kai nustatyta, kad minėti pažeidimai neturi esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui.

▼B

2. Skola muitinei atsiranda arba tuo momentu, kai nustojama vykdyti prievolę, kurios nevykdymas sąlygoja skolos muitinei atsiradimą, arba tuo momentu, kai prekėms įforminama atitinkama muitinės procedūra, jeigu po to nustatoma, kad faktiškai nebuvo laikytasi reikalavimų, kurių privaloma laikytis įforminant prekėms tokią procedūrą arba taikant joms sumažintą arba nulinę importo muito normą dėl prekių galutinio vartojimo.

3. Skolininku laikomas asmuo, kuris esamomis aplinkybėmis turi vykdyti prievoles, susijusias su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu, arba asmuo, kuris turi laikytis reikalavimų, kurių privaloma laikytis įforminant prekėms atitinkamą procedūrą.

205 straipsnis

1. Importo skola muitinei atsiranda, kai:

— importo muitais apmokestinamos prekės laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje vartojamos arba naudojamos ne tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos galiojančių teisės aktų.

Jeigu prekės dingsta ir nepateikiamas muitinei priimtinas jų dingimo paaiškinimas, ši institucija turi teisę laikyti tokias prekes suvartotomis arba sunaudotomis laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje.

2. Skola atsiranda tuo momentu, kai prekės pradedamos vartoti arba pirmą kartą panaudojamos ne tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos galiojančių teisės aktų.

3. Skolininku laikomas asmuo, vartojęs arba naudojęs prekes, ir bet kurie asmenys, dalyvavę taip jas vartojant arba naudojant ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės vartojamos arba naudojamos ne tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos galiojančių teisės aktų.

Jeigu muitinė pripažįsta dingusias prekes suvartotomis arba sunaudotomis laisvojoje zonoje arba laisvajame sandėlyje ir neįmanoma taikyti šios straipsnio dalies ankstesniosios pastraipos, už skolos muitinei sumokėjimą atsakingu asmeniu laikomas paskutinysis muitinei žinomas asmuo, turėjęs atitinkamas prekes.

206 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 202 straipsnio ir 204 straipsnio 1 dalies a punkto, su atitinkamomis prekėmis susijusi importo skola muitinei nelaikoma atsiradusia, jeigu suinteresuotas asmuo įrodo, kad prievolės, susijusios su:

— 38–41 straipsnių ir 177 straipsnio antrosios įtraukos nuostatomis arba

▼B

— atitinkamų prekių laikinuoju saugojimu, arba

— prekėms įformintos muitinės procedūros taikymu,

nebuvo įvykdytos dėl visiško minėtų prekių sunaikinimo arba negrįžtamo praradimo, kurių priežastis buvo faktinė prekių prigimtis, nenumatytos aplinkybės, *force majeure* arba veiksmai, įvykdyti muitinei leidus.

Taikant šią dalį prekės laikomos negrįžtamai prarastomis tada, kai jų nebegali panaudoti joks asmuo.

2. Importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, išleistomis į laisvą apyvartą taikant sumažintą arba nulinę importo muito normą dėl prekių galutinio vartojimo, taip pat neatsiranda, jeigu tokios prekės muitinei leidus eksportuojamos arba reeksportuojamos.

207 straipsnis

Jeigu vadovaujantis 206 straipsnio 1 dalimi skola muitinei, susijusi su prekėmis, išleistomis į laisvą apyvartą taikant sumažintą arba nulinę importo muito normą dėl prekių galutinio vartojimo, nelaikoma atsiradusia, bet kuris laužas arba atliekos, likę po tokio prekių sunaikinimo, laikomi ne Bendrijos prekėmis.

208 straipsnis

Jeigu vadovaujantis 203 arba 204 straipsniais atsiranda skola muitinei, susijusi su prekėmis, išleistomis į laisvą apyvartą taikant sumažintą arba nulinę importo muito normą dėl prekių galutinio vartojimo, iš šią skolą muitinei sudarančios pinigų sumos atimama pinigų suma, sumokėta išleidžiant prekes į laisvą apyvartą.

Ši nuostata *mutatis mutandis* taikoma ir tada, kai atsiradusi skola muitinei yra susijusi laužu arba atliekomis, likusiais sunaikinus tokias prekes.

209 straipsnis

1. Eksporto skola muitinei atsiranda:

— eksportuojant iš Bendrijos muitų teritorijos eksporto muitais apmokestinamas prekes, kurioms įforminta muitinės deklaracija.

2. Skola muitinei atsiranda tuo metu, kai priimama tokia muitinės deklaracija.

3. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, dėl kurio interesų pateikiama deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

210 straipsnis

1. Eksporto skola muitinei atsiranda, kai:

— neįforminus muitinės deklaracijos iš Bendrijos muitų teritorijos išgabenamos eksporto muitais apmokestinamos prekės.

▼B

2. Skola muitinei atsiranda tuo metu, kai minėtos prekės faktiškai išgabenamos iš tos teritorijos.

3. Skolininku laikomas:

— asmuo, išgabenęs prekes, ir

— bet kurie asmenys, dalyvavę taip išgabenant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad muitinės deklaracija, nors ir turėjo būti įforminta, nebuvo įforminta.

211 straipsnis

1. Eksporto skola muitinei atsiranda:

— nesilaikant reikalavimų, kurių turi būti laikomasi, kai prekes leidžiama išgabenti iš Bendrijos muitų teritorijos visai arba iš dalies jų neapmokestinant eksporto muitais.

2. Skola muitinei atsiranda tuo metu, kai prekės pristatomos ne į tą paskirties vietą, į kurią išsiunčiant jas buvo leista išgabenti iš Bendrijos muitų teritorijos visai arba iš dalies neapmokestinant eksporto muitais, arba, jeigu muitinė neturi galimybių to laiko nustatyti, tuo metu, kai baigiasi terminas, per kurį turi būti pateikti įrodymai, kad buvo laikytasi reikalavimų, kurių turi būti laikomasi tokiais prekių neapmokestinimo atvejais.

3. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, dėl kurio interesų pateikiama deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

212 straipsnis

Skola muitinei, minėta 201–205 ir 209–211 straipsniuose, atsiranda ir tada, kai ji susijusi su prekėmis, kurių importui arba eksportui taikomos bet kokios draudimo arba apribojimo priemonės. Tačiau skola muitinei neatsiranda neteisėtai įvežus į Bendrijos muitų teritoriją padirbtus pinigus arba narkotines ir psichotropines medžiagas, kurios nepatenka į kompetentingų institucijų griežtai prižiūrimą ekonominę apyvartą, vykdomą šias medžiagas naudojant medicinos ir mokslo tikslams. Tačiau taikant baudžiamosios teisės aktus, kurie taikytini muitų teisės aktų pažeidimų atvejais, skola muitinei laikoma atsiradusia, jeigu pagal valstybės narės baudžiamosios teisės aktus nustatant skiriamų baudų dydžius remiamasi muitais arba jeigu skolos muitinei atsiradimas laikomas pagrindu baudžiamajai bylai iškelti.

▼M3

212a straipsnis

Jeigu muitinės teisės aktai numato palankų muitų tarifo režimą tam tikros rūšies prekėms arba dėl jų galutinio vartojimo, jas neapmokestinti arba pagal 21, 82, 145 arba 184–187 straipsnius visiškai ar iš dalies atleisti nuo importo arba eksporto muitų, toks palankus muitų tarifo režimas, neapmokestinimas arba atleidimas taip pat taikomas tais atvejais, kai muitinės skola atsiranda pagal 202–205, 210 arba 211 straipsnius, jeigu atitinkamas asmuo nesielgė nesąžiningai arba akivaizdžiai aplaidžiai ir jeigu toks asmuo pateikia įrodymą, kad buvo įvykdytos kitos palankiam režimui, neapmokestinimui arba atleidimui nuo muito sąlygos.

▼B

213 straipsnis

Jeigu vieną skolą muitinei privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokią skolą.

214 straipsnis

1. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame Kodekse aiškiai nustatyta kitaip, ir nepažeidžiant 2 dalies, prekėms taikytino importo arba eksporto muito dydis nustatomas pagal apskaičiavimo taisykles, taikytinas tokioms prekėms tuo metu, kai atsiranda su jomis susijusi skola muitinei.

2. Jeigu skolos muitinei atsiradimo laiko tiksliai nustatyti neįmanoma, sprendžiant, kokios apskaičiavimo taisyklės taikytinos atitinkamoms prekėms, turi būti atsižvelgiama į laiką, kada muitinė pripažįsta, kad prekės yra tokioje padėtyje, kuriai susidarius atsiranda skola muitinei.

Tačiau, jeigu pagal muitinės turimą informaciją įmanoma nustatyti, kad skola muitinei jau buvo atsiradusi iki to laiko, kai ji priėmė tokį sprendimą, už atitinkamas prekes mokėtina importo arba eksporto muito suma apskaičiuojama pagal apskaičiavimo taisykles, taikytinas tokioms prekėms tuo metu, kai remiantis turima informacija jau buvo įmanoma nustatyti, kad prekės yra tokioje padėtyje, kuriai susidarius atsiranda skola muitinei.

3. Siekiant nesudaryti galimybių neteisėtai gauti finansinę naudą dėl skolos muitinei atsiradimo arba įtraukimo į apskaitą datos atidėjimo, skaičiuojamos kompensacinės palūkanos, kurių taikymo aplinkybės ir sąlygos nustatomos taikant Komiteto procedūrą.

▼M2

215 straipsnis

1. Skola muitinei atsiranda:

— toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai,

— jeigu tos vietos nustatyti negalima, toje vietoje, kurioje muitinė prekes pripažino esant tokioje padėtyje, kuriai susidarius atsiranda skola muitinei,

— jeigu prekėms įforminta muitinės procedūra nėra baigta ir jeigu tos vietos negalima nustatyti per nustatytą laikotarpį pagal pirmą ir antrą įtraukas, jei reikia, taikant Komiteto procedūrą, toje vietoje, kurioje šioms prekėms buvo įforminta atitinkama procedūra arba šios prekės buvo įvežtos į Bendriją taikant atitinkamą procedūrą.

2. Jeigu pagal muitinės turimą informaciją įmanoma nustatyti, kad skola muitinei jau buvo atsiradusi anksčiau, prekėms esant kitoje vietoje, skola muitinei laikoma atsiradusia toje įmanomoje nustatyti vietoje, kurioje prekės buvo anksčiausiai, kai jau galima laikyti, kad skola muitinei yra atsiradusi.

▼M2

3. 217 straipsnio 1 dalyje nurodyta muitinė yra valstybėje narėje, kurioje skola muitinei atsiranda arba laikoma atsiradusia šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

▼M3

4. Jeigu muitinė nustato, kad pagal 202 straipsnį muitinės skola atsirado kitoje valstybėje narėje ir tokios skolos suma yra mažesnė nei 5 000 eurų, minėta skola laikoma atsiradusia ją nustačiusioje valstybėje narėje.

▼B

216 straipsnis

1. Jeigu tarp Bendrijos ir tam tikrų trečiųjų šalių sudarytose sutartyse nustatyta, kad į šias šalis importuojamoms Bendrijos kilmės prekėms, kaip jos apibrėžtos tose sutartyse, taikomas lengvatinis režimas, su sąlyga, kad tais atvejais, kai tokios prekės buvo išgautos arba pagamintos taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, už minėtą prekių kilmės statusą turinčių prekių sudėtyje esančias ne Bendrijos prekes buvo sumokėti už jas mokėtini importo muitai, importo skolos muitinei atsiradimą lemia dokumentų, kurių reikia, kad prekėms trečiosiose šalyse galėtų būti taikomas preferencinis muitų tarifų režimas, patvirtinimas.

2. Tokios skolos muitinei atsiradimo momentu laikomas momentas, kai muitinė priima eksporto deklaraciją, kuria deklaruojamos atitinkamos prekės.

3. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, dėl kurio interesų pateikiama deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

4. Šią skolą muitinei atitinkanti importo muitų suma apskaičiuojama tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir tais atvejais, kai skola muitinei atsiranda tą pačią dieną priėmus deklaraciją atitinkamų prekių išleidimui į laisvą apyvartą įforminti, pateiktą norint užbaigti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

3 SKYRIUS

SKOLĄ MUITINEI SUDARANČIOS PINIGŲ SUMOS IŠIEŠKOJIMAS

1 skirsnis

Muito sumos įtraukimas į apskaitą ir pranešimas apie ją skolininkui

217 straipsnis

1. Kiekvieną importo muito arba eksporto muito sumą, sudarančią skolą muitinei (toliau – „muito suma“), muitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą).

▼B

Pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu:

a) buvo įvestas laikinasis antidempingo arba kompensacinis muitas;

▼M1

b) teisiškai privaloma sumokėti muito suma viršija sumą, apskaičiuotą remiantis privalomąja informacija;

▼B

c) pagal nuostatas, priimtas taikant Komiteto procedūrą, nereikalaujama, kad muitinė įtrauktų į apskaitą už nustatytą dydį mažesnes sumas.

Muitinė turi teisę neapskaityti muitų sumų, apie kurias vadovaujantis 221 straipsnio 3 dalimi nebegalima pranešti skolininkui pasibaigus numatytam laikui.

2. Valstybės narės nustato praktines muitų sumų įtraukimo į apskaitą procedūras. Tos procedūros gali skirtis atsižvelgiant į tai, ar, įvertinusi skolos muitinei atsiradimo aplinkybes, muitinė yra tikra, kad minėtos pinigų sumos bus sumokėtos, ar ne.

218 straipsnis

1. Jeigu skola muitinei atsiranda priėmus deklaraciją, kuria prekės deklaruotos kuriai nors muitinės procedūrai, išskyrus laikinąjį įvežimą iš dalies neapmokestinant importo muitais, įforminti, arba atlikus bet kurį kitą veiksmą, turintį tokias pat teisines pasekmes kaip toks deklaracijos priėmimas, tokią skolą muitinei atitinkanti pinigų suma įtraukiama į apskaitą tuojau pat, kai tik ji apskaičiuojama, bet ne vėliau kaip per 2 dienas nuo prekių išleidimo.

Tačiau, jeigu buvo pateikta garantija, užtikrinanti tos skolos sumokėjimą, bendra muitų suma, susijusi su vienam ir tam pačiam asmeniui skirtomis ir per muitinės nustatytą laikotarpį, kurio trukmė negali viršyti 31 dienos, išleistomis prekėmis, gali būti įtraukiama į apskaitą to laikotarpio pabaigoje, padarant vieną įrašą. Toks įtraukimas į apskaitą turi būti atliktas per penkias dienas nuo atitinkamo laikotarpio pabaigos.

2. Jeigu numatyta, kad prekės gali būti išleistos tik laikantis tam tikrų reikalavimų, nustatytų Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių skolos dydžio apskaičiavimo arba jos sumokėjimo tvarką, įtraukimas į apskaitą turi būti atliktas ne vėliau kaip per 2 dienas nuo skolos dydžio nustatymo arba įsipareigojimo sumokėti tą skolą sudarančius muitus prisiėmimo dienos.

Tačiau, jeigu skola muitinei yra susijusi su laikinuoju antidempingo arba kompensaciniu muitu, tas muitas turi būti įtrauktas į apskaitą ne vėliau kaip per du mėnesius nuo reglamento, nustatančio antidempingo arba kompensacinį muitą, paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dienos.

▼B

3. Jeigu skolos muitinei atsiradimo sąlygos skiriasi nuo nurodytų 1 dalyje, atitinkama muito suma turi būti įtraukta į apskaitą ne vėliau kaip per dvi dienas nuo tos dienos, kai muitinė gali:

a) apskaičiuoti atitinkamą muito sumą ir

b) nustatyti skolininką.

219 straipsnis

1. Įtraukimo į apskaitą terminai, nustatyti 218 straipsnyje, gali būti pratęsti:

a) dėl priežasčių, susijusių su valstybių narių administraciniu organizavimu, ypač, kai apskaita tvarkoma centralizuotai, arba

b) susidarius ypatingoms aplinkybėms, dėl kurių muitinė negali laikytis minėtų terminų.

Toks pratęstas terminas negali būti ilgesnis kaip 14 dienų.

2. 1 dalyje nustatyti terminai netaikomi susidarius nenumatytoms aplinkybėms arba *force majeure* atvejais.

220 straipsnis

1. Jeigu skolą muitinei sudaranti muito suma nebuvo įtraukta į apskaitą vadovaujantis 218 ir 219 straipsniais arba jeigu ji buvo įtraukta į apskaitą nurodžius mažesnę už teisiškai privalomą sumokėti pinigų sumą, išieškotina muito suma arba papildomai išieškotina muito suma turi būti įtraukta į apskaitą per dvi dienas nuo tos dienos, kai muitinė sužinojo apie susidariusią padėtį ir galėjo apskaičiuoti teisiškai privalomą sumokėti pinigų sumą bei nustatyti skolininką (paskesnis įtraukimas į apskaitą). Šis terminas gali būti pratęstas vadovaujantis 219 straipsniu.

2. Išskyrus 217 straipsnio 1 dalies antrojoje ir trečiojoje pastraipose nurodytus atvejus, paskesnis įtraukimas į apskaitą neatliekamas, jeigu:

a) pirminis sprendimas neįtraukti muito į apskaitą arba įtraukti jį į apskaitą nurodant mažesnę už teisiškai privalomą sumokėti pinigų sumą buvo priimtas vadovaujantis bendrosiomis nuostatomis, kurios vėliau teismo sprendimu buvo pripažintos negaliojančiomis;

▼M3

b) teisiškai privaloma sumokėti muito suma nebuvo įtraukta į apskaitą dėl muitinės padarytos klaidos, kurios, yra pagrindo manyti, asmuo, privalėjęs sumokėti tokią pinigų sumą, negalėjo nustatyti, veikdamas sąžiningai ir laikydamasis visų galiojančių teisės aktų nuostatų, susijusių su muitinės deklaracijos pateikimu.

Jeigu prekių lengvatinis statusas nustatomas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą dalyvaujant trečiosios šalies institucijoms, kurios išduoda netinkamą sertifikatą, toks išdavimas yra klaida, kurios nebuvo galima nustatyti pagal 1 dalį.

▼M3

Vis dėlto netinkamo sertifikato išdavimas nėra klaida, jeigu sertifikatas buvo išduotas pagal neteisingai eksportuotojo pateiktus faktus, išskyrus tuos atvejus, kai visų pirma yra aišku, kad sertifikatą išdavusios institucijos žinojo arba turėjo žinoti, kad prekės neatitiko reikalavimų, pagal kuriuos taikomas preferencinis režimas.

Apmokestinamas asmuo gali įrodyti, jog buvo sąžiningas, jeigu yra akivaizdu, jog vykdydamas atitinkamas operacijas jis dėjo visas pastangas, kad įvykdytų visas preferencinio režimo taikymo sąlygas.

Vis dėlto apmokestinamas asmuo negali įrodyti, jog buvo sąžiningas, tuo atveju, kai Europos Komisija *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* paskelbia pranešimą, kuriame teigiama, kad yra abejonių dėl tinkamo preferencinių susitarimų taikymo jas gaunančioje šalyje.

▼B

c) pagal nuostatas, priimtas taikant Komiteto procedūrą, muitinė neprivalo atlikti paskesnio įtraukimo į apskaitą, kai muitų sumos yra mažesnės už tam tikrą dydį.

221 straipsnis

1. Įtraukus muito sumą į apskaitą, apie ją taikant atitinkamas procedūras turi būti pranešama skolininkui.

2. Jeigu mokėtina muito suma kaip orientacinė buvo nurodyta muitinės deklaracijoje, muitinė turi teisę pareikšti, kad apie ją nebus pranešta vadovaujantis 1 dalimi, jeigu nepaaiškės, kad nurodytoji muito suma neatitinka muitinės apskaičiuotos sumos.

Nepažeidžiant 218 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos taikymo, jeigu pasinaudojama ankstesniojoje pastraipoje numatyta galimybe, muitinės sprendimas išleisti prekes laikomas lygiaverčiu pranešimui, kuriuo skolininkas informuojamas apie muito sumos įtraukimą į apskaitą.

▼M3

3. Pranešimas skolininkui nebegali būti pateikiamas pasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo skolos muitinei atsiradimo dienos. Šis laikotarpis sustabdomas nuo 243 straipsnyje nustatyto skundo pateikimo dienos per visą laikotarpį, kol jis nagrinėjamas teisme.

4. Jeigu priežastis, dėl kurios atsirado muitinės skola, buvo veiksmas, dėl kurio galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, pranešimas apie skolos sumą skolininkui gali būti pateikiamas ir pasibaigus 3 dalyje nurodytam trejų metų laikotarpiui, laikantis galiojančių nuostatų.

▼B

2 skirsnis

Muito sumos mokėjimo terminas ir procedūros

222 straipsnis

1. Skolininkai turi sumokėti muitų sumas, apie kurias pranešta vadovaujantis 221 straipsniu, per tokius laikotarpius:

a) jeigu asmeniui nesuteikta teisė naudotis jokiomis mokėjimo galimybėmis, nustatytomis 224–229 straipsniuose, jis turi įvykdyti mokėjimo prievolę per nustatytą laikotarpį.

Nepažeidžiant 244 straipsnio antrosios pastraipos, to laikotarpio trukmė neturi viršyti dešimties dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai skolininkui buvo pranešta apie mokėtiną muito sumą, o tais atvejais, kai laikantis 218 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatytų sąlygų į apskaitą įtraukiama bendra muitų suma, turi būti nustatoma tokia jo trukmė, kad skolininkui nebūtų sudaryta galimybė gauti mokėjimo laikotarpį, kuris būtų ilgesnis už laikotarpį, duodamą suteikus teisę į mokėjimo atidėjimą.

Minėtas laikotarpis pratęsiamas automatiškai, jeigu nustatoma, kad suinteresuotas asmuo pranešimą gavo per vėlai ir dėl to negalėjo įvykdyti mokėjimo prievolės per nustatytą laikotarpį.

Skolininko prašymu muitinė taip pat gali pratęsti minėtą laikotarpį, jeigu mokėtina muito suma susijusi su muitų išieškojimo priemonėmis, taikomomis išleidus prekes. Nepažeidžiant 229 straipsnio a punkto, taip pratęsto laikotarpio trukmė neturi viršyti laiko, kuris būtinas tam, kad skolininkas galėtų imtis reikiamų veiksmų savo prievolei įvykdyti;

b) jeigu asmeniui suteikta teisė naudotis kuriomis nors mokėjimo galimybėmis, nustatytomis 224–229 straipsniuose, jis turi įvykdyti mokėjimo prievolę ne vėliau kaip iki laikotarpio arba laikotarpių, nustatytų apibrėžiant šias galimybes, pabaigos.

▼M3

2. Skolininko prievolės sumokėti muitą sustabdymo atvejai ir sąlygos nustatomi taikant Komiteto procedūrą:

— jeigu pagal 236, 238 arba 239 straipsnį atsisakoma išieškoti muitą, arba

— jeigu prekės sulaikomos ketinant vėliau jas konfiskuoti pagal 233 straipsnio c punkto antrą įtrauką arba d punktą, arba

— jeigu muitinės skola atsirado pagal 203 straipsnį ir kai yra daugiau kaip vienas skolininkas.

▼B

223 straipsnis

Mokama turi būti grynaisiais pinigais arba naudojant bet kurias kitas, panašias atsiskaitymo pasekmes sukeliančias priemones, vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis. Taip pat gali būti mokama patikslinant kredito likutį, jeigu tai numatyta galiojančiose nuostatose.

224 straipsnis

Jeigu muito suma, kurią turi sumokėti suinteresuotas asmuo, susijusi su prekėmis, deklaruotomis nurodžius muitinės procedūrą, kurią įforminus atsiranda prievolė sumokėti tokį muitą, muitinė minėto asmens prašymu suteikia jam teisę į nurodytos sumos mokėjimo atidėjimą laikantis 225, 226 ir 227 straipsniuose nustatytų sąlygų.

225 straipsnis

Teisė į mokėjimo atidėjimą suteikiama tik pareiškėjui pateikus garantiją.

Be to, suteikiant teisę į mokėjimo atidėjimą gali būti reikalaujama apmokėti papildomas išlaidas, susijusias su bylų pradėjimu arba teikiamomis paslaugomis.

226 straipsnis

1. Muitinė nusprendžia, kuri iš šių procedūrų taikoma suteikiant teisę į mokėjimo atidėjimą:

a) atskirai pagal kiekvieną muito sumą, įtrauktą į apskaitą laikantis 218 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje arba 220 straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, arba

b) bendrai pagal visas muitų sumas, įtrauktas į apskaitą laikantis 218 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nustatytų sąlygų per muitinės nustatytą laikotarpį, kurio trukmė neviršija 31 dienos, arba

c) bendrai pagal visas muitų sumas, vadovaujantis 218 straipsnio 1 dalies antrąja pastraipa įtrauktas į apskaitą padarius vieną įrašą.

227 straipsnis

1. Mokėjimas atidedamas 30 dienų laikotarpiui. Jis skaičiuojamas tokia tvarka:

a) jeigu mokėjimas atidėtas vadovaujantis 226 straipsnio a punktu, laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po to, kai muitinė įtraukė muito sumą į apskaitą.

Jeigu taikomas 219 straipsnis, 30 dienų laikotarpis, apskaičiuotas vadovaujantis šio punkto pirmąja pastraipa, sutrumpinamas tokiu dienų skaičiumi, kiek dienų muito sumos įtraukimo į apskaitą laikotarpis buvo ilgesnis už dvi dienas;

▼B

b) jeigu mokėjimas atidėtas vadovaujantis 226 straipsnio b punktu, laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po to, kai baigiasi bendros muitų sumos kaupimo laikotarpis. Šis laikotarpis sutrumpinamas tokiu dienų skaičiumi, kuris lygus pusei bendros muitų sumos kaupimo laikotarpio dienų skaičiaus;

c) jeigu mokėjimas atidėtas vadovaujantis 226 straipsnio c punktu, laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po to, kai baigiasi laikotarpis, per kurį buvo išleistos atitinkamos prekės. Šis laikotarpis sutrumpinamas tokiu dienų skaičiumi, kuris lygus pusei atitinkamo laikotarpio dienų skaičiaus.

2. Jeigu 1 dalies b ir c punktuose nurodytų laikotarpių trukmė dienomis yra nelyginis skaičius, dienų skaičius, kuris vadovaujantis 1 dalies b ir c punktais atimamas iš 30 dienų laikotarpio, turi būti lygus pusei artimiausio už nurodytąjį skaičių mažesnio lyginio skaičiaus.

3. Paprastumo dėlei, tada, kai 1 dalies b ir c punktuose nurodyti laikotarpiai yra kalendorinė savaitė arba kalendorinis mėnuo, valstybės narės turi teisę nustatyti, kad muito suma, kurios mokėjimas buvo atidėtas, privalo būti sumokėta:

a) jeigu minėtas laikotarpis yra kalendorinė savaitė, – ketvirtosios savaitės po šio laikotarpio pabaigos penktadienį;

b) jeigu minėtas laikotarpis yra kalendorinis mėnuo, – iki kito kalendorinio mėnesio šešioliktos dienos.

228 straipsnis

1. Teisė į mokėjimo atidėjimą nesuteikiama, kai atitinkamos muitų sumos, nors jos ir susijusios su prekėmis, kurioms įforminta muitinės procedūra, sąlygojanti prievolės sumokėti tokį muitą atsiradimą, įtraukiamos į apskaitą vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis, taikomomis priėmus deklaracijas, kuriose nenurodyta tam tikra informacija, nes deklarantas iki nustatyto laikotarpio pabaigos būna nepateikęs informacijos, reikalingos prekių muitiniam įvertinimui atlikti, arba duomenų ar dokumento, nepateiktų priimant deklaraciją, kurioje nenurodyta tam tikra informacija.

2. Tačiau 1 dalyje nurodytais atvejais teisė į mokėjimo atidėjimą gali būti suteikta, jeigu išieškotina muito suma įtraukiama į apskaitą nepraėjus 30 dienų laikotarpiui, skaičiuojamam nuo tos dienos, kai į apskaitą buvo įtraukta pirminė mokėtina suma, arba nuo deklaracijos, pateiktos deklaruojant atitinkamas prekes, priėmimo dienos, jeigu minėta suma į apskaitą nebuvo įtraukta. Tokiomis aplinkybėmis suteikus teisę į mokėjimo atidėjimą, šis atidėjimas negali trukti ilgiau kaip iki tos dienos, kai baigiasi laikotarpis, kuris vadovaujantis 227 straipsniu buvo nustatytas pradžioje apskaičiuotai muito sumai sumokėti arba kuris būtų buvęs nustatytas, jeigu teisiškai privaloma sumokėti muito suma būtų įtraukta į apskaitą tada, kai buvo deklaruotos atitinkamos prekės.

▼B

229 straipsnis

Be mokėjimo atidėjimo muitinė gali suteikti skolininkui teisę naudotis ir kitomis mokėjimo galimybėmis.

Teisė naudotis tokiomis mokėjimo galimybėmis suteikiama:

a) tik pateikus garantiją. Tačiau tokios garantijos neturi būti reikalaujama, jeigu jos reikalavimas, atsižvelgiant į skolininko padėtį, jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų;

b) prie muito sumos pridedant kredito palūkanas. Tokių palūkanų suma apskaičiuojama taip, kad ji atitiktų pinigų sumą, kuri būtų imama kaip palūkanos nacionalinėje pinigų arba finansų rinkoje už valiutą, kuria minėtoji suma turi būti sumokėta.

Muitinė turi teisę nereikalauti, kad būtų mokamos kredito palūkanos, jeigu, atsižvelgiant į skolininko padėtį, tai jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų.

230 straipsnis

Nepriklausomai nuo to, kokiomis mokėjimo galimybėmis leista naudotis skolininkui, jis bet kuriuo atveju turi teisę sumokėti visą muito sumą arba jos dalį nelaukdamas jam suteikto mokėjimo laikotarpio pabaigos.

231 straipsnis

Vietoj skolininko mokėtiną muito sumą gali sumokėti trečiasis asmuo.

232 straipsnis

1. Jeigu mokėtina muito suma nebuvo sumokėta per nustatytą laikotarpį:

a) muitinė turi pasinaudoti visomis galiojančių teisės aktų jai suteiktomis teisėmis, įskaitant vykdymą, kad būtų užtikrintas minėtos sumos sumokėjimas.

   Taikant Komiteto procedūrą gali būti priimtos specialios nuostatos, susijusios su tranzito procedūra ir taikytinos garantams;

b) prie muito sumos pridedami delspinigiai. Delspinigių norma gali būti didesnė už kredito palūkanų normą, bet negali būti už ją mažesnė.

2. Muitinė turi teisę neskaičiuoti delspinigių, jeigu:

a) atsižvelgiant į skolininko padėtį, tai galėtų jam sukelti rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų;

b) minėtoji suma neviršija dydžio, nustatyto taikant Komiteto procedūrą, arba

▼B

c) muitas sumokamas per penkias dienas nuo nustatyto mokėjimo laikotarpio pabaigos.

3. Muitinė turi teisę nustatyti:

a) trumpiausius laikotarpius, kai pradedami skaičiuoti delspinigiai;

b) mažiausias pinigų sumas, mokėtinas kaip delspinigiai.

4 SKYRIUS

SKOLOS MUITINEI IŠNYKIMAS

233 straipsnis

Nepažeidžiant galiojančių nuostatų, susijusių su skolos muitinei egzistavimo trukme ir tokios skolos neišieškojimu teisiškai pripažinus skolininką nemokiu, skola muitinei išnyksta:

a) sumokėjus muito sumą;

b) atsisakius išieškoti muito sumą;

c) jeigu deklaravus prekes muitinės procedūrai, sąlygojančiai prievolės sumokėti muitus atsiradimą, įforminti:

— muitinės deklaracija pripažįstama negaliojančia ►**M1** ———— ◄,

— tos prekės iki jų išleidimo sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos, muitinės nurodymu sunaikinamos, sunaikinamos arba perduodamos valstybės nuosavybėn vadovaujantis 182 straipsniu, arba sunaikinamos ar negrįžtamai prarandamos dėl faktinės prekių prigimties, nenumatytų aplinkybių arba *force majeure*;

d) jeigu prekės, su kuriomis susijusi skola muitinei yra atsiradusi vadovaujantis 202 straipsniu, sulaikomos jų neteisėto įvežimo metu ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos.

Nepaisant to, prekių sulaikymo ir konfiskavimo atveju taikant baudžiamosios teisės aktus, kurie taikytini muitų teisės aktų pažeidimų atvejais, skola muitinei laikoma neišnykusia, jeigu pagal valstybės narės baudžiamosios teisės aktus nustatant skiriamų baudų dydžius remiamasi muitais arba jeigu skolos muitinei atsiradimas laikomas pagrindu baudžiamajai bylai iškelti.

234 straipsnis

Skola muitinei, nurodyta 216 straipsnyje, taip pat išnyksta, jeigu formalumai, atlikti tam, kad galėtų būti taikomas 216 straipsnyje nurodytas preferencinis muitų tarifų režimas, pripažįstami negaliojančiais.

▼B

5 SKYRIUS

MUITO GRĄŽINIMAS IR ATSISAKYMAS JĮ IŠIEŠKOTI

235 straipsnis

Vartojamos šios sąvokos:

a) „grąžinimas“ – tai visiškas arba dalinis sumokėtų importo arba eksporto muitų grąžinimas;

b) „atsisakymas išieškoti“ – tai sprendimas nereikalauti, kad būtų sumokėta visa skola muitinei arba jos dalis, arba sprendimas pripažinti negaliojančiu visos importo arba eksporto muito sumos arba jos dalies, kuri dar nebuvo sumokėta, įtraukimą į apskaitą.

236 straipsnis

1. Importo arba eksporto muitai grąžinami nustačius, kad tada, kai jie buvo sumokėti, tokių muitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti arba kad ši suma buvo įtraukta į apskaitą nesivadovaujant 220 straipsnio 2 dalimi.

Importo arba eksporto muitus atsisakoma išieškoti nustačius, kad tada, kai jie buvo įtraukti į apskaitą, tokių muitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti arba kad ši suma buvo įtraukta į apskaitą nesivadovaujant 220 straipsnio 2 dalimi.

Muitai negrąžinami ir neatsisakoma jų išieškoti, jeigu įvykių, dėl kurių buvo sumokėta arba įtraukta į apskaitą teisiškai neprivaloma sumokėti pinigų suma, priežastis buvo tyčiniai suinteresuoto asmens veiksmai.

2. Importo arba eksporto muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu per trejus metus nuo skolininko informavimo apie tokių muitų sumą dienos atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas.

Šis laikotarpis pratęsiamas, jeigu suinteresuotas asmuo pateikia įrodymus, kad pateikti tokį prašymą per nustatytą laikotarpį jam sukliudė ypatingos aplinkybės arba *force majeure*.

Jeigu muitinė per šį laikotarpį pati nustato, kad susidarė kuri nors iš 1 dalies pirmojoje ar antrojoje pastraipose aprašytų padėčių, ji grąžina arba atsisako išieškoti muitą savo iniciatyva.

237 straipsnis

Importo arba eksporto muitai grąžinami, jeigu muitinės deklaracija pripažįstama negaliojančia tada, kai muitai jau yra sumokėti. Muitai grąžinami, jeigu suinteresuotas asmuo pateikia atitinkamą prašymą per nustatytą laikotarpį, per kurį galima pateikti prašymą pripažinti muitinės deklaraciją negaliojančia.

238 straipsnis

1. Importo muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti nustačius, kad į apskaitą įtraukta tokių muitų suma susijusi su prekėmis, kurioms įforminta atitinkama muitinės procedūra, ir kurių importuotojas atsisakė dėl to, kad jos 67 straipsnyje nurodytu metu turėjo defektų arba neatitiko sutarties, pagal kurią jos buvo importuotos, sąlygų.

▼B

Defektų turinčiomis prekėmis, kaip jos apibrėžtos pirmojoje pastraipoje, taip pat laikomos prekės, kurios buvo sugadintos iki jų išleidimo.

2. Importo muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu:

a) prekės nebuvo naudojamos, išskyrus pirmąją jų naudojimo stadiją, reikalingą prekių turimiems defektams arba neatitikimui sutarties sąlygoms nustatyti;

b) prekės eksportuojamos iš Bendrijos muitų teritorijos.

Suinteresuoto asmens prašymu muitinė leidžia prekes sunaikinti arba vietoj jų eksporto įforminti šioms prekėms išorinio tranzito arba muitinio sandėliavimo procedūrą, įvežti jas į laisvąją zoną arba padėti laisvąjį sandėlį, ketinant vėliau reeksportuoti.

Įforminant kurį nors iš ankstesniojoje pastraipoje nurodytų muitinės sankcionuotų veiksmų prekės turi būti laikomos ne Bendrijos prekėmis.

3. Importo muitai negrąžinami ir neatsisakoma jų išieškoti už prekes, kurios prieš jų deklaravimą pateikiant muitinės deklaraciją buvo laikinai įvežtos išbandyti, išskyrus atvejus, kai nustatyta, kad atliekant tokius bandymus praktiškai nebuvo įmanoma aptikti prekių turėtų defektų ar konstatuoti jų neatitikimo sutarties sąlygoms fakto.

4. Importo muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti dėl 1 dalyje išdėstytų priežasčių, jeigu per dvylika mėnesių nuo skolininko informavimo apie tokių muitų sumą dienos atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas.

Tačiau išimtiniais atvejais, kai tai deramai pagrįsta, muitinė turi teisę leisti, kad šio laikotarpio trukmė būtų viršyta.

239 straipsnis

1. Importo arba eksporto muitai gali būti grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti susidarius 236, 237 ir 238 straipsniuose nenurodytoms padėtims:

— nustatytinoms taikant Komiteto procedūrą,

— sąlygotoms aplinkybių, kuriomis suinteresuoto asmens veiksmuose nematyti apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių. Padėtys, kurioms susidarius gali būti taikoma ši nuostata, ir procedūros, kurios turi būti taikomos tokiais atvejais, nustatomos taikant Komiteto procedūrą. Muito grąžinimui arba atsisakymui jį išieškoti gali būti nustatomos ir specialios sąlygos.

2. Dėl 1 dalyje nurodytų priežasčių muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu 12 mėnesių nuo skolininko informavimo apie muitų sumą dienos atitinkamai muitinės įstaigai pateikiamas prašymas.

Tačiau išimtiniais atvejais, kai tai deramai pagrįsta, muitinė turi teisę leisti, kad šio laikotarpio trukmė būtų viršyta.

▼B

240 straipsnis

Importo arba eksporto muitai grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti laikantis šiame skyriuje nustatytų sąlygų, jeigu grąžintina arba atsisakytina išieškoti suma, viršija dydį, nustatytą taikant Komiteto procedūrą.

Tačiau muitinė taip pat turi teisę patenkinti ir prašymą grąžinti arba atsisakyti išieškoti mažesnę sumą.

241 straipsnis

Kompetentinga institucija, grąžindama importo arba eksporto muitų sumas, taip pat kredito palūkanas arba delspinigius, paimtus mokant tokius muitus, pati nemoka jokių palūkanų arba delspinigių. Tačiau palūkanos arba delspinigiai mokami, jeigu:

— sprendimas patenkinti prašymą grąžinti muitus neįgyvendinamas per tris mėnesius nuo to sprendimo priėmimo dienos,

— tai numato nacionalinės nuostatos.

Tokių palūkanų arba delspinigių suma apskaičiuojama taip, kad ji atitiktų pinigų sumą, kuri būtų imama kaip palūkanos nacionalinėje pinigų arba finansų rinkoje.

242 straipsnis

Jeigu per klaidą buvo atsisakyta išieškoti skolą muitinei arba grąžinta atitinkama muito suma, pirminė skola vėl tampa mokėtina. Bet kurias palūkanas arba delspinigius, sumokėtus vadovaujantis 241 straipsniu, privaloma grąžinti.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

SKUNDAI

243 straipsnis

1. Bet kuris asmuo turi teisę apskųsti muitinės priimtus sprendimus, susijusius su muitų teisės aktų taikymu, kurie su juo susiję tiesiogiai ir individualiai.

Bet kuris asmuo, kuris kreipėsi į muitinę su prašymu priimti sprendimą, susijusį su muitų teisės aktų taikymu, ir negavo atitinkamo sprendimo per 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą laikotarpį, taip pat gali pasinaudoti teise pateikti skundą.

Skundas privalo būti pateiktas toje valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas atitinkamas sprendimas arba pateiktas prašymas jį priimti.

2. Teise pateikti skundą galima pasinaudoti:

a) pradžioje pateikiant skundą muitinės įstaigai, valstybės narės paskirtai vykdyti atitinkamas funkcijas;

▼B

b) po to vadovaujantis valstybėse narėse galiojančiais teisės aktais pateikiant skundą nepriklausomai institucijai, kuri gali būti teisminė institucija arba jai lygiavertė specializuota institucija.

244 straipsnis

Skundo pateikimas nesustabdo apskųsto sprendimo įgyvendinimo.

Tačiau muitinė visai arba iš dalies sustabdo tokio sprendimo įgyvendinimą, jeigu yra rimto pagrindo manyti, kad apskųstasis sprendimas neatitinka muitų teisės aktų arba kad dėl jo suinteresuotam asmeniui gali būti padaryta neatitaisoma žala.

Jeigu vykdant apskųstąjį sprendimą turėtų būti sumokėti importo arba eksporto muitai, tokio sprendimo įgyvendinimas gali būti sustabdytas tik turint garantiją arba ją pateikus. Tačiau tokios garantijos neturi būti reikalaujama, jeigu toks reikalavimas, atsižvelgiant į skolininko nurodytas aplinkybes, galėtų jam sukelti rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų.

245 straipsnis

Apskundimo procedūros taikymo tvarką nustato valstybių narių nuostatos.

246 straipsnis

Ši antraštinė dalis netaikoma skundams, pateikiamiems prašant pripažinti negaliojančiais arba peržiūrėti sprendimus, kuriuos muitinė priėmė vadovaudamasi baudžiamosios teisės aktais.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

MUITINĖS KODEKSO KOMITETAS

▼M3

247 straipsnis

Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės, įskaitant 184 straipsnyje nurodyto reglamento įgyvendinimą, išskyrus VIII antraštinę dalį, ir atsižvelgiant į Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 ([1]) 9 ir 10 straipsnius bei į šio reglamento 248 straipsnį, laikantis Bendrijos prisiimtų tarptautinių įsipareigojimų patvirtinamos 247a straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

([1]) OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

▼M3

247a straipsnis

1. Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas (toliau – Komitetas).

2. Jeigu yra daroma nuoroda į šią dalį, Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai taikomi pagal minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

248 straipsnis

Priemonės, kurios būtinos 11, 12 ir 21 straipsniams įgyvendinti, patvirtinamos 248a straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

248a straipsnis

1. Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas (toliau – Komitetas).

2. Jeigu yra daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

249 straipsnis

Komitetas gali nagrinėti bet kurį su muitų teisės aktais susijusį klausimą, kurį savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu iškelia Komiteto pirmininkas.

▼B

2 SKYRIUS

VIENOJE VALSTYBĖJE NARĖJE ĮVYKDYTŲ PRIEMONIŲ, IŠDUOTŲ DOKUMENTŲ IR PADARYTŲ IŠVADŲ TEISINĖS PASEKMĖS KITOJE VALSTYBĖJE NARĖJE

250 straipsnis

Jeigu muitinės procedūra taikoma keliose valstybėse narėse:

— vienos valstybės narės muitinės sprendimai, panaudotos arba pripažintos identifikavimo priemonės ir išduoti dokumentai kitose valstybėse narėse sukelia tokias pačias teisines pasekmes kaip ir kiekvienos iš tų valstybių narių muitinių priimti sprendimai, panaudotos priemonės ir išduoti dokumentai,

▼B

— išvados, padarytos vienos valstybės narės muitinės atliekamo tikrinimo metu, kitose valstybėse narėse turi tokią pačią įrodomąją galią kaip ir kiekvienos iš tų valstybių narių muitinių padarytos išvados.

3 SKYRIUS

KITOS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

251 straipsnis

1. Pripažįstami netekusiais galios šie reglamentai ir direktyvos:

— 1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 802/68 dėl bendro prekių kilmės sąvokos apibrėžimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 456/91 ([2]),

— 1976 m. kovo 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 754/76 dėl muitų režimo, taikomo prekėms, grąžintoms į Bendrijos muitų teritoriją ([3]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1147/86 ([4]),

— 1978 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2779/78 dėl Europos apskaitos vieneto (EAV) taikymo muitinės veiklos srityje priimtiems teisės aktams tvarkos ([5]) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 289/84 ([6]),

— 1979 m. liepos 2 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1430/79 dėl importo arba eksporto muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti ([7]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1854/89 ([8]),

— 1979 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1697/79 dėl importo arba eksporto muitų, nepareikalautų iš asmens, privalančio juos sumokėti už prekes, kurioms įforminta muitinės procedūra, sąlygojanti prievolės sumokėti tokius muitus atsiradimą, išieškojimo išleidus prekes ([9]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1854/89 ([10]),

— 1979 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 79/695/EEB dėl prekių išleidimo į laisvą apyvartą procedūrų suderinimo ([11]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/504/EEB ([12]),

([1]) OL L 148, 1968 6 28, p. 1.
([2]) OL L 54, 1991 2 28, p. 4.
([3]) OL L 89, 1976 4 2, p. 1.
([4]) OL L 105, 1986 4 22, p. 1.
([5]) OL L 333, 1978 11 30, p. 5.
([6]) OL L 33, 1984 2 4, p. 2.
([7]) OL L 175, 1979 7 12, p. 1.
([8]) OL L 186, 1989 6 30, p. 1.
([9]) OL L 197, 1979 8 3, p. 1.
([10]) OL L 186, 1989 6 30, p. 1.
([11]) OL L 205, 1979 8 13, p. 19.
([12]) OL L 281, 1990 10 12, p. 28.

▼B

— 1980 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1224/80 dėl prekių muitinio įvertinimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 4046/89 ([2]),

— 1981 m. vasario 24 d. Tarybos direktyva 81/177/EEB dėl Bendrijos prekių eksporto procedūrų suderinimo ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1854/89 ([4]),

— 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3599/82 dėl laikinojo įvežimo procedūrų ([5]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1620/85 ([6]),

— 1983 m. rugsėjo 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2763/83 dėl procedūrų, kurias įforminus leidžiama perdirbti prekes muitinei prižiūrint prieš išleidžiant jas į laisvą apyvartą ([7]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 720/91 ([8]),

— 1984 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2151/84 dėl Bendrijos muitų teritorijos ([9]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Ispanijos ir Portugalijos stojimo aktu,

— 1985 m. liepos 16 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1999/85 dėl neapmokestinamo laikinojo įvežimo perdirbti procedūrų ([10]),

— 1985 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3632/85, apibrėžiantis sąlygas, kurių laikantis asmeniui gali būti leidžiama pateikti muitinės deklaraciją ([11]),

— 1986 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2473/86 dėl neapmokestinamo laikinojo išvežimo perdirbti procedūrų ir standartinio prekių pakeitimo sistemos ([12]),

— 1987 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2144/87 dėl skolos muitinei ([13]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 4108/88 ([14]),

— 1988 m. balandžio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1031/88, nustatantis, kurie asmenys atsako už skolos muitinei sumokėjimą ([15]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1716/90 ([16]),

([1]) OL L 134, 1980 5 31, p. 1.
([2]) OL L 388, 1989 12 30, p. 24.
([3]) OL L 83, 1981 3 30, p. 40.
([4]) OL L 186, 1989 6 30, p. 1.
([5]) OL L 376, 1982 12 31, p. 1.
([6]) OL L 155, 1985 6 14, p. 54.
([7]) OL L 272, 1985 10 5, p. 1.
([8]) OL L 78, 1991 3 26, p. 9.
([9]) OL L 197, 1984 7 27, p. 1.
([10]) OL L 188, 1985 7 20, p. 1.
([11]) OL L 350, 1985 12 27, p. 1.
([12]) OL L 212, 1986 8 2, p. 1.
([13]) OL L 201, 1987 7 22, p. 15.
([14]) OL L 361, 1988 12 29, p. 2.
([15]) OL L 102, 1988 4 21, p. 5.
([16]) OL L 160, 1990 6 26, p. 6.

▼B

— 1988 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1970/88 dėl gabenimo trikampiu taikant neapmokestinamo laikinojo išvežimo perdirbti procedūras ir standartinio prekių pakeitimo sistemą ([1]),

— 1988 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2503/88 dėl muitinės sandėlių ([2]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2561/90 ([3]),

— 1988 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2504/88 dėl laisvųjų zonų ir laisvųjų sandėlių ([4]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1604/92 ([5]),

— 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4151/88, išdėstantis nuostatas, taikytinas į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms prekėms ([6]),

— 1989 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1854/89 dėl skolą muitinei sudarančių importo arba eksporto muitų sumų įtraukimo į apskaitą ir mokėjimo sąlygų ([7]),

— 1989 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1855/89 dėl transporto priemonių laikinojo įvežimo ([8]),

— 1989 m. spalio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3312/89 dėl konteinerių laikinojo įvežimo ([9]),

— 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 4046/89 dėl garantijos, kuri turi būti pateikta užtikrinant skolos muitinei sumokėjimą ([10]),

— 1990 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1715/90 dėl valstybių narių muitinių teikiamos informacijos apie prekių klasifikavimą muitinės nomenklatūroje ([11]),

— 1990 m. rugsėjo 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2726/90 dėl Bendrijos tranzito ([12]) ►M1 ——————— ◄,

— 1991 m. kovo 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 717/91 dėl bendrojo administracinio dokumento ([13]),

— 1991 m. kovo 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 719/91 dėl TIR knygelių ir ATA knygelių kaip tranzito dokumentų naudojimo Bendrijoje ([14]).

([1]) OL L 174, 1988 7 6, p. 1.
([2]) OL L 225, 1988 8 15, p. 1.
([3]) OL L 246, 1990 9 10, p. 1.
([4]) OL L 225, 1988 8 15, p. 8.
([5]) OL L 173, 1992 6 26, p. 30.
([6]) OL L 367, 1988 12 31, p. 1.
([7]) OL L 186, 1989 6 30, p. 1.
([8]) OL L 186, 1989 6 30, p. 8.
([9]) OL L 321, 1989 11 4, p. 5.
([10]) OL L 388, 1989 12 30, p. 1.
([11]) OL L 160, 1990 6 26, p. 1.
([12]) OL L 262, 1990 9 26, p. 1.
([13]) OL L 78, 1991 3 26, p. 1.
([14]) OL L 78, 1991 3 26, p. 6.

▼B

2. Visuose Bendrijos teisės aktuose pateiktos nuorodos į 1 dalyje išvardytus reglamentus arba direktyvas turi būti laikomos nuorodomis į šį Kodeksą.

252 straipsnis

▼M6

_____

▼B

2. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3492/91 ([2]), šiuo pakeičiamas taip:

„a) 8 straipsnis pakeičiamas taip: po žodžio „Komitetas“ įterpiami žodžiai „nurodytas Bendrijos muitinės kodekso 247 straipsnyje“,

b) 10 straipsnio 1 dalies įvadinis sakinys pakeičiamas taip: „Komisijos atstovas pateikia Bendrijos muitinės kodekso 247 straipsnyje nurodytam Komitetui priemonių, kurios turi būti patvirtintos, projektą…“;

c) 7 ir 11 straipsniai pripažįstami netekusiais galios.“

253 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1994 m. sausio 1 d.

VIII antraštinė dalis iki 1995 m. sausio 1 d. netaikoma Jungtinei Karalystei.

Tačiau 161 straipsnis, taip pat 182 ir 183 straipsniai, kiek jie susiję su reeksportu, taikomi nuo 1993 m. sausio 1 d. Kadangi šiuose straipsniuose yra nuorodų į šio Kodekso nuostatas, iki tokių nuostatų įsigaliojimo šios nuorodos turi būti laikomos nuorodomis į atitinkamas 251 straipsnyje išvardytų reglamentų ir direktyvų nuostatas.

Taryba iki 1993 m. spalio 1 d., remdamasi Komisijos pažangos ataskaita apie diskusijas dėl valiutų perskaičiavimo kurso, naudojamo taikant bendrosios žemės ūkio politikos priemones, pasekmių, turi išnagrinėti prekybos prekėmis tarp valstybių narių vidaus rinkoje klausimą. Kartu su minėta ataskaita turi būti pateikti Komisijos pasiūlymai, jeigu jų yra, dėl kurių Taryba turi priimti sprendimą vadovaudamasi Sutarties nuostatomis.

Taryba iki 1998 m. sausio 1 d., remdamasi Komisijos ataskaita, turi peržiūrėti šį Kodeksą siekdama atlikti tokias adaptacijas, kurių gali prireikti visų pirma atsižvelgiant į pasiekimus vidaus rinkos srityje. Kartu su minėta ataskaita turi būti pateikti pasiūlymai, jeigu jų yra, dėl kurių Taryba turi priimti sprendimą vadovaudamasi Sutarties nuostatomis.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

([1]) OL L 256, 1987 9 7, p. 1.
([2]) OL L 328, 1991 11 30, p. 80.